

TORSDAG DEN 9. OKTOBER 2008

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.00)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Parlamentets anvendelse af Unionens symboler (ny artikel 202a i forretningsordenen) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0347/2008) af Carnero González for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om indføjelser i Europa-Parlamentets forretningsorden af en ny artikel 202a om Parlamentets anvendelse af Unionens symboler (2007/2240(REG)).

Carlos Carnero González, ordfører. – (ES) Hr. formand! Den afgørelse, der foreslås Parlamentet i min betænkning, er først og fremmest en politisk afgørelse i ordets strengeste forstand. Den formelle afgørelse, som vi vedtager om et øjeblik, er ganske vist relevant, men den er den allermindste del af den.

Ja, vi står for at ændre vores forretningsorden for at gøre det, der allerede er en realitet, det, de forskellige EU-institutioner har gjort i årevis, officielt. Det vil jeg gerne minde medlemmerne om.

Vi foreslår, at Parlamentet anvender EU-flaget ved alle Parlamentets mødesteder og ved de mest højtidelige lejligheder, f.eks. på konstituerende møder eller ved modtagelse af stats- og regeringschefer. Vi foreslår endvidere, at hymnen spilles ved disse lejligheder, at mottoet "Forenet i mangfoldighed" gengives på alle vores skriftlige dokumenter, og at Europadagen fejres.

Selv om De var for idéen, foreslår vi ikke, at euroen anvendes som et symbol. Ikke desto mindre mener vi, at euroen er et fremragende værktøj, et vidunderligt instrument, der uden tvivl hjælper os med at klare den internationale finanskrisen. Hvor ville vi have været uden euroen? Vi ville have været tilbage i den komplicerede situation med konkurrerende devaluering, der ville have tvunget vores realøkonomi i knæ over for den internationale finansspekulation.

Det vigtigste aspekt af min betænkning er det politiske budskab til borgerne. Dette budskab er meget klart. Unionens symboler lever og trives i den institution, der mere direkte end nogen anden repræsenterer de 500 mio. indbyggere i vores 27 medlemsstater. Det betyder, at den konstitutionelle proces, der blev indledt i 2002 med Det Europæiske Konvent, lever videre på trods af hyppige og anselige hindringer og tilbageslag.

Konventet, som jeg havde den ære at være medlem af sammen med andre medlemmer, der er til stede her i dag, var ikke i tvivl om, at EU's symboler skulle indlemmes i Unionens primærret for første gang. Det bragte således glædeligvis en mærkelig situation til ophør, hvor det vigtigste retsgrundlag ikke anerkendte det, som offentligheden længe havde accepteret, nemlig symbolerne.

Afgørelsen var enstemmig i denne henseende, og ingen satte spørgsmålstegn ved den under ratificeringsprocessen. Den var tværtimod en af de bestemmelser, som blev bedst modtaget af Europas tilhængere. Jeg må sige, at det derfor kom som en enorm overraskelse, da regeringskonferencen, som vedtog Lissabontraktaten, besluttede at fjerne alle henvisninger til europæiske symboler fra dokumentet.

Sagen er, at vi gennem vores afgørelse i dag kan gøre skaden god igen. Vi ændrer selvfølgelig ikke primærretten, men vi kan gøre vores del af arbejdet og bevæge os et skridt nærmere en formalisering af EU's symboler inden for de institutionelle rammer.

Symboler udtrykker et fælles mål og fælles værdier. I Europas tilfælde er det ønsket om at bygge en Union af og for alle borgere, som ønsker enhed, frihed, demokrati, retfærdighed, lighed og solidaritet, der er europæiske værdier, som vi også opfatter som universelle værdier.

Symboler giver os endvidere mulighed for at fastslå, hvem vi er, og hvem vi gerne vil være i forhold til resten af verden, som genkender os gennem dem. Hvem har f.eks. ikke følt sig stolt over at repræsentere EU iført valgobservatørens vest?

Derudover hjælper symbolerne os med at huske, hvor vi kom fra den dag, hvor vores historie om enhed, vækst og frihed begyndte at blive skrevet.

Det, Parlamentets formand sagde for et par dage siden i Madrid om unge og historie, har meget at gøre med symboler. Vi skal huske de unge på, hvor vi kommer fra, hvem vi er, og hvor vi er på vej hen. Symboler får dette budskab ud hurtigere og mere klart. Disse symboler forener os, de splitter os ikke. Dette er ikke blot en positiv egenskab, men frem for alt en enorm fordel.

Den vidunderlige forfatter Aldous Huxley sagde, at erfaring ikke er, hvad man kommer ud for. Det er, hvad man får ud af det, man kommer ud for. Det samme gælder symboler. Flaget skal ikke være et ikon, men skal anvendes i vores hverdag til at styrke den enhed, vi er kendt for.

József Szájer, for PPE-DE-Gruppen. – (HU) Hr. formand! Jeg var for kort tid siden i Kiev, og man kunne knap nok se det ukrainske udenrigsministeriums bygning, da den var smykket med et europæisk flag i tre etagers højde. Hvis dette symbol kan behandles med så megen ære og respekt uden for EU, er jeg sikker på, at EU også her kan behandle symbolerne med respekt. Jeg vil gerne i denne forbindelse rette min kollega, som har udarbejdet en fremragende betænkning. Bestemmelsen om EU's symboler er for øjeblikket omfattet af fællesskabsretten, af den europæiske lovgivning – flaget med 12 stjerner på blå baggrund, hymnen baseret på "Ode til Glæden", de mange års møder mellem stats- og regeringschefer og endda Europa-Parlamentets hovedsæde, Strasbourg, og selvfølgelig holder vi vores samlinger i Strasbourg. For øjeblikket er der så at sige ikke noget lovgivningsvakuum, da der findes bestemmelser om EU's symboler, uanset om de er at finde i Lissabontraktaten eller ej.

På samme tid er et af betænkningens væsentlige mål at regulere den måde, hvorpå vores egen institution, Europa-Parlamentet, lever op til vores krav. Jeg er overbevist om, at identitetsfølelsen, følelsen af, hvor vi hører til, er meget vigtig. Vi taler ofte om, at vores borgere ikke forstår vores komplicerede Europa. Symbolerne er en tilgang, som hjælper dem med at føle sig tættere på EU. Rigtig mange mennesker er glade for disse symboler, ærer og respekterer dem, og jeg er sikker på, at det også for os her i Parlamentet som engagerede europæere er meget vigtigt at få indført en bestemmelse om, hvordan vi anvender EU's symboler i vores egen institution.

Costas Botopoulos, for PSE-Gruppen. – (EL) Hr. formand! Hvorfor er det så fantastisk vigtigt, at vi gør sådan en indsats og afholder denne forhandling, især nu, om EU's symboler? Det mener jeg, der er to grunde til. For det første skal vi som Europa-Parlamentet med den måde, vi udfører vores arbejde på, vise, at EU er mere end blot lovtekster. Lad mig minde Dem om, at symbolerne stammer fra forfatningstraktaten, hvilket også ordføreren sagde. Der blev gjort et forsøg på at institutionalisere dem, men det er meget vigtigt, at vi i dag fortsætter disse bestræbelser på at holde dem i live. Hvorfor? Fordi de rent faktisk viser, at Europa ikke bygger på mangelfulde lovtekster, som er nødvendige, men vanskelige at forstå for de forskellige nationer. Fordi de rent faktisk symboliserer noget andet, og hvor passer det fine græske ordspil godt her: et politisk projekt, en europæisk idé. Og sådan mener jeg, det skal holdes i live, især i dag.

Den anden grund ligger i det, symbolerne skjuler – symbolerne bag symbolerne – med andre ord idéen om EU's fælles indsats baseret på dets værdier. Det er dét, symbolerne er – en fælles indsats baseret på værdier, som vi mere end nogensinde har brug for nu.

Så hvis vi siger, at den krise, vi alle oplever – og her mener jeg ikke blot den økonomiske krise, men også Europas aktuelle institutionelle og moralske krise – er et symbol på disse vanskelige tider, mener jeg, at EU's reaktion skal være fælles handling. Det betyder, at vi potentielt kan bevæge os fremad sammen.

Jeg tror ikke, der kunne findes noget mere passende og på samme tid mere bittert eksempel end Island i dag. Dette land er ikke med i EU, men det er så plaget af det økonomiske uvejr, at dets indbyggere overvejer, om de alligevel skulle være en del af dette idéernes Europa.

Anneli Jäätteenmäki, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! EU's symboler er en højtideligholdelse af den enhed, vi har opnået, og som vi håber på at kunne styrke. Symboler som EU-flaget, hymnen og mottoet anvendes allerede i vid udstrækning ved officielle lejligheder og i samtlige medlemsstater.

EU-flaget og Europahymnen, som vi alle kender så godt i dag, blev først vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Milano i 1985. Da havde flaget allerede eksisteret i 30 år. Flaget skal repræsentere perfektion,

komplementaritet og solidaritet og symbolisere europæisk enhed. Mottoet "Forenet i mangfoldighed" er det nyeste af symbolerne. Det stammer fra et initiativ fra Europa-Parlamentet og kan nu betragtes som en definition af det europæiske projekt.

På plenarmødet i går sagde Ingrid Betancourt fra Latinamerika og Frankrig, at hun drømmer om et Latinamerika, der kan samarbejde og være lige så forenet som EU. Det er klart, at vores symboler fungerer som en identitet og et tegn over for resten af verden på, at vi har opnået store ting sammen.

Selv om jeg tror på denne enhed og håber, den fortsætter, er jeg skuffet over, at vi i mange tilfælde ikke har handlet enstemmigt. I sidste uge indbød EU's formand, hr. Sarkozy, f.eks. kun fire af medlemsstaterne til at drøfte finanskrisen. Det er meget interessant, at formanden for Den Europæiske Union ikke lægger vægt på EU's solidaritet og enhed. Denne handling og alle andre handlinger af samme art tjener kun til at splitte os, ikke til at forene os. Det er ironisk, at vi er så stolte af vores enhed og solidaritet, og at EU's formand på samme tid synes at udvælge enkelte favoritter, for så vidt angår det for øjeblikket vigtigste spørgsmål.

Jeg håber, at vi alle ved at anvende flaget, hymnen og mottoet oftere vil blive mindet om de værdier, der er afgørende for EU's eksistens, men vi skal på samme tid huske på, at vores adfærd er vigtigst af alt.

Bogdan Pęk, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Som ordføreren nævnte, er denne forhandling i sin natur udelukkende politisk, og den afholdes i en meget specifik politisk kontekst. Jeg er enig med de tidligere talere i, at Europa for øjeblikket oplever en værdikrise, og at værdierne er Europas livsnerve. At gennemtvinge symboler i modstrid med den gældende europæiske lovgivning er ikke nogen substitut for disse værdier. De pågældende symboler blev forkastet på den regeringskonference, der bekræftede Lissabontraktaten. Ikke desto mindre forsøger Parlamentet i dag at gennemtvinge dem. Dermed handler Parlamentet i modstrid med de klare principper, som fastslår, at foranstaltninger, der skal gennemføres direkte og er bindende for samtlige medlemsstater, kun kan gennemføres ved en traktat.

En sådan måde at gennemtvinge bindende foranstaltninger på er uacceptabel. Den krænker det grundlæggende princip, som EU bygger på, og som kræver ubetinget overholdelse af folkeretten og internationale aftaler. Det er det samme som at gå uden om den bestemmelse, der blev forkastet i den europæiske traktat, og føre foranstaltninger, der har til formål at etablere en pseudostat ved navn Europa, ind gennem bagdøren.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg støtter fuldt ud Parlamentets initiativ vedrørende flaget og hymnen. Den europæiske enhed har brug for disse symboler, da de bringer Europa tættere på borgerne og skaber en identitet, og derfor skal de anerkendes officielt. I lyset heraf ser jeg vores afgørelse i dag som et lille, men vigtigt skridt, der kan føre os i retning af normale tilstande hurtigst muligt.

At fjerne hymnen og flaget fra traktaten – grunden hertil er jeg naturligvis helt bekendt med – er og bliver en yderst barbarisk handling mod den europæiske enhed, som dem, der opfordrede hertil, i sidste ende bærer ansvaret for. Sagen er, at vi er gået Ganleys, Klaus' og Haiders ærinde. Deres nationalistiske slogans om en europæisk superstat, som var rettet mod den europæiske integration, har således opnået en fernis af troværdighed.

Dette er dog kun det ene aspekt. Der er et andet spørgsmål, som jeg gerne vil rejse, og som jeg ikke finder mindre bekymrende. EU's borgere ønsker ikke og har ikke brug for opstandelse omkring flag og hymner i Bruxelles. Det, de ønsker, er et socialt og demokratisk Europa, et EU, der yder dem effektiv beskyttelse mod globaliseringens negative konsekvenser. De ønsker et klart svar på, hvad eller hvem Unionen beskytter – befolkningerne eller markederne? De ønsker, at der bliver sat seriøst ind mod løn- og skattedumping samt social dumping, og at der en gang for alle bliver sat en stopper for de finansielle jonglørers galopperende casinokapitalisme. Derfor har vi brug for et politisk EU.

Hanne Dahl, for IND/DEM-Gruppen. – (DA) Hr. formand! Er der mon nogen her i salen, der husker så langt tilbage, som da man ændrede forfatningen til Lissabontraktaten, fordi den blev forkastet i Holland og Frankrig? Der fjernede man EU-symbolerne, fordi man mente, at EU's borgere især var skeptiske over for forfatningens mål om at gøre EU til en statsdannelse. Nu er Europa-Parlamentet – der vel at mærke er det eneste organ, som borgerne kan stemme på i EU – i færd med at indføre dem igen. Det ligner mest af alt en parodi på demokrati. Den parodi på demokrati, som opføres af institutioner, der ikke har respekt for dem, de er til for. EU er til for borgerne. Borgerne er ikke til for EU. Derfor er det uanstændigt, at man først fjerner noget med den begrundelse, at man ønsker at imødekomme borgerne, for så bare igen at indføre det få måneder efter!

I denne sag er jeg nødt til at sige, at jeg ganske enkelt skammer mig over at sidde i Europa-Parlamentet. Vi kan ikke være bekendt at holde borgerne for nar på denne måde. Jeg vil bede alle, der har bare et minimum af respekt for de vælgere, der har stemt dem hertil, om at stemme imod i dag.

Jim Allister (NI). – (EN) Hr. formand! Dette Parlament vil have disse symboler af en eneste grund – for at puste sit eget ego op og knytte den statslige staffage til EU.

De skal have tak, men jeg har en meget bedre hymne og et meget bedre flag, og jeg har ikke lyst til at bytte dem med euroføderalismens prangende glitterstads. "Ode til Glæden", som vi vil tilvende os, er måske nok en meget god melodi, men det er "Bjældeklæng" også, og ligesom "Bjældeklæng" forkynnder den et fantasibillede, nemlig det fantasibillede, at EU er godt for Dem. Men ulig "Bjældeklæng" vil den ødelægge Deres nationale suverænitet og retten til at kontrollere Deres egen skæbne. Det er mere en "Kode til Græden" end en "Ode til Glæden"!

For så vidt angår flaget, som vi har stjålet fra Europarådet, ved selv ikke dets fortalere, hvad det står for. I AFCO-udvalget har vi lige så mange forklaringer af, hvad stjernerne betyder, som der er stjerner i flaget.

Dette forslag er for mig et udtryk for de eurofiles umættelige fanatisme. Blækket var ikke engang tørt på Lissabontraktaten, som forsættigt udelukkede disse symboler, før der blev insisteret på, at Parlamentet alligevel skulle give dem officiel status.

Mine vælgere vil ikke have et EU-flag og en EU-hymne. De vil have ret til at sige ja eller nej til Lissabontraktaten!

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne nævne en af Deres landsmænd, som under den franske revolution blev irttesat på gaden af en sansculot, som sagde: "Hvorfor bærer De ikke Trikoloren, revolutionens symbol?" Deres landsmand svarede, at der ikke er nogen grund til at vise udenpå, hvad man føler i sit hjerte.

Jeg tilhører mere dem, der – uden tvivl af beskedenhed som en god spanier – ikke viser deres følelser. Det betyder imidlertid ikke, at jeg ikke følte mig rørt, da jeg så det europæiske flag vaje over rådhuset i Ljubljana, eller da jeg på et møde med vores kollega Pierre Lequiller i Yvelines hørte Europahymnen følge efter "Marseillaisen", eller da jeg i går læste i avisen, at vinderen af Prinsen af Asturien-prisen, bulgarske Tzvetan Todorov, har sagt, at "Forenet i mangfoldighed" er, hvad europæisk betyder i dag. Det er vores motto.

Jeg er ikke en af dem med en snæver, indskrænket mentalitet eller et plaget syn på livet, der mener, at det europæiske flag er i konkurrence med deres nationale flag, eller at Europahymnen skal erstatte deres nationalmelodi. Det er ganske enkelt latterligt.

Symboler viser, at vi tilhører et fællesskab. De udgør ikke på nogen måde et forsøg på at udrydde vores individuelle hjemlande. De repræsenterer en merværdi, at vi har noget til fælles med de andre europæere.

Jeg mener derfor, at det initiativ, hr. Carnero, som jeg gerne vil takke, og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender har taget, er det rigtige. Det er et initiativ, der på et tidspunkt, hvor vi er ved at sy de to Europaer sammen, for at bruge vores kære afdøde kollega Bronisław Geremek's vidunderlige udtryk, viser vores medeuropæere, at vi har de samme værdier. Disse værdier udtrykkes også udadtil, herunder, men ikke udelukkende, med symboler.

Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater vil derfor stemme for dette forslag om at ændre forretningsordenen, og jeg ser frem til at blive rørt ligesom alle andre, når jeg næste gang hører "Ode til Glæden" her i Parlamentet.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Hr. formand! Symboler er for følelsen, hvad allegorier er for tanken. Uanset hvor farverigt det er, så er dette citat fra filosofen Alain ikke desto mindre en klar illustration af, hvad disse symboler repræsenterer for EU i dag. At lytte til Beethovens symfoni eller fejre Europa sammen den 9. maj er præcis de elementer, vi vil anvende fra nu af for at sikre os, at Europa bliver ved med at leve. De er et konkret udtryk for de værdier, Unionen bygger på, markerer, der gradvist bliver indprentet i de 500 mio. europæeres hukommelse.

Ved at tilføje denne bestemmelse til Parlamentets forretningsorden udsender det arbejde, vores kollega Carlos Carnero González, som jeg gerne vil takke, har udført, et politisk budskab fra Parlamentet til borgerne, som er baseret på disse værdier, hvilket euroskeptikernes modstand beviser. Ingen politik uden symboler! Ved at give Europa en identitet med en hymne, et flag og et motto får de borgere, der bor og arbejder i Europa, mulighed for at se sig selv om en del af en fælles enhed, forenet i mangfoldighed. Ved at vise disse symboler

på alle niveauer og inden for alle institutionelle områder sikres det, at der konstant mindes om de værdier, der inspirerer Europa.

Jeg vil dog gerne i dag understrege, at Europa befinder sig i en alvorlig tillidskrise, og at vi er nødt til at gå endnu længere end disse symbolske elementer og overveje og sammen genopbygge en stærk tilhørsfølelse.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Hr. formand! Symboler såsom et flag, en hymne, en fælles valuta og fælles helligdage er iboende kendetegn for en stat. Det var selve grunden til, at det blev besluttet ikke at vedtage dem under forhandlingerne om Lissabontraktaten. Det er svingagtigt at fastholde, at en afgørelse om at genindføre dem kan træffes internt af en af de europæiske institutioner. Europa-Parlamentet er en lovgivende myndighed. Det må ikke udsende et signal om, at det er acceptabelt at finde måder at omgå tidligere indgåede regeringsaftaler på. Parlamentet skal fungere som demokratiets og retsstatsprincippernes vogter. Hvis Europa-Parlamentet forsøger at genoplive tidligere forkastede symboler, vil det blive en anakronisme. Man kan uden besvær forstå, at alle institutioner ønsker at anvende specifikke symboler. I dette tilfælde må man dog forstå, at der er en bredere politisk dimension involveret, som ordføreren påpegede. Tiltaget bør derfor forkastes.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Hr. formand! Som det allerede er blevet sagt, blev de fælles symboler – hymnen, flaget, mottoet – taget ud af forfatningstraktaten, da den blev ændret til Lissabontraktaten. Der var nogen fortalere for Lissabontraktaten, der endda påstod, at det var et udtryk for, at man havde lyttet til befolkningernes modvilje. I nogle lande blev fjernelsen af de forfatningslignende symboler ligefrem brugt som argument for, at der ikke var grund til at afholde en folkeafstemning om Lissabontraktaten. F.eks. fastslog den danske regering i et dokument til den danske befolkning, at Lissabontraktaten, og jeg citerer: "vil være rensset for symbolske bestemmelser om EU's hymne, motto og flag".

"Vil være rensset for"! Og så må man jo spørge, hvilken forskel har det gjort i virkelighedens verden? Ingen forskel. I et svar til mig har Kommissionen selv skrevet, at traktatens manglende omtale af symbolerne intet ændrer ved deres status. Intet ændrer ved deres status! Og nu skal Parlamentet så gå skridtet videre. Måske er der nogen, der tror, at det skaber begejstring for EU at intensivere brugen af symbolerne. Måske er der nogen, der tror, at symbolerne kan dække over manglende resultater til gavn for befolkningen. Jeg tror det ikke. For mange borgere vil det bare være endnu et eksempel på, at EU-eliten gør præcis, hvad den har lyst til. Det vil sende et helt forkert signal, og jeg synes ikke, at vi skal vedtage forslaget.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg undrer mig over, hvad meningen egentlig er med denne betænkning og det forslag om ændring af forretningsordenen, som betænkningen omhandler. Ifølge begrundelsen forhindrer det faktum, at symbolerne ikke er omfattet af Lissabontraktaten, ikke institutionerne i fortsat at anvende dem, så hvorfor skal de knæsesættes i Parlamentets forretningsorden?

Vi bør se denne drøftelse i lyset af den europæiske forfatning og de folkeafstemninger, hvor der blev sagt nej til forfatningen. Symbolerne blev med vilje ikke medtaget i traktaten, da f.eks. hollænderne ikke vil have noget at gøre med en europæisk superstat og med en europæisk superstats symboler udadtil. I mellemtiden har Nederlandene ratificeret Lissabontraktaten. Hvad gør vi så nu? Nu knæsesætter vi alligevel de europæiske symboler i vores forretningsorden ad bagdøren.

Denne ændring af forretningsordenen er unødvendig. Den er i virkeligheden en umotiveret provokation og giver fingeren til de hollandske og i videre forstand de europæiske vælgere, som ikke vil have noget at gøre med en europæisk superstat. Godt gået!

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Hr. formand! I går kunne Europahymnen have dannet baggrund for Ingrid Betancourts tårer. Hymnen ville have kulmineret i en opfordring til kollektiv deling af minder og ønsker. Alle menneskelige projekter har behov for en symbolsk dimension, fra styrken i de ord, vi leder det europæiske folk med, til ritualerne med politisk repræsentation, der gør, at nogle er til venstre og andre til højre i den parlamentariske debats dialektik. Der findes ingen historie uden symboler.

Vi har behov for ord, et flag, en hymne eller et motto. Det universelle europæiske projekt kan ikke tage form i den kollektive fantasi uden symbolernes kemi, for symbolerne afbilder ikke blot den verden, vi lever i, men også den verden, vi gerne vil leve i. De skaber et bånd mellem vores dybeste fornuft og følelser. Deres værdi ligger i den identitetsproces, de udløser. Hvordan skal det store europæiske projekt, som er baseret på den transcendentale værdi menneskelig værdighed, som er åben over for verden og fører an, når det gælder rettigheder, kunne klare sig uden en symbolsk dimension? Den europæiske tankegang har efterladt os med en lang liste over symbolernes betydning. Det kan den politiske verden ikke se igennem fingre med, for politikken bærer i sig alle menneskets dimensioner med hensyn til det, der er ideelt og sublimt.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg er noget overrasket over den storm i et glas vand, som denne ændring af vores forretningsorden har fremkaldt flere steder. Vi ved, at medlemsstaterne for nogen tid siden besluttede ikke at give det europæiske flag og Europahymnen traktatstatus. De besluttede ikke at give dem denne høje status og at lade dem beholde deres aktuelle status.

Hvad er deres aktuelle status? De er ganske enkelt anerkendt af institutionerne. Det Europæiske Råd anerkendte dem så langt tilbage som i 1985. Da var fru Thatcher forresten medlem af Det Europæiske Råd. Jeg kan se, at nogle af hendes beundrere nu tager afstand fra hendes beslutning. Jeg må sige, at jeg selv har tøvet en del med hensyn til at vedtage et symbol, som fru Thatcher har valgt, som f.eks. EU-flaget. Men i en ånd præget af kompromis og konsensus blandt samtlige partier er jeg villig til at acceptere det.

Det er den status, som flaget og hymnen fik – institutionernes anerkendelse. Der er dog en uregelmæssighed. Vi, Europa-Parlamentet, har aldrig rigtig anerkendt dem i vores forretningsorden. Det er ganske logisk, at vi får ryddet denne uregelmæssighed af vejen og henviser til flaget i vores forretningsorden.

Det er mig ubegribeligt, hvordan folk kan lave så stor ståhej ud af en så åbenlys ting – en så almindelig procedure, som respekterer medlemsstaternes beslutninger om ikke at give det traktatstatus. Men på den anden side har euroskeptikernes arbejdsmetoder – ikke mindst i mit hjemland – altid været lidt af et mysterium. Hvis man ser på, at flaget har eksisteret i mange år, hvis De havde set de europæiske supportere under Ryder Cup, da Europa spillede golf mod USA for blot et par måneder siden – hvor folk, som sandsynligvis omfattede konservative euroskeptikere, viftede med det europæiske flag – ser det faktisk en smule latterligt ud, at de nu gør så stor ståhej ud af denne fornuftige ændring af vores forretningsorden.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Som alle de tidligere talere har sagt, har EU's symboler eksisteret i mange år. Hvad er det, vi i Europa-Parlamentet sigter mod ved at ændre forretningsordenen? Vi ønsker at lægge vægt på det, der hedder korrekt anvendelse af symbolerne, sådan som man gør i alle organisationer.

Desværre er der kommet uberettigede reaktioner fra både medlemsstaterne og borgerne. Reaktioner fra medlemsstater, som tror, at anvendelsen og fremme af EU's symboler vil udmønte sig i oprettelsen af en superstat. Herregud! Vil disse symboler virkelig oprette den superstat, som nogle medlemmer har talt om?

Nogle siger, at de vil påvirke befolkningernes og staternes nationale moral. Hvis nogens nationale moral er så lav, at den kan overstråles af et symbol på enhed blandt alle stater, så ynker jeg det, som nogle kalder "national stolthed". Vi har hørt sådanne argumenter her i Parlamentet.

Der er et andet spørgsmål. Hvis nogle borgere og medlemsstater reagerer så negativt på disse symboler, hvordan kan de så blive ved med at være medlem af EU, når de ikke engang kan bære at se på dets symboler? Det er en selvmodsigelse.

Europa-Parlamentet gør ret i at bære sig ad, som det plejer i dag, og formelt vedtage disse symboler. Det udsender et budskab: EU skal bevæge sig fremad forenet under sine symboler med henblik på at blive fuldstændigt og nå til et punkt, hvor det kan udfylde sin rolle. Dets rolle er at fremme principper og værdier i hele verden.

György Schöpflin (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Vi hører ofte, at symboler er spild af tid, og at EU ikke bør give sig af med så irrelevante spørgsmål. Ifølge dette argument er EU's opgave mere at fokusere på "smør på brødet"-spørgsmål som beskæftigelse og handel.

Denne tilgang er helt forkert og vidner om, at man fuldstændig har misforstået, hvad symbolerne handler om. Hvis man ser nøje på, hvordan institutionerne arbejder, vil det hurtigt stå klart, at enhver institution har et sæt symboler. Disse symboler bærer et budskab, som folk genkender, og fungerer som et symbolsk udtryk for den pågældende institution. Uden institutioner findes der ingen demokratisk politik.

Så symbolerne er en nødvendig del af demokratiet, som EU ser som en central del af dets identitet. Og hvis symbolerne i øvrigt var så ubetydelige, som deres modstandere påstår, hvorfor så bruge tid på at gøre modstand imod dem? Europa-Parlamentet, EU's centrale demokratiske organ, har al mulig grund til at fremme Europas symboler som et middel til at skabe en forbindelse til de europæiske vælgere. Dem, der er imod de europæiske symboler, sætter grundlæggende spørgsmålstejn ved selve det europæiske demokrati.

Man kunne gå videre og sige, at dette er et for ustabilt og krisepræget tidspunkt at tænke på Europas symboler på, og dermed at det ikke er det rette tidspunkt for Parlamentet at bruge tid på symbolerne. Det er muligvis rigtigt, men timing er noget, der altid kan og vil blive diskuteret. På lang sigt gør det ikke nogen forskel, om

Parlamentets og EU's symboler diskuteres nu eller på et senere tidspunkt. Så jeg støtter denne vigtige og overbevisende betænkning fuldt ud.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Vores føderalistiske venner bør ikke forsøge at få fru Thatcher til at tale deres sag. Hun ville blive rystet over den udvikling, der er sket i EU.

Vi har hørt, at symboler er vigtige, men vi forvisser os ikke desto mindre hele tiden om, at EU ikke har ambitioner om at blive en stat på trods af alle de beslutninger og retsakter, der bliver vedtaget i dette Parlament, og som leder os videre i den retning. Et fremragende eksempel herpå var naturligvis forfatningen. Den blev forkastet og dukkede så op igen som Lissabontraktaten.

For at forsøge at sælge Lissabontraktaten besluttede de nationale forhandlere, at dele af forfatningen, der kunne fortolkes som en krænkelse af staten, såsom flaget og hymnen, skulle fjernes.

Da den britiske regerings ministre forsøgte at sælge Lissabontraktaten til vores folk, brugte de som salgsargument, at den var ganske forskellig fra forfatningen.

Mine vælgere i det østlige England vil ikke have nogen forfatning, de vil ikke have Lissabontraktaten, og de vil bestemt ikke have en stat ved navn Europa. Jeg synes, det er en fornærmelse mod dem at forsøge at indføre disse symboler eller at give dem officiel karakter.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Hr. formand! EU's symboler sikrer, at EU's identitet slås fast, og kan være afgørende elementer i kommunikationen med offentligheden og dens følelsesmæssige tilknytning til de europæiske institutioner.

Parlamentet har anerkendt og vedtaget følgende af Unionens symboler: flaget, som består af en cirkel med 12 gyldne stjerner på en blå baggrund, hymnen, som er et uddrag af "Ode til Glæden", som stammer fra Ludwig van Beethovens niende symfoni, og mottoet "Forenet i mangfoldighed". Der flages ved alle Parlamentets bygninger og ved officielle lejligheder. Ved at indføre bestemmelser om Parlamentets anvendelse af EU's symboler i Parlamentets forretningsorden udsender Parlamentet et kraftigt politisk signal.

Parlamentet fejrer Europadagen den 9. maj. Jeg foreslår, at Europa-Parlamentet hvert år afholder en konkurrence i forbindelse med Europadagen, som er forbeholdt den yngre generation, der skal vise, hvordan de tror, Europas fremtid ser ud, og især hvordan de ønsker at bidrage til at gøre denne fremtid til virkelighed.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Hr. formand! I den nordlige del af det europæiske Cypern, på Kyrenia-bjergkæden, kan man se et kolossalt ét kilometer langt tyrkisk flag, men ingen EU-flag. Faktisk er der i hele den nordlige del af Cypern en overflod af tyrkiske flag, men ingen EU-flag. Dette er et symbol, ikke på Europas enhed, men på den opsplitning, den tyrkiske hær har påtvunget en lille EU-medlemsstat.

Med de igangværende tiltrædelsesforhandlinger mellem EU og Tyrkiet og de pågående fredsforhandlinger i Cypern skal EU lægge kraftigt pres på den tyrkiske regering for at få den til at fjerne sine tropper og ledsagende symboler fra Cypern og lade vores stolte EU-flag vaje frit i det hjørne af EU. EU-flaget i Cypern er et symbol på enhed. Det tyrkiske flag er et symbol på opsplitning.

Lad os alle hjælpe med at få hejst EU-flaget i hele Cypern så hurtigt som muligt.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg synes, det er særdeles mærkeligt – tragisk faktisk – at symbolerne angribes af folk, der kommer fra tidligere kommunistiske stater i Central- og Østeuropa. Lad mig minde om, at der blev viftet med flagene i folkemasserne i Tallinn, det østlige Berlin og Budapest. Lad mig minde om, at hymnen blev spillet ved "Brandenburger Tor". Disse ting blev ikke gennemtvunget og var ikke foreskrevet i en parlamentarisk forretningsorden, men opstod ud af borgernes hjerter og følelser. Symbolerne er symboler på vores fornemme værdier fred og solidaritet.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne stille dem, der har sagt, at symboler og hymner tilhører staten, følgende spørgsmål:

Den by, jeg bor i, har et flag – Madrids flag – og den kommune, jeg bor i – Madrid kommune – har sit eget flag og sin egen hymne. Er det fordi, de er en stat? Har de skjulte ambitioner om at blive en stat? Vil dem, der siger, at flag og hymner er nationale symboler, have fjernet de lokale og regionale flag?

Jeg vil gerne have mine kollegers svar herpå.

Formanden. – Jeg har også min rugbyklubs flag til at hænge derhjemme!

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil blot lige understrege hr. Méndez de Vigos pointe, idet Den Internationale Olympiske Komité også har et flag og en hymne. Ud af det, de britiske konservative netop sagde, kan jeg kun konkludere, at Den Internationale Olympiske Komité efter deres definition er en stat.

Carlos Carnero González, ordfører. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne lægge ud med at takke alle dem, der har taget ordet under denne forhandling, selv om det er klart, at jeg er åbenlyst uenig med nogle af dem.

Symboler repræsenterer ikke kun stater. I denne fase af vores udvikling står symboler ikke for konfrontation, kamp eller strid – de er midler til at befordre idéer og forene folk omkring værdier. Det er det, vores flag, vores hymne, vores motto og Europadagen repræsenterer.

Regeringskonferencen blev af nogle tvunget til at fjerne symbolerne fra traktaten mod et stort flertals vilje. Dette store flertal foretrak at gå videre med forfatningens væsentligste aspekter i stedet for at falde i de fælder, som dem, der ikke blot udfordrede symbolerne, men også behovet for at gå videre med den politiske union, havde opstillet. Derfor udsendte 16 lande, herunder mit eget, en erklæring om, at symbolernes anvendelse efter deres opfattelse var en kendsgerning, officiel og derudover noget, man burde glæde sig over.

Ingen satte spørgsmålstegn ved EU's symboler under valgkampen i forbindelse med folkeafstemningerne, der resulterede i den manglende ratificering af forfatningen. Helt alvorligt, kan nogen så huske, at store dele af den franske og den nederlandske befolkning sagde nej til forfatningen, fordi den henviste til Unionens symboler? Det kan jeg i hvert fald ikke, og jeg deltog aktivt i kampagnen i Frankrig. Der kan have været andre grunde, der var eller ikke var fælles for en række mennesker, men symbolerne var ikke en af dem.

Jeg føler mig spansk, fordi jeg er europæer, og europæisk, fordi jeg er spansk. Det betyder, at når jeg ser mit lands flag ved siden af flaget med de 12 stjerner, bliver overbevisningen om, at begge er en del af mit liv, stærkere. Når jeg ser formanden for Rådet stå frem med både det franske flag og EU-flaget, bliver jeg også stolt.

Frem for alt bliver jeg stolt, når jeg, som mange af Dem, bliver tiljuble, når nogen har modtaget humanitær bistand eller har bemærket vores valgobservationshold og genkender vores flag og klapper ad det. Det ville være dumt at nægte os selv det, som andre genkender med venlighed og glæde.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 11.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), skriftlig. – (EN) EU står uden tvivl ved en skillevej i dets udvikling, hvor det er af afgørende betydning at anerkende behovet for at bevæge sig fremad og tackle alle de aktuelle komplekse spørgsmål, der potentielt kan bringe den europæiske integrationsproces ud i et dødvande. I denne proces er de europæiske symboler afgørende for udviklingen af en positiv identitet på europæisk plan, som supplerer og ikke erstatter de veletablerede nationale identiteter.

De europæiske symbols fravær i den forkastede Lissabontraktat var yderst beklagelig set i lyset af det kritiske demokratiske underskud, som EU for øjeblikket står over for. Påstanden om, at deres indlemmelse i Lissabontraktaten ville være upassende, viste sig at være fuldstændig urealistisk, for der er ingen tvivl om, at de ikke ville udgøre nogen som helst risiko for de idéer, EU bygger på.

Så for at øge offentlighedens støtte til og engagement over for EU i de kommende år er det vigtigt at bevare og tilpasse disse symbolske elementer med henblik på at knytte de europæiske institutioner og beslutningstagningsprocesser til erkendelsen af "demos"-faktoren.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter indføjelser af en officiel anerkendelse af vores europæiske flag, den europæiske hymne "Ode til Glæden", en Europadag den 9. maj og mottoet "Forenet i mangfoldighed" i forretningsordenen. Denne støtte svækker ikke mit engagement og min loyalitet over for mit eget land, England, hvor jeg er født og opvokset, har gået i skole og nu bor.

Jeg forkaster den holdning, at man skal vælge kun at give sin loyalitet til et område. Jeg er stolt over at komme fra Forest of Dean, at være englænder og at være europæer.

Genowefa Grabowska (PSE), skriftlig. – (PL) Symboler skaber ganske rigtigt et følelsesmæssigt tilhørsforhold til en organisation eller et land, vi holder af. Når vi kigger på flag eller mottoer, lytter til hymner, og endda når vi rører ved mønter, identificerer vi os direkte med et bestemt land eller en bestemt organisation. EU har

naturligvis også symboler af denne art, som gør det lettere at identificere sig med EU og skabe et følelsesmæssigt tilhørsforhold.

Det blå flag med 12 gyldne stjerner, "Ode til Glæden" fra Beethovens niende symfoni, Europadagen, som fejres den 9. maj, og euroen, som er den officielle valuta i 15 medlemsstater, er etablerede, velkendte og almindeligt accepterede symboler. Oprindeligt var de Fællesskabets symboler, og de er nu blevet EU's symboler. Sammen med Unionens slogan eller motto "Forenet i mangfoldighed" opsummerer disse symboler hele essensen af det europæiske projekt.

Som medlem af konventet beklager jeg dybt, at Unionens symboler, som beskrevet i den europæiske forfatning, aldrig blev til noget. De blev opfattet som pseudostatsfaktorer og blev derfor slettet i Lissabontraktaten. Jeg mener dog alligevel ikke, at de har mistet noget af deres omdømme eller deres appelleren til de europæiske borgere. Disse symboler bliver ved med at være udtryksformer for de værdier, som EU bygger på. De er et udtryk for det sammenhold, EU's borgere føler.

Det er derfor rigtigt, at initiativet til at anvende de europæiske symboler burde tages lige netop i Europa-Parlamentet.

4. Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008-2013 (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0350/2008) af Peterle for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om hvidbogen "Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008-2013" (2008/2115(INI)).

Alojz Peterle, ordfører. – (SL) Hr. formand! Denne betænkning vedrører os alle – syge som raske. Sundhed er et af de centrale sociale og politiske spørgsmål, som EU's fremtid afhænger af. Lissabonstrategien gør det klart, at sundhed er en særdeles vigtig økonomisk faktor. Sundhed er en af de vigtigste værdier i borgernes liv. Bekymrende sundhedsmæssige tendenser, navnlig øget forekomst af kræft, hjerte-kar-sygdomme, diabetes og fedme, betyder, at denne værdi trods behandlingsmæssige fremskridt i stadig højere grad er en truet værdi. Endvidere bringer befolkningens aldring, klimaændringer, stigende fødevarerpriser og globalisering nye udfordringer med sig.

Der har været talt om pandemier og biologisk terrorisme. På den ene side forudser WHO en kræftepidemi i de kommende år, og på den anden side stiger efterspørgslen efter mobilitet for patienter og sundhedspersonale. Sundhedssystemerne og finansieringen af dem udsættes for stadig større pres. I de senere år er udgifterne til medicin steget hurtigere end de samlede sundhedsudgifter, hvilket har skabt bekymring i offentligheden med hensyn til lige adgang til sundhedsydelser og med hensyn til sundhedssystemernes bæredygtighed.

Borgerne er bange for, at der ikke vil være tilstrækkelige sundhedsydelser til alle. De er ikke interesserede i forhandlinger om kompetencer. De er primært interesserede i den bedste måde at blive sunde på. De er endvidere bekymrede over de sundhedsmæssige uligheder mellem medlemsstaterne og inden for de enkelte medlemsstaters egne grænser. Med hensyn til kræft er forskellene mellem de nye og de gamle medlemsstater, for så vidt angår overlevelse, så store, at man kan tale om et "sundhedsjerntæppe". Alt dette gør, at sundhed bør indtage en mere central plads på den europæiske politiske dagsorden. Vi taler ikke om hvad som helst, men om overlevelse. Derfor har vi brug for en fælles strategisk tilgang.

I slutningen af 2007 vedtog Kommissionen en sundhedsstrategi med titlen "Sammen om sundhed". Denne strategi er baseret på en forpligtelse fra medlemsstaternes og Unionens side til at respektere de fælles værdier og principper for sundhedspolitik, til at give borgerne de rette betingelser for udøvelse af rettigheder og ansvar, for så vidt angår deres eget helbred gennem hele livet, til at involvere sig aktivt i beslutningsprocesserne og processerne med at tilpasse sundhedsydelserne til patienternes behov, til at begrænse sundhedsmæssige uligheder mellem forskellige samfundsgrupper, medlemsstater og regioner, til at betragte investeringer i sundhed som en forudsætning for økonomisk udvikling og til konsekvent at integrere sundhedsaspektet i alle politikker på alle niveauer.

Det er klart, at sundhedssektoren har brug for en langsigtet strategisk og bred indfaldsvinkel, og det kræver, at alle hovedaktører i medlemsstaterne og på EU-plan arbejder sammen. Hvis vi ønsker at forbedre samarbejdet, må vi finde frem til, hvilke former for interinstitutionelt samarbejde der kan øge effektiviteten af vores fælles bestræbelser.

Der er brug for et vigtigt strategisk gennembrud inden for sygdomsforebyggelse. Selv om betydningen af sygdomsforebyggelse er blevet understreget i mange år, afsætter medlemsstaterne stadig kun 3 % af

sundhedsbudgetterne hertil. Samtidig ved vi, at der med en forebyggelsespolitik kunne opnås langt bedre resultater, eftersom 40 % af sygdomme er forbundet med en usund livsstil, og en tredjedel af alle kræfttilfælde kan forebygges. Et af betænkningens vigtigste budskaber er henstillingen til, at Kommissionen udarbejder en ambitiøs plan for forebyggende foranstaltninger for hele femårsperioden.

Jeg vil gerne takke skyggeordførerne, Kommissionen og alle, der har bidraget til denne konsensus om, hvad der skal gøres for at forbedre sundheden.

Charlie McCreedy, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg tager denne forhandling på vegne af min kollega, hr. Vassiliou.

Jeg vil gerne takke ordføreren, hr. Peterle, for denne betænkning og Parlamentets medlemmer for deres interesse i hvidbogen om en EU-sundhedsstrategi.

Det glæder mig, at Parlamentet støtter hvidbogens sundhedsmæssige målsætninger og principper.

Kommissionen glæder sig over denne betænkning og er helt enig i de centrale spørgsmål, den rejser, navnlig behovet for at tackle de sundhedsmæssige uligheder, for at fokusere på at fremme sundheden ved at opmuntre til en sund livsstil og for at hjælpe med at forebygge sygdomme.

Jeg er glad for at kunne sige, at disse spørgsmål står allerøverst på Kommissionens sundhedsdagsorden.

De sundhedsmæssige uligheder mellem forskellige europæiske regioner og mellem forskellige samfundsgrupper giver anledning til stigende bekymring, og Kommissionen har planer om at iværksætte foranstaltninger næste år for at hjælpe med at bygge bro over den sundhedsmæssige kløft i EU.

Kommissionen er helt enig i Deres synspunkter med hensyn til behovet for at fremme en sund livsstil, især for så vidt angår ernæring. Vi er alle enige om, at dette kræver aktioner, som er målrettet mod borgere i alle aldre, i skoler, på arbejdspladsen og andre steder.

Dette er et centralt element i sundhedsstrategien, og der vil blive udarbejdet en række initiativer i de næste par år. I mellemtiden viderefører vi aktivt vores strategier vedrørende ernæring, overvægt og fedme og alkoholrelaterede skader.

Kommissionen er endvidere helt enig med Parlamentet med hensyn til behovet for at skærpe vores sygdomsforebyggende indsats.

Ud over at opmuntre til en sund livsstil deler vi Deres synspunkter med hensyn til behovet for at støtte effektiv screening til opdagelse af sygdomme, navnlig kræft, på et tidligt tidspunkt og behovet for at fremme en højere grad af udveksling af bedste praksis.

Kommissionen støtter aktivt gennemførelsen af Rådets anbefalinger om kræftscreening og har for nylig opdateret EU's retningslinjer for bryst- og livmoderhalskræft. Men vi skal gøre endnu mere for at hjælpe sundhedssystemerne med at bekæmpe kræften.

Det glæder mig at kunne oplyse, at Kommissionen har planer om næste år at lancere en EU-plattform for aktioner vedrørende kræft med henblik på at hjælpe medlemsstaterne med at udveksle viden og god praksis inden for forebyggelse og behandling af kræft.

Kommissionen glæder sig over, at Parlamentet lægger vægt på den rolle, som en sund arbejdsstyrke spiller med hensyn til Lissabondagsordenen.

Lad mig nu komme med et par bemærkninger til et par af de andre spørgsmål, der rejses i betænkningen.

Parlamentet opfordrer til, at der etableres europæiske referencecentre. Disse skal være førende centre med ekspertviden i bestemte sygdomme, f.eks. sjældne sygdomme, der kræver en kombination af ekspertise og ressourcer, som mange medlemsstater ikke har.

Kommissionen vil bygge på de principper, der er opnået enighed om blandt medlemsstaterne med hensyn til sådanne centre, og vil fortsætte med at arbejde for at fremme sådanne centre inden for rammerne af det kommende direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedspleje.

Parlamentet understreger endvidere behovet for effektive foranstaltninger til bekæmpelse af det stigende problem med antibiotisk resistens. Kommissionen deler denne bekymring og støtter aktivt medlemsstaternes

gennemførelse af Rådets anbefaling om antimikrobiel resistens. Vi udsender en rapport om dette emne til næste år.

Endelig tilslutter Kommissionen sig de tilkendegivne synspunkter med hensyn til behovet for, at sundheds- og socialpolitikkerne arbejder tæt sammen. Almindelig indlemmelse af sundhedsaspekterne i andre politikker er bestemt et centralt princip i vores strategi, og vi leder for øjeblikket efter synergier inden for en lang række spørgsmål mellem disse to politikområder.

Endelig deler Kommissionen og Parlamentet den samme vision med hensyn til de centrale sundhedsmæssige spørgsmål, som vi skal tage fat på.

Tiden er inde til at komme videre med strategien og omsætte ord til handling.

Kommissionen vil arbejde tæt sammen med Parlamentet, Rådet, medlemsstaterne og civilsamfundet for at omsætte strategiens målsætninger til bedre sundhed for alle i hele EU.

Jeg vil således gerne takke Dem for Deres støtte, og jeg ser frem til at høre Deres synspunkter.

Milan Cabrnoc, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender*. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! For de fleste af os er vores sundhed – sammen med vores frihed – det allervigtigste. Sundhed er en forudsætning for et lykkeligt liv og et velfungerende samfund. Det er nødvendigt konstant at gentage og understrege, at pleje af vores eget og vores nærmestes helbred er vores alle sammens personlige ansvar. Vores helbred bestemmes af vores genetiske arv, vores livsstil og det miljø, vi lever i. Vores opvækst, tillærte vaner, ernæring, fysiske aktivitet, arbejds- og boligforhold har alle indflydelse på vores helbred. Sundhedsydelseernes indflydelse på vores sundhed står nederst på denne liste.

Fællesskabet har ganske rigtigt ansvaret for at beskytte folkesundheden. Sundhedsydelseerne og den måde, de tilrettelægges på, deres kvalitet og deres finansiering er imidlertid udelukkende EU-medlemsstaternes ansvarsområde. Vores fælles mål er at sikre alle dem, der har behov for det, uhindret adgang til sikre sundhedsydelser af høj kvalitet. De enkelte lande finder selv ud af, hvordan de kan tilbyde deres borgere de bedst mulige sundhedsydelser i dette vanskelige miljø. EU har en merværdi: disse uafhængige systemers mangfoldighed, muligheden for at dele positive resultater med andre og undgå de fejl, vores venner begår.

Sundhedspleje er et meget bredt emne, som de tidligere talere har nævnt. Jeg beklager derfor personligt, at det her i Europa-Parlamentet ikke står klart, hvem af os der rent faktisk tager sig af sundhed og sundhedspleje. Nogle gange opfatter vi sundhedspleje som en tjenesteydelse på det indre marked, andre gange som et socialsikrings spørgsmål, og ved andre lejligheder som et folkesundhedsmæssigt spørgsmål. Jeg vil gerne opfordre formanden og os alle sammen til i forbindelse med denne forhandling om dette vigtige dokument at overveje muligheden for at nedsætte et sundhedsudvalg i Europa-Parlamentet i den kommende valgperiode.

Siiri Oviir, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling*. – (ET) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Sundhed er en af de vigtigste ressourcer for os alle. EU's sundhedsstrategi for det 21. århundrede bør sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau for alle i hele Europa. Desværre er medlemsstaternes sundhedssystemer i dag meget forskellige, og de europæiske borgere er ikke garanteret en lige og effektiv sundhedsindsats.

Jeg glæder mig over Kommissionens hvidbog om en sundhedsstrategi, selv om jeg ligesom ordføreren mener, at hvidbogen ikke opstiller specifikke kvantificerbare og målbare målsætninger, der, hvis de blev opfyldt, kunne og skulle give mærkbare resultater.

Sundhedspleje kræver effektiv politisk støtte på alle områder og på alle niveauer. Derfor opfordrer jeg Kommissionen til i fremtiden at indlemme folkesundhedsspørgsmål i alle EU's politikområder og til i denne forbindelse ikke at glemme kønsaspektet i en forbedret sundhedspolitik.

Jeg vil gerne takke ordføreren for hans arbejde og Dem for Deres opmærksomhed.

Françoise Grossetête, *for PPE-DE-Gruppen*. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Vi drøfter for øjeblikket denne hvidbog om sundhed for 2008-2013, og sundhed er naturligvis en grundlæggende rettighed for os alle.

Vi står over for en række udfordringer: kræft, hjerte-kar-sygdomme, fedme, diabetes og frem for alt befolkningens aldring for ikke at nævne pandemiernes konstante trussel. Vores medborgere forventer en hel masse af os på sundhedsområdet. Når vi taler om EU's merværdi, er det inden for disse områder, de rammes hårdest, og deres forventninger til os er størst!

Desværre er denne hvidbog patetisk trivial, og den indeholder intet, der på nogen måde er konkret. Heldigvis har vores kollega, hr. Peterle, forbedret dens indhold markant. Ja, det er måske nødvendigt at gentage det. Vi har ved adskillige lejligheder talt om disse sundhedsspørgsmål her i Parlamentet, og vi er alle for sundhed for alle og sundhed af høj standard gennem en integreret tilgang. Det er vigtigt at investere i forebyggelse. Vi ønsker at forebygge, men vi gør det ikke, for vi bliver hele tiden mødt med overforsigtige budgetter, navnlig inden for forskningsområdet. Vi har endnu ikke indset, at forebyggelse ville koste en hel del mindre end helbredelse.

Det er vigtigt at tage hensyn til befolkningens aldring og til dens konsekvenser for samfundet: økonomiske konsekvenser, sociale konsekvenser og sundhedsmæssige konsekvenser. Vi bliver dog nødt til at sørge for, at der bliver talt mindre og gjort mere – det er afgørende, at vi lever op til vores borgers forventninger. Der er en række helt klare budskaber, der skal fokusere på god praksis: behovet for fysisk aktivitet, afbalanceret kost og frem for alt ansvarsfølelse. Ansvarsfølelse fra EU-medlemsstaternes side, men også ansvarsfølelse fra de enkelte europæiske borgers side.

Glenis Willmott, for PSE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Min politiske gruppe støtter Kommissionens hvidbog om en sundhedsstrategi. Vi støtter navnlig fokuseringen på forebyggelse, uddannelse og fremme af en sundere livsstil. Det er meget vigtigt at opstille planer for beskyttelsen af vores borgere mod sundhedstrusler og pandemier og at forsøge at mindske de sundhedsmæssige uligheder i EU.

Vi har brug for nye retningslinjer for kræftscreening, et direktiv om organdonation, forbedrede mekanismer til kontrol af og reaktion på sundhedstrusler og bedre udveksling af bedste praksis. Men med hensyn til e-sundheden vil jeg gerne opfordre til forsigtighed. Dette er et område, for hvilket vi skal opstille nøjagtige regler, som definerer klare rammer. Det bør stå helt klart, at e-sundhed ikke må udelukke de ikkeinternetkyndige og ikke må erstatte et besøg hos lægen. Jeg kan imidlertid også se mange fordele ved det, men vi skal også være opmærksomme på de potentielle risici.

Det, sundhedspolitikken på EU-plan også har brug for, er et klart fokus. I forbindelse med mit arbejde som skyggeordfører på denne betænkning har jeg fået en reel følelse af, at der er for mange forskellige arbejdsgrupper og arbejdsstrømme, ekspertgrupper og taskforcer, hvoraf mange er blevet oprettet som forskellige formandskabers yndlingsprojekter eller efter pres fra medlemmer af Parlamentet eller andre interessegrupper.

Jeg mener, at EU kan bidrage med stor merværdi inden for sundhedsområdet, men ressourcerne skal fokuseres ordentligt, og vi skal have noget for pengene.

Jeg vil gerne opfordre mine kolleger til at stemme for mit ændringsforslag 2, som opfordrer Kommissionen til at iværksætte en revision af de aktuelle arbejdsstrømme. Jeg skal endvidere opfordre mine kolleger til at støtte mine ændringsforslag om beskyttelse af vores borgers sundhed mod risici på arbejdspladsen. Jeg vil gerne anmode Kommissionen om især at reagere på mine ændringsforslag 1 og 6 om eksponering for reproduktionstoksiske stoffer.

I forbindelse med de kommende forslag om revision af direktivet om kræftfremkaldende stoffer er det afgørende, at de reproduktionstoksiske stoffer bliver taget med. Jeg kan forstå, at Kommissionen har lavet en kovending på dette punkt og vil være den taknemmelig for en forklaring heraf.

Marios Matsakis, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Alle er enige om, at sundhed er en af de vigtigste værdier for vores borgere. Ikke desto mindre falder sundhed, som vi alle ved, i henhold til artikel 152 i Amsterdamtraktaten ind under medlemsstaternes kompetenceområde. Denne åbenlyse selvmodsigelse er ikke blot en særpræget ejendommelighed i EU-retten. Den er i praksis yderst generende for vores bestræbelser på at opnå optimale sundhedsmål i EU, og man kan undre sig over, hvorfor denne situation har fået lov til at udvikle sig uændret i så lang tid. Grunden hertil er naturligvis økonomisk. Sundhedspleje er yderst bekostelig, og at forbedre den i en grad, der gør det muligt at opnå den ønskede lighed i hele EU, ville indebære omfattende stigninger i sundhedsudgifterne for en række EU-medlemsstater.

Så nu kan vi alle stå frem i Parlamentet og kritisere de skammelige forskelle med hensyn til forventet levetid, børnedødelighed og overlevelse i forbindelse med kræft i de rige og fattige medlemsstater, men de fleste af os undlader at lægge skylden der, hvor den bør ligge, nemlig på EU's manglende evne til at sikre den finansielle bistand til de fattigere medlemsstater med henblik på at hjælpe dem med at indhente deres forsinkelser på sundhedsområdet og dermed forhindre deres regeringer i at modsætte sig muligheden for at fjerne sundhedsaspektet fra det nationale kompetenceområde.

Dette er, kan man mene, en sørgelig afspejling af de grundlæggende værdier, vi i praksis forsvare i EU, hvor vi lægger større vægt på kompetence med hensyn til det indre markeds regler for vores virksomheder end med hensyn til sundhedspleje for vores borgere.

Jeg mener, at tiden er inde til at foretage den presserende ændring af Amsterdamtraktatens artikel 152, og dette er kun muligt med en koordineret indsats fra Rådet, Kommissionen og Parlamentet.

Som parlamentsmedlemmer bør vi gøre vores yderste for at få gennemført den påkrævede ændring. Det skal dog også siges, at det vigtigste aspekt af sundhedsstrategien i praksis naturligvis er sygdomsforebyggelse. Enhver ved, at rygning, fedme, alkohol, narkotika, højt sukkerindtag og en stressende og usund livsstil generelt er vores helbreds største fjender, men gør vi nok for at befri vores borgere for disse forbandelser? Egentlig ikke.

Lad os f.eks. tage rygning. Hvordan kan vi sige, at vi gør alt, hvad vi kan, for at forhindre folk i at ryge, når vi stadig giver støtte til tobaksdyrkning i EU, når vi stadig tillader afgiftsfrit salg af cigaretter om bord på fly og skibe, som rejser til og fra EU, når vi stadig har en relativt lav afgift på tobak, når man tænker på de enorme sundhedsudgifter til cigaretrygere, når vi stadig har indirekte tobaksreklamer på vores tv-skærme, og når vi stadig har love om rygning, der knap nok er blevet gennemført fuldt ud i EU?

Jeg har ikke tid til at sige mere om forebyggelse, men det væsentligste af det, jeg har sagt, er, at der er behov for at få ændret kompetencereglerne vedrørende sundhed.

FORSÆDE: Adam BIELAN

Næstformand

Mieczysław Edmund Janowski, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren for hans arbejde. Det er absolut rigtigt af os at behandle denne vigtige sag i dag som opfølgning på det strategidokument, som Kommissionen udarbejdede sidste år.

Der bør lægges vægt på betydningen af alle aspekter af forebyggelse, korrekt ernæring, luft- og drikkevandskvalitet, sund livsstil, tidlig opdagelse af sygdomme og potentiel hurtig behandling af sidstnævnte. Det er blevet bemærket, at der for øjeblikket er væsentlige forskelle mellem de enkelte lande og de forskellige samfundsgrupper, for så vidt angår adgangen til sundhedsydelser. Dette påviser en klar mangel på social samhørighed. Sådanne uligheder finder man også med hensyn til overlevelseshraten i forbindelse med kræft, hjerte-kar-sygdomme og andre sygdomme. Antallet af psykisk syge stiger på foruroligende vis. Og de anvendte behandlingsmetoder lader også meget tilbage at ønske. Her tænker jeg især på overforbruget af antibiotika og steroider.

Også sundhedssystemerne vækker bekymring, da de ofte viser sig at være uegnede. Vi ved alle, hvor værdifuld vores sundhed er, og at vores biologiske liv er begrænset. I denne forbindelse vil jeg gerne minde Parlamentet om, at den polske poet Alexander Fredra anbefalede sine læsere ikke at se stort på deres velvære, da dette ville sætte ikke blot deres sundhed, men hele deres liv over styr.

Adamos Adamou, for GUE/NGL-Gruppen. – (EL) Hr. formand! Jeg vil gerne have lov til at takke hr. Peterle for hans forsøg på at føje en række supplerende politikker og foranstaltninger til Fællesskabets sundhedsstrategi. Han sigter mod at fremme lige adgang til et integreret sundhedssystem som en grundlæggende, umistelig ret for alle borgere.

Vi skal derfor arbejde hårdt for at gøre de berørte organisationer politisk opmærksomme på det princip, at finansiering med hensyn til sundhed er lig med investering. Her vil jeg gerne have lov til at tilføje, at jeg er enig med hr. Matsakis. Vi skal fokusere på sygdomsforebyggelse ved at fremme en sund livsstil og sikre optimal behandling samt på investering i nye teknologier og forskning.

Vores mål skal være en tværsektoriel politik, der koordineres på forskellige niveauer. Denne politik skal have til formål at tage de centrale udfordringer op, herunder befolkningens aldring og de enorme uligheder mellem medlemsstaternes sundhedssystemer.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Hr. formand! Når vi taler om EU's fælles tilgang til sundhed, skal vores første tanke være at konsolidere standarder for erlæggelsen af sundhedsydelser. EU's mål skal være at udligne forskellene mellem de nye og de gamle medlemsstater, som fortsat er ganske tydelige.

Eftersom de enkelte medlemsstater har forskellige sundhedspolitiske målsætninger, kræver sundhedssektoren på tværs af EU et langsigtet og strategisk samarbejde med henblik på at opnå konsensus. Det er endvidere nødvendigt at investere i forebyggelse og offentlige uddannelsesprogrammer. Der kan opnås bedre resultater med en forebyggelsespolitik, og det er almindeligt kendt, at knap halvdelen af alle sygdomme kan henføres til en usund livsstil.

Jeg er derfor enig i hr. Peterles anmodning om, at Kommissionen udarbejder en langsigtet plan for forebyggende foranstaltninger. Dette kan være med til at forbedre den europæiske befolknings sundhedstilstand. Forskning på medicinske områder er ligeledes med til at forebygge og gøre det lettere at behandle sygdomme. EU investerer f.eks. ikke nok i kræftforskning. EU's investeringer udgør kun en femtedel af det beløb, USA investerer. Det vil være i alle europæiske borgeres interesse at få afhjulpet denne mangel.

Etableringen af informations- og vejledningscentre, som hjælper patienterne, sundhedspersonalet og sundhedssektoren som helhed, er en god idé med henblik på at øge patienternes viden. Når disse mål er nået, vil EU være langt tættere på en fælles tilgang til sundhed.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Jeg støtter helhjertet hr. Peterles betænkning for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om hvidbogen "Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008-2013". Jeg glæder mig især over denne betænkning, da den vedrører en af de mest presserende udfordringer, som EU og verden som helhed står over for. Det skal understreges, at dette er det første strategiske program med en omfattende EU-tilgang til sundhedspolitik. Det fastlægger de værdier, som Fællesskabet har vedtaget, og de mål, det har opstillet på dette område. Det er en EU-sundhedsstrategi, som springer i øjnene i forhold til andre sundhedssystemer, og som bestemt kan fungere som et eksempel for disse.

Det glæder mig at høre, at strategien er blevet positivt modtaget i medlemsstaterne. Det glæder mig ligeledes, at visse lande allerede har iværksat foranstaltninger med henblik på at udvikle et fælles standpunkt og indarbejde strategien i deres nationale sundhedsplaner. Det er Slovenien blot et eksempel på. Også i Polen er der blevet iværksat foranstaltninger af denne art.

Finansieringen af sundhedsydelser bidrager i høj grad til budgetunderskuddet i mange af EU's medlemsstater. Det er vigtigt at tage hensyn til dette forhold i forbindelse med overvejelserne om sundhedsstrategien. På samme måde mener jeg, at den strategiske plan bør overvejes sammen med metoder til finansiering af de offentlige sundhedsydelser i medlemsstaterne.

Jeg vil endvidere gerne nævne et spørgsmål, som vi tidligere har drøftet. Her henviser jeg til de nye informationsteknologier og deres indvirkning på børn og unge. Ikkereguleret brug af internet og computerspil, misbrug og dermed forbundne sygdomme bliver mere og mere alvorlige problemer for vores samfund og civilisation. Børn og unge er hårdest ramt. Kommissionen og Det Europæiske Råd er for øjeblikket i færd med at udvikle en fornuftig samarbejdsmetode på sundhedsområdet, og det ville være rigtigt for os at blive involveret i gennemførelsen af dette projekt.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, hr. ordfører, mine damer og herrer! Jeg vil allerførst gerne takke ordføreren for hans arbejde, som har forbedret den oprindelige tekst.

Den af Kommissionen forelagte hvidbog er det første skridt i retning af at opstille klare, fordelagtige målsætninger på sundhedsområdet, men den reagerer desværre ikke på udfordringerne med hensyn til sundhedspleje af høj kvalitet og lige adgang. Den betænkning, der er blevet forelagt i dag, har ikke overtaget de oprindelige forslag vedrørende selvmedicinering, og det er en god ting. Almindeliggørelse og opmuntring til selvmedicinering er efter min mening fuldstændig upassende i forbindelse med de sundhedsydelser, vi skal stræbe efter. "Sammen om sundhed" må ikke blive til "Enhver må klare sig selv i tilfælde af sygdom".

Idéen om en aktiv patient er et foruroligende begreb, for det ledsages ikke af nogen klar definition, og døren står åben for forskellige fortolkninger. At opfordre patienter til at tage ansvaret for deres egen pleje og befolkningsgrupper til selv at opfylde visse sundhedsbehov er yderligere forslag, der skal ses nøje efter i sømmene. Vi skal huske, at sundhed er et meget specifikt område, der kræver et meget højt kompetenceniveau, og at spørgsmålene på området ofte kan gælde liv og død. De forslag, der opmuntrer til selvmedicinering, og begrebet individuelt ansvar synes ikke at leve op til den sundhedsudfordring, vi står over for, og de bevæger sig væk fra solidaritetsprincippet.

Der er endnu et punkt, som jeg bliver nødt til at kritisere, nemlig fremme af sundhedspersonalets mobilitet. Dette kan få meget alvorlige konsekvenser for den territoriale fordeling af sundhedspersonalet og forværre

det, der allerede er meget prekære situationer i visse medlemsstater. I stedet for at fremme sundhedspersonalets mobilitet ville det være at foretrække at lægge vægt på udvekslingen af god sundhedspraksis blandt medlemsstaterne. Jeg er endvidere enig i, at de webbaserede sundhedsressourcer skal fremmes. Dette er et positivt og innovativt initiativ, som dog kun er til rådighed for en lille del af befolkningen.

Jeg støtter naturligvis de ændringsforslag, som mine kolleger har stillet vedrørende sundhed på arbejdspladsen. Dette er et ekstremt vigtigt emne, da de arbejdsrelaterede sundhedsproblemer bliver mere og mere almindelige.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på tre punkter i denne forhandling. For det første er der store sundhedsmæssige uligheder mellem de gamle og de nye medlemsstater. Den kumulative virkning af disse uligheder fremgår af de store forskelle i den forventede levetid. Den kan variere med ni år for kvinder og helt op til 13 år for mænd. Vi bør stræbe efter at begrænse disse forskelle mærkbart.

For det andet er der behov for en væsentlig stigning i investeringerne i sygdomsforebyggelse. Det er stadig kun 3 % af de samlede investeringer, der går til dette formål. Det er ikke desto mindre almindeligt kendt, at op mod 40 % af sygdommene er forbundet med en usund livsstil og i vid udstrækning kan forebygges effektivt.

For det tredje er det vigtigt at fremme en sund livsstil, eftersom fedme er en mere og mere alvorlig sygdom i vores samfund. Der bør endvidere skabes fordelagtige vilkår for sunde økologiske fødevarer produceret uden kunstgødning og pesticider. Denne form for landbrug er imidlertid ikke særlig omkostningseffektiv. Den kræver derfor øget finansiell støtte inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Hr. formand! Der rejses mange vigtige spørgsmål vedrørende sundhed og sundhedspleje i det dokument, vi er i færd med at drøfte. Almindelig adgang til sundhedspleje sikres i de enkelte medlemsstaters forfatninger. Respekten for medlemsstaternes kompetencer på sundhedsområdet og deres frihed til selv at afgøre, hvilke sundhedsydelser de ønsker at tilbyde, er positive aspekter. Ikke desto mindre vil jeg gerne henlede opmærksomheden på den fare, der truer mine medborgere som følge af den polske regerings aktuelle planer om at ændre alle enheder inden for sundhedsområdet til kommercielle profitsøgende selskaber.

De foreslåede reformer overskrider grænserne for friheden til selv at vælge et sundhedssystem. De truer grundlæggende menneskerettigheder som retten til livet og sundhedspleje. Truslens omfang bør få Kommissionen til at opstille retningslinjer, som forhindrer offentlige myndigheder i at slippe kontrollen med offentlige hospitaler, der privatiseres mod det polske samfunds og den polske præsidents vilje.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren for hans velforberedte svar til Kommissionen.

Vi er alle bevidst om, at det er medlemsstaternes eget ansvar at træffe beslutning om tilrettelæggelsen og erlæggelsen af deres sundhedsydelser og lægehjælp. Dette bør imidlertid ikke betyde, at de negligerer et seriøst samarbejde på sundhedsområdet på EU-plan. Der er en lang række sundhedsmæssige spørgsmål, herunder forebyggelsen af pandemier og patienternes og sundhedspersonalets frie bevægelighed, hvor medlemsstaterne ikke kan handle effektivt alene, og hvor der er behov for foranstaltninger på EU-plan.

Sådanne EU-foranstaltninger kan være værdifulde i forbindelse med oprettelsen af et paneuropæisk ekspertisenetværk, som gør det muligt at udveksle bedste praksis inden for områder såsom e-sundhed, nanoteknologi, behandling af sjældne sygdomme og ekspertisecentre.

EU har i samarbejde med medlemsstaterne gjort store fremskridt på sundhedsbeskyttelsesområdet, f.eks. med hensyn til lovgivningen om tobaksreklamer, på blodproduktområdet og med hensyn til oprettelsen af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme.

Vi skal skærpe vores indsats for at begrænse de sundhedsmæssige uligheder i EU-27, navnlig gennem udveksling af bedste praksis og bedre information af offentligheden om borgernes grænseoverskridende rettigheder på sundhedsområdet. Det er nødvendigt, at vi lovgiver hurtigt på dette område, og at vi ikke lader Domstolens domme være patienternes eneste guide til Europa. Vi skal endvidere reagere med egentlig lovgivning. Derudover bør der udføres omfattende sundhedskonsekvensvurderinger og -analyser af al lovgivning med henblik på at skabe en platform for fælles overvejelser og give beslutningstagerne mulighed for bedre at vurdere alle politiske initiativers reelle betydning for menneskets sundhed.

Dette bør ske på samme måde, som miljøkonsekvensanalyserne nu tages for givet som en måde at informere lovgiverne på og er en forudsætning for fastlæggelsen af de fleste EU-politikker. Selv i lyset af den aktuelle økonomiske og finansielle krise er sundheden vores ultimative rigdom.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Hr. formand! Jeg vil gerne nævne to ting. Den første er, hvordan vi skal tage hånd om de overdrevne udskrivinger af recepter på antibiotika, som håndteres meget fint i betænkningen.

Vi behøver bare at se på os selv her i Parlamentet, eller jeg behøver bare at se på mig selv. Jeg ville sandsynligvis ikke have været her i dag, hvis ikke vi havde effektive antibiotika. Jeg har været syg en del gange, og ligesom mange af Parlamentets medlemmer er jeg sikker på, at jeg er blevet reddet af antibiotika. Desværre sættes vores børns muligheder for at få denne form for hjælp i fremtiden over styr, da vi lader lægerne udskrive recepter på antibiotika, når der ikke er behov for antibiotika, og endda til at sælge antibiotika uden recept.

Vi har brug for kontrolmidler og incitamenter til at få lægerne til at holde op med at se patienter for at tjene penge, så de ikke udskriver recepter på antibiotika, når de ikke er nødvendige. Jeg mener, at EU spiller en ekstremt vigtig rolle i denne sag med hensyn til at udsprede andre måder at arbejde på for at bekæmpe denne form for overdrevne receptudskrivinger.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil nævne, vedrører de sundhedsmæssige uligheder, som også er blevet rejst af flere tidligere talere. Der er et andet aspekt forbundet med sundhedsmæssige uligheder. Der er ikke blot tale om uligheder mellem landene. Der er også tale om uligheder inden for landenes egne grænser. WHO har nedsat et særligt udvalg, som har kigget på klasseforskellene på sundhedsområdet. Heraf fremgår det klokkeklart, at social retfærdighed er et spørgsmål om liv og død, og det er noget, vi skal drøfte åbent her i Unionen.

Det er fuldstændig uacceptabelt, at der er så store forskelle inden for landegrænserne. Der findes gode eksempler, hvor klasseforskellene på sundhedsområdet er blevet udlignet med succes, men der findes også meget dårlige eksempler. Jeg er selv meget bekymret over det, der sker i hovedstaden i mit eget land. Der er pludselig blevet indført en ordning, der har udmøntet sig i, at lægerne flytter væk fra de socialt dårligst stillede og fattige områder, hvor der er størst behov for lægehjælp, til de områder, hvor folk er sundest og rigest.

Jeg synes, at EU burde indsamle statistiske oplysninger og informationer, så vælgerne og dem, der træffer beslutninger på sundhedsområdet, kan få klar besked om, hvilke foranstaltninger der giver større social retfærdighed på sundhedsområdet, og hvilke der ikke gør.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Hr. formand! For at tage de store udfordringer, som sundhedssektoren i EU står over for, op, har vi brug for handlingsplaner, som bør omfatte fremme af en bedre sundhedstilstand, offentlig uddannelse og sygdomsforebyggelsesprogrammer, navnlig for de sygdomme, der skyldes ernæring, fedme, alkohol- og narkotikaindtagelse og rygning.

Tidlig opdagelse og diagnosticering samt korrekt behandling af kroniske sygdomme, navnlig kræft, vil give de mennesker, der lider af disse sygdomme, større livskvalitet. Derfor vil udvekslingen af bedste praksis inden for alle aspekter af sundhedsområdet i EU være med til at øge borgernes velvære og sundhed. Jeg mener, det er vigtigt at fremme en sund livsstil i familien, i skolen og på arbejdspladsen med henblik på at etablere en sund livsstilsmodel og fremme sund aldring, både for de nuværende og kommende generationer.

Vi skal især tage hensyn til vores børns interesser ved at udarbejde bestemmelser om barsels- og forældreorlov i betragtning af den indvirkning, som forældrenes tilstedeværelse har på et barns fysiske og psykiske udvikling. Lige så vigtigt er det at forbedre sundhedsydelse for gravide og informere dem om risiciene i forbindelse med indtagelse af alkohol og tobak.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Hr. formand! Jeg vil gerne rose ordføreren og påpege, at den eneste måde, vi kan tackle det 21. århundredes udfordringer på, er ved at forbedre folkesundheden. Ordsproget "alverdens medicin kan ikke erstatte fysisk aktivitet, men fysisk aktivitet kan erstatte alverdens medicin" er tidløst. Vi bør ikke blot præke om en sund livsstil og sund ernæring. Tiden er inde til at opmuntre de folk, der ikke bevidst ødelægger deres helbred, men tværtimod forbedrer det på forskellig vis, herunder finansielt. Anbefalinger fra Kommissionen om dette emne ville være af stor værdi. Et akut problem i de nye medlemsstater er manglen på specialister. Nogle steder søger halvdelen af alle nyuddannede læger beskæftigelse i andre EU-medlemsstater, hvor lønningerne er langt højere. På den måde støtter og styrker de nye medlemsstater sundhedsydelse hos deres rigere naboer. Jeg foreslår ikke, at der opstilles begrænsninger for borgernes frie bevægelighed. Der er imidlertid behov for en solidaritets- og kompensationsfond til at udligne konsekvenserne af dette tab af specialister.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Sundhedsrelaterede spørgsmål henhører under de enkelte medlemsstaters kompetenceområde. Dette bør imidlertid ikke udgøre nogen hindring, når det gælder om at gøre en fælles indsats for at beskytte europæernes sundhed. De centrale målsætninger fastlægges i hvidbogen. De omfatter sundhedsfremme i et aldrende Europa, beskyttelse af borgerne mod sundhedstrusler og støtte til dynamiske sundhedssystemer. Disse målsætninger kan ikke opfyldes uden omfattende inddragelse af de lokale og regionale myndigheder.

Sidstnævnte skal derfor inddrages på tæt hold i gennemførelsen af strategien. Hvidbogen rejser det vigtige spørgsmål om sundhedsmæssige uligheder og om forskelle i sundhedsniveauet blandt de enkelte lande og samfundsgrupper. Erlæggelsen af visse sundhedsydelser er ringe i de fleste af de nye medlemsstater. Dette hul skal lukkes. Det er derfor nødvendigt at styrke foranstaltninger til udligning af uligheder og at gøre dette til et prioriteret mål.

En af de andre opgaver, der identificeres i hvidbogen, vedrører behovet for at lægge vægt på og forbedre programmer, der vedrører sundhedskompetencer, især ernæringsprogrammer. Sund ernæring og en sund livsstil kan forhindre mange kroniske sygdomme. Derfor er undervisningsprogrammerne om, hvordan man passer på sin kost og kommer i gang med fysisk aktivitet, så enormt vigtige.

Charlie McCreevy, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke medlemmerne for deres bidrag og følge op på nogle af de punkter, de har rejst.

Fru Oviir og fru Grossetête sagde, at hvidbogen er for overordnet. Formålet med hvidbogen er imidlertid at opstille en række overordnede principper og målsætninger med henblik på at guide Fællesskabets sundhedsindsats i de kommende år. Det ville være meget vanskeligt at opstille kvantificerbare mål for så omfattende og generelle målsætninger og for en så bred vifte af emner.

Kommissionen er helt enig i, at kvantificerbare mål er et godt middel til at gennemføre ændringer og opnå resultater. Vi mener dog, at det er bedre at overveje sådanne mål i forbindelse med de enkelte politiske initiativer inden for strategiens rammer.

Flere talere henviste til de sundhedsmæssige uligheder, herunder hr. Janowski, hr. Adamou, fru Belohorská, fru Doyle, hr. Kuźmiuk og fru Westlund. Vi er helt enige i de rejste bekymringer og behovet for at lukke dette hul på sundhedsområdet. Kommissionen vil komme med en meddelelse næste år, men i mellemtiden vil vi hjælpe med at kanalisere midler fra strukturfondene til sundhedsområdet.

Fru Willmott stillede flere spørgsmål. Hun pointerede, at der er for mange arbejdsstrømme på sundhedsområdet. Dette er imidlertid grunden til, at EU's sundhedsstrategi, der blev vedtaget i 2007, sigter mod at bringe alle de politikker, der har betydning for sundhedsaspektet, ind under en sammenhængende ramme. Kommissionen er i færd med at undersøge de forskellige strukturer i sundhedssektoren for at finde synergier mellem strukturerne og sikre, at arbejdet udføres effektivt uden dobbeltarbejde.

Fru Willmott stillede endvidere et spørgsmål om direktivet om kræftfremkaldende stoffer. Kommissionen har hørt arbejdsmarkedets parter om en mulig revision af 2004-direktivet på dette område og har bestilt en undersøgelse, der vil blive afsluttet i starten af 2010, om mulighederne for at ændre dette direktiv. Resultatet af denne undersøgelse vil sætte Kommissionen i stand til at afgøre, hvordan det er bedst at gå videre med sagen. EU's lovgivning om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, navnlig 1998-direktivet om alle kemiske stoffer, omfatter allerede beskyttelse mod alle kemiske stoffer på arbejdspladsen, herunder de reproduktionstoksiske stoffer.

Fru Westlund rejste spørgsmålet om antibiotikaresistens. Kommissionen arbejder tæt sammen med ECDC. På ECDC's arbejdsplan for 2008 står antimikrobiel resistens opført blandt de prioriterede tiltag. Derudover agter ECDC hvert år at afholde en europæisk antibiotikadag. Denne begivenhed har til formål at forbedre den offentlige opfattelse af og viden om spørgsmål i forbindelse med antimikrobiel resistens. Den første antibiotikadag afholdes den 18. november 2008. Vi arbejder endvidere tæt sammen med ECDC i forbindelse med udarbejdelsen af den anden rapport om medlemsstaternes gennemførelse af Rådets henstilling fra 2002.

Afslutningsvis vil jeg gerne takke ordføreren, hr. Peterle, og alle medlemmerne for deres støtte til den sundhedsstrategi, vi har udarbejdet.

Alojz Peterle, ordfører. – (SL) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne sige Dem mange tak for denne righoldige og komplekse forhandling. Det glæder mig, at næsten alle Deres bidrag indeholdt tre nøgleord. Det første er "sammen", det andet er "ulighed" og det tredje er "forebyggelse". "Sammen" betyder mere samarbejde på medlemsstatsniveau og på europæisk plan, flere partnerskaber, herunder med

de regionale og lokale myndigheder, og større komplementaritet. Jeg er enig med alle dem, der har sagt, at medlemsstaternes kompetence ikke må være en undskyldning for, at vi ikke gør det sammen, som de enkelte medlemsstater ikke kan gøre alene, og antallet af sådanne udfordringer stiger og stiger.

Det forhold, at der er så mange uligheder, som vi har advaret imod, betyder, at der er mangel på udveksling af viden. Hvis chancerne for at overleve kræft er 10 % lavere et sted i forhold til et andet, betyder det, at der ikke er nået oplysninger og viden ud til det pågældende sted, også selv om andre lande har adgang til dem, herunder nabolandene. Her skal vi finde en form for dynamik baseret på den allerede tilgængelige viden. Det væsentligste budskab og råd bør være, at vi skal bruge den tilgængelige viden og udveksle god praksis.

For så vidt angår dynamikken, vil jeg gerne tilføje, at sygdommene spreder sig hurtigt, og derfor kræver vi også politisk dynamik og politisk innovation. For så vidt angår hvidbogen, vil jeg gerne sige, at den er en rigtig god ramme for det, vi ønsker at gøre. Dens formål er ikke at tage fat på alle de specifikke spørgsmål, der er omfattet af andre dokumenter og andre beslutninger. Den bør udgøre en ramme, og som en sagde, har vi nu for første gang en omfattende ramme for værdier, indikatorer, strategier og foranstaltninger. Dette er det grundlag, vi nu kan gå videre med.

Afslutningsvis vil jeg gerne tilføje, at jeg har det særdeles svært med Den Socialdemokratiske Gruppes ændringsforslag. De har stillet seks ændringsforslag, som er blevet forkastet i ENVI. Jeg har meget vanskeligt ved at tilsidesætte de argumenter, som ENVI brugte til at give udtryk for et andet synspunkt. Jeg kan ikke støtte disse ændringsforslag nu, da dette er et plenarmøde, og da emnet er omfattet af andre beslutninger. Hvis ændringsforslagene bliver vedtaget, vil vi få et uafbalanceret billede, da de øvrige befolkningsgrupper ikke vil få så stor opmærksomhed. Det handler ikke kun om arbejdstagere, men også om pensionister og skolebørn. Jeg fastholder naturligvis de argumenter, jeg fremsatte på ENVI-mødet.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 11.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Iles Braghetto (PPE-DE), skriftlig. – (IT) Sundhed er noget, der har omkostninger, men som ikke har nogen pris. Investeringer i sundhed er de mest effektive investeringer, man kan gøre i et samfund, som er skræddersyet efter befolkningens behov. Disse investeringer er et fælles ansvar for individerne, der skal føre en sund livsstil og opføre sig ansvarligt, sundhedspersonalet, der skal overholde deres erhvervs etiske kodeks, og de nationale og regionale regeringer, som skal lægge særlig vægt på sundhedssystemernes bæredygtighed.

Der skal endvidere lægges særlig stor vægt på behovet for integrerede social- og sundhedspolitikker, som på hensigtsmæssig vis søger at leve op til de nye krav. At overkomme ulighederne, klare strenge sundhedskrav, holde sig ajour med de igangværende epidemiologiske ændringer og sikre et hele tiden mere og mere aktivt samarbejde mellem medlemsstaterne og regionerne: Alle disse krav tager hr. Peterle behørigt fat på i sin betænkning, og jeg vil gerne takke ham for hans fremragende arbejde.

Corina Crețu (PSE), skriftlig. – (RO) Det er opmuntrende at se, at Europa-Parlamentet har vedtaget beslutningen om Kommissionens hvidbog "Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008-2013". Ud over bestemmelserne om den sundhedsrelaterede strategi har jeg bemærket et svagt punkt i hvidbogen, nemlig manglen på kvantificerbare målsætninger, der har til formål at øge effektiviteten.

Som repræsentant for et land, hvis sundhedssystem er af meget dårlig kvalitet, hvilket afspejles i befolkningens foruroligende sundhedstilstand, vil jeg gerne understrege betydningen af at omsætte ord til handling, men også behovet for at udvise større solidaritet på EU-plan med henblik på at tilbyde alle borgere anstændige sundhedsydelser.

Rumænien kan afsløre mange sørgelige historier om sundhed. Landet har EU's højeste antal tuberkulosepatienter, og det indtager andensidstepladsen med hensyn til kvaliteten af diabetesbehandling, selv om diabetes er den sygdom, der er størst disposition for. I Rumænien lider en ud af 10 af leversygdomme. En fjerdedel af de rumænske børn har sundhedsproblemer. Kræftdødeligheden er steget foruroligende i forhold til resten af EU. Dødeligheden i forbindelse med hjerte-kar-sygdomme er 61 % af det samlede antal dødsfald, mens den i EU ligger på 37 %. Rumænien er europamester, når det gælder om at udskrive recepter, hospitalsindlæggelser og kirurgiske indgreb, men er også landet med den laveste forventede levetid i EU.

Gyula Hegyi (PSE), skriftlig. – (HU) Allergi er vores tids endemiske sygdom. Allergien har bredt sig stille og roligt til hele Europa siden Anden Verdenskrig. En tredjedel af vores børn har allergi, og hvis ikke vi gør

noget, vil halvdelen af den europæiske befolkning snart lide af en eller anden form for allergi. Årsagerne til disse allergier er kemisk behandlede fødevarer og forurenet miljø. Allergisymptomerne udløses af kemikalier, naturlige og kunstige tilsætningsstoffer til fødevarer, krydderier, pollen og andre naturlige stoffer samt dyrehår. I Ungarn er bynkeambrosie et særligt problem.

Desværre har EU for øjeblikket ikke nogen allergistrategi, som Kommissionen bekræftede det i dens svar på mit spørgsmål. Civilsamfundets allergiforeninger og de millioner af ramte europæiske borgere sætter deres lid til, at der indføres en allergilovgivning på europæisk plan. Lad os gøre noget for at hjælpe med at forebygge allergi, for at tackle de væsentligste årsager til allergi og for at beskytte dem, der lider af allergi. Et aktivt engagement vil understøtte vores fokusering på EU's borgeres sundhed og deres problemer i hverdagen.

Tunne Kelam (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på den foruroligende tendens til, at flere og flere unge i Europa lider af psykiske problemer. Mange unge europæere lider af stress. Indikatorerne for stofmisbrug, især alkohol og narkotika, stiger. Disse aspekter kan – alene eller til sammen – give alvorlige psykiske forstyrrelser.

Den seneste tids tragedier i Finland viser, at medlemsstaterne mere end nogensinde skal rette opmærksomheden mod de unge og iværksætte foranstaltninger for at forebygge dårlig sundhed, især den psykiske sundhed.

Det er afgørende, at man indtager en holistisk og proaktiv holdning til behandlingen af årsagerne til de psykiske problemer og sygdomme. Et sikkert miljø (uden vold i hjemmet og stofmisbrug), reduktion af de stressfremkaldende faktorer i skolen og i hjemmet, forebyggelse og oplysning bør have førsteprioritet. Ingen skole kan erstatte en kærlig familie, hvor forældrene opfatter det som deres ansvar at lære deres børn de grundlæggende sociale og etiske værdier.

Det er vigtigt at indlemme alle samfundets aktører for at nå de opstillede mål. De forskellige frivillige organisationer og især ungdomsorganisationerne er yderst vigtige leverandører af et sikkert miljø i forbindelse med fritidsaktiviteterne og af en uformel uddannelse/information om spørgsmål i relation til den psykiske sundhed.

Jeg opfordrer derfor til, at man indtager en holistisk og proaktiv holdning, som indebærer at sikre en bedre psykisk sundhed og dermed en bedre fremtid for de unge.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg glæder mig over, at Peterle-betænkningen tager fat på og lægger vægt på det presserende behov for at iværksætte aktive foranstaltninger med henblik på at rekruttere og bevare sundhedspersonale.

Ifølge WHO skal udvandringen af 2 % af et lands læger være en advarsel for myndighederne. I Rumænien har 4 % af de rumænske læger anmodet om papirer, så de kan rejse ud og arbejde i udlandet, og i 2007 var den registrerede procentsats den samme. Vi ikke blot overskredet det niveau, der opfattes som en advarselstærskel, men vi nåede helt op på det dobbelte af denne procentsats. Fra starten af året og frem til den 1. september 2008 anmodede 957 personer den rumænske lægesammenslutning (CMR) om certifikater for deres moralske integritet, som giver dem mulighed for at arbejde i udlandet.

Det er klart, at et sundhedssystem ikke kan fungere uden læger. Jeg mener, at dette er et foruroligende fænomen, ikke blot for Rumænien, men for alle i Europa, og manglen på kvalificerede folk, der kan behandle de europæiske patienter, må i høj grad bekymre medlemsstaterne og Unionen.

Péter Olajos (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Allerførst vil jeg gerne sige, at jeg er utrolig glad for, at vi i den seneste tid har set flere og flere betænkninger og strategier om sundhedens betydning.

Jeg har selv som 2009-budgetekspert prøvet at tale for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (ENVI). Mine initiativer er blevet godt modtaget i både ENVI og Budgetudvalget.

Som hr. Peterle har påpeget, hænger de nye sundhedsrisici og klimaændringerne tæt sammen. Den 7. oktober vedtog Budgetudvalget et forskningsprojekt, jeg havde foreslået, om sundhed, miljø og klimaændringer samt om forbedring af den indendørs og udendørs luftkvalitet. Dette initiativ til 4 mio. EUR vil blive forvaltet af det ungarske hovedsæde for Det Regionale Miljøcenter for Central- og Østeuropa (REC) og vil omfatte ni lande (Østrig, Bosnien-Hercegovina, Finland, Ungarn, Italien, Nederlandene, Norge, Serbien og Slovakiet). På samme tid vil projektet undersøge sammenhængen mellem sundhed, miljøbeskyttelse, transport og klimaændringer og deres konsekvenser i skolerne.

For så vidt angår ratificeringen af ECDC, støtter jeg også ordføreren. For at agenturet skal kunne varetage de voksende ansvarsområder, foreslog jeg, at det blev løst fra den margin, Kommissionen har fastsat. Dette blev enstemmigt vedtaget i ENVI, og man må håbe, at Parlamentet gør det samme på plenarmødet i slutningen af oktober.

Bogusław Rogalski (UEN), skriftlig. – (PL) Sundhed er en af de vigtigste værdier i et menneskes liv. Desværre gør bekymrende sundhedsmæssige tendenser, navnlig øget forekomst af kræft, hjerte-kar-sygdomme, diabetes og fedme, os opmærksom på, at denne værdi i stadig højere grad er en truet værdi. Vi står over for udfordringer som klimaændringer, globalisering, befolkningens aldring samt truslen om pandemier og biologisk terrorisme.

De senere års markante stigning i udgifterne til medicin vækker også bekymring. Det har betydet, at mange EU-borgere ganske enkelt ikke har råd til medicin. Derudover skal sundhedssystemerne i visse EU-medlemsstater underkastes en radikal reform for at udligne de enorme uligheder. Med hensyn til den forventede levetid er der f.eks. en forskel på ni år for kvinder og 13 år for mænd.

Investeringer i sundhedspolitikker vedrørende de første år i en persons liv bør også prioriteres. Det er imidlertid vigtigt ikke at lade en situation udvikle sig, hvor forebyggelse af fødsler af handicappede børn eller børn, som lider af kroniske sygdomme, bliver almindeligt accepteret. Derimod bør vi fremme hjælpen til forældre til syge børn.

Derudover vil jeg gerne understrege behovet for at respektere medlemsstaternes kompetencer på sundhedsområdet og deres frihed til at vælge sundhedsydelser.

Sundhed har naturligvis også indvirkning på økonomien. Penge investeret i sundhedsydelser bør derfor ikke kun betragtes som en omkostning, men også som en del af investeringen i at forbedre kvaliteten af den menneskelige kapital og som et centralt socialt og politisk spørgsmål.

Richard Seeber (PPE-DE), skriftlig. – (DE) I sundhedsbeskyttelsens interesse skal vi tage de identificerede udfordringer op. Hovedkompetencen med hensyn til at opretholde og fremme sundhedsstandarder ligger hos medlemsstaterne. Ikke desto mindre er der mange områder, især med hensyn til de grænseoverskridende problemer, hvor det er vores opgave at støtte medlemsstaterne så meget som muligt, hvis de er ude af stand til at iværksætte effektive foranstaltninger.

Det største problem, vi står over for, er de alvorlige uligheder mellem medlemsstaterne på den ene side og inden for de enkelte medlemsstaters grænser på den anden side. Den forventede levetid i de gamle medlemsstater er i gennemsnit 10 år højere end i de nye medlemsstater. Det er vores opgave at udbrede de afprøvede og testede procedurer, der har bevist deres værdi, til samtlige medlemsstater. Gennem hensigtsmæssige oplysningsforanstaltninger for borgerne er det hensigten at tilpasse og harmonisere standarderne.

Sundheden er et vitalt aktiv for os alle og er endvidere en central økonomisk faktor. Vi skal derfor gøre endnu mere for at stoppe den dramatiske stigning i f.eks. forekomsten af kræft. I denne forbindelse er det vigtigt at indlemme sundhed i alle politikområder og fremme udviklingen af nye teknologier og innovationer.

Kathy Sinnott (IND/DEM), skriftlig. – (EN) Jeg vil gerne benytte lejligheden til at hilse visse bestemmelser inden for sundhedsstrategien velkommen, navnlig indlemmelsen af autismspektrumforstyrrelser, som i stigende grad rammer børn overalt i Europa, og jeg vil gerne nævne det fremragende stykke forskningsarbejde, der allerede udføres på dette område med hjælp fra Kommissionen.

Jeg glæder mig over den nye fokusering på sjældne sygdomme, Alzheimers og forskningen i psykiske sygdomme og mænds sundhed samt den fortsatte fokusering på anerkendte sygdomme såsom hjerte-kar-sygdomme, diabetes og kræft.

Det glæder mig at se, at plejepersonalet er blevet nævnt, da det er vigtigt at huske, at sygdomme ikke blot rammer patienten, men også dem, der elsker dem og plejer dem, og jeg håber, at denne nævnelse omsættes til praktisk støtte til dem, der står ved på brydningsfronten.

Jeg glæder mig ligeledes over den konstruktive fokusering på forebyggelse, navnlig med hensyn til at undgå alkohol- og narkotikaindtagelse under graviditeten.

Marian Zlotea (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Sundhed er en af de vigtigste værdier i borgernes liv. Bekymrende sundhedsmæssige tendenser, navnlig øget forekomst af kræft, hjerte-kar-sygdomme, diabetes og fedme, betyder, at denne værdi trods behandlingsmæssige fremskridt i stadig højere grad er en truet værdi.

Problemerne i forbindelse med overvægt og fejl- og underernæring og hiv/aids er udfordringer, der i stigende grad truer sundheden i EU.

Med hensyn til kræft er forskellene mellem de nye og de gamle medlemsstater, for så vidt angår overlevelse, så store, at man kan tale om et "sundhedsjerntæppe". EU skal intensivere bestræbelserne på at begrænse ulighederne mellem medlemsstaterne, navnlig gennem udveksling af god praksis på forskellige områder og fremme af uddannelse af offentligheden med henblik på bedre sundhedsydelser ved at støtte innovation inden for sundhedssystemer, og det skal foreslå mekanismer til iværksættelse af et struktureret samarbejde mellem EU-institutionerne.

Vi skal definere grundlæggende sundhedsværdier og etablere et system med EU-sundhedsindikatorer og måder, hvorpå vi kan udligne de uligheder, der findes i sundhedssektoren. Vi skal investere i sundhed, vi skal vedtage metoder til fremme af sundhed i alle aldersgrupper, og vi skal vedtage foranstaltninger vedrørende tobak, ernæring, alkohol og andre faktorer, som påvirker sundheden.

(Mødet udsat kl. 10.35 og genoptaget kl. 11.00)

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

5. Godkendelse af protokollen fra det foregående møde: se protokollen

6. Mindeord

Formanden. – Mine damer og herrer! På vegne af vores formand, hr. Pöttering, må jeg desværre oplyse Dem om, at tidligere medlem af Kommissionen George Thomson, som senere blev Lord Thomson of Monifieth, er død. Sammen med Lord Soames var han den ene af de første to britiske kommissionsmedlemmer. Tidligere minister George Thomson døde i sidste uge i en alder af 87 år.

7. Afstemningstid

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er afstemningstiden.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

*

* *

Alain Hutchinson (PSE). – (FR) Hr. formand! Undskyld, jeg ved ikke, hvilken artikel i forretningsordenen jeg skal henvise til for at få ordet, men jeg vil gerne komme med en erklæring til formanden om den aktuelle situation i Parlamentet. Det er ved at blive til et permanent cirkus, hvilket gør det meget vanskeligt at arbejde i ro og fred, når vi forsøger at arbejde med nogle alvorlige ting her.

(Bifald)

Jeg synes, at topmålet for denne situation blev nået i går aftes, og jeg vil gerne anmode formanden om at træffe foranstaltninger for at få genoprettet roen og et seriøst arbejdsklima i et Parlament, der burde foregå som et eksempel for hele verden, og som burde være et seriøst Parlament, ikke et cirkus.

(Bifald)

Formanden. – Jeg går ud fra, at De henviser til de forskellige optrin i gange og korridorer. Som De ved, er det kvæstorerne, der er ansvarlige i denne henseende. Vi skal naturligvis sende Deres kommentarer videre.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Hr. formand! Jeg vil også gerne komme med en kommentar om ro og orden i vores arbejde. Vores møde i går eftermiddag var markeret af en ekstremt rørende beretning, men afbrydelsen af dagsordenen betød, at taler om emner så vigtige som finanskrisen blev udsat i over to timer og fuldstændig forstyrrede talerækken. Det hjælper ikke med at få tingene til at glide her i Parlamentet.

Formanden. – I dette tilfælde vil jeg ikke sende Deres kommentarer videre til kvæstorerne, men til Formandskonferencen, da den er ansvarlig i sådanne sager.

7.1. Partnerskab om formidling om EU (A6-0372/2008, Jo Leinen) (afstemning)**7.2. Aftale EF/Schweiz om fri bevægelighed for personer (Bulgariens og Rumæniens deltagelse) (A6-0343/2008, Marian-Jean Marinescu) (afstemning)**

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Vil De være venlig at sende bud efter en tekniker? Denne stemmemaskine er gået i stykker. Den er fuldstændig ødelagt. Jeg stemte rent faktisk før, og det vil jeg gerne bede Dem om at føre til protokols.

7.3. Indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) (A6-0360/2008, Luca Romagnoli) (afstemning)**7.4. Øget indsats til bekæmpelse af sort arbejde (A6-0365/2008, Pier Antonio Panzeri) (afstemning)****7.5. Fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU (A6-0364/2008, Gabriele Zimmer) (afstemning)****7.6. Aftale EF/Ukraine om bevarelse af de indgåede forpligtelser om handel med tjenesteydelser (A6-0337/2008, Zbigniew Zaleski) (afstemning)**

– Før afstemningen:

Zbigniew Zaleski, ordfører. – (FR) Hr. formand! Da situationen i Ukraine er ret alvorlig, vil jeg gerne komme med en kommentar til denne betænkning. Det er en rent økonomisk betænkning, men vi har behov for en bredere strategi, som efter Euromeds eksempel giver plads til EURO-NEST, en anden union, der får hovedsæde i Lublin i Polen.

Vi skal lære af krisen i Georgien og sikre os, at vi ikke en dag vågner op uden for den politiske scene og har ladet andre aktører overtage vores pladser.

Afslutningsvis vil jeg gerne indtrængende opfordre alle mine kolleger til at støtte denne betænkning med henblik på at sende et kraftigt signal til ukrainerne, som bestemt har blikket rettet mod Europa, og som nu befinder sig i en ekstremt alvorlig krise.

7.7. IASCF: Gennemgang af vedtægterne – offentlig ansvarlighed og sammensætningen af IASB – forslag til ændringer (afstemning)

– Før afstemningen:

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Hr. formand! Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at der er en trykfejl i PSE-Gruppens stemmeliste. Jeg vil gerne anmode mine kolleger om at følge koordinatoren med hensyn til, hvordan de stemmer.

– Efter afstemningen om punkt 5:

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Vi er blandt grupperne blevet enige om, at ændringsforslag 4 fra ALDE-Gruppen ikke bortfalder, selv om ændringsforslag 2 vedtages, da de to ændringsforslag er forenelige. Så vi skulle også have stemt om ændringsforslag 4. Ændringen er lavet som et mundtligt ændringsforslag, så hvis der er nogen, der gør indsigelser, forstår jeg det godt, men vi er blandt grupperne blevet enige om, at ændringsforslag 4 også bør accepteres og sættes under afstemning.

Formanden. – Jeg kommer ikke med resultatet af den endelige afstemning, før dette lille problem er blevet løst. Jeg vil gerne have en forklaring fra formanden for det ansvarlige udvalg. Ifølge vores tjenester er der et problem med indledningen, da der i det første ændringsforslag står "beklager", mens der i det andet står "tvivler på". Kan De forklare os dette?

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Hr. formand! Jeg tror, fru Kauppi tager fejl, for ændringsforslag 4 fra hr. Klinz vedrører det samme punkt som ændringsforslag 2 fra fru Kauppi. Da Parlamentet har stemt om ændringsforslag 2 fra fru Kauppi, bortfalder ændringsforslag 4 pr. definition.

Formanden. – Det glæder mig, at formanden for det ansvarlige udvalg er enig i mødetjenestens analyse. Jeg beklager derfor, fru Kauppi, men jeg kan ikke efterkomme Deres anmodning.

7.8. Situationen i Belarus (afstemning)

7.9. Udsættelse af Doharunden i WTO (afstemning)

7.10. Parlamentets anvendelse af Unionens symboler (ny artikel 202a i forretningsordenen) (A6-0347/2008, Carlos Carnero González) (afstemning)

7.11. Indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union (A6-0362/2008, Richard Seeber) (afstemning)

7.12. Arktisk forvaltning (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 1:

Satu Hassi (Verts/ALE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne som et mundtligt ændringsforslag foreslå, at beskyttelsen af biodiversiteten i vores ændringsforslag tilføjes den oprindelige tekst under dette punkt. Der er altså ingenting, der skal slettes, kun noget, der skal tilføjes.

(Parlamentet enedes om at acceptere det mundtlige ændringsforslag, men forkastede efterfølgende det ændrede ændringsforslag)

– Før afstemningen om betragtning D:

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Folk bør kende detaljerne omkring dette mundtlige ændringsforslag. Det har til formål at gøre det klart, hvorfor FN's havretskonvention ikke er tilstrækkelig alene i forbindelse med forvaltningen af Arktis. Følgende ord føjes således til betragtning D: "og som ikke blev udformet med særlig henblik på de nuværende omstændigheder forårsaget af klimaændringer og de unikke konsekvenser af smeltende is i det arktiske hav".

(Parlamentet accepterede det mundtlige ændringsforslag)

– Før afstemningen om betragtning F:

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Det er nøjagtig det samme emne og har til formål at føje følgende ord til betragtning F: "der henviser til, at den arktiske region i øjeblikket ikke er underlagt nogen specifikt udformede multilaterale regler og bestemmelser".

(Parlamentet accepterede det mundtlige ændringsforslag)

7.13. Gennemførelse af sociallovgivningen for vejtransport (A6-0357/2008, Alejandro Cercas) (afstemning)

7.14. Lamfalussyopfølgningen i den fremtidige tilsynsstruktur (A6-0359/2008, Ieke van den Burg og Daniel Dăianu) (afstemning)

– Før afstemningen om punkt 2, litra c), i bilaget:

Ieke van den Burg, ordfører. – (EN) Hr. formand! I lyset af den aktuelle udvikling har vi forbedret teksten i et mundtligt ændringsforslag om indskudsgarantiordninger, og det lyder sådan "Det vil være muligt for Lamfalussy niveau 3-udvalgene at træffe afgørelser på grundlag af en rimelig ...". Undskyld, det var det forkerte.

Dette ændringsforslag vedrører det kvalificerede flertal i niveau 3-udvalgene. Denne tekst bringes på linje med det, der bør gøres for at garantere, at værtsmedlemsstaten har noget at sige i forbindelse med tilsynet med koncerner, og det lyder således: "Det vil være muligt for Lamfalussy niveau 3-udvalgene at træffe afgørelser på grundlag af en rimelig og hensigtsmæssig afstemningsordning med kvalificeret flertal, som tager højde for finanssektorens relative størrelse og de enkelte medlemsstaters BNP samt finanssektorens systemiske betydning for medlemsstaten". Derefter er teksten den samme.

Formanden. – Medmindre jeg tager fejl, fru van den Burg, tror jeg ikke, det var den rigtige tekst, De læste op.

Ieke van den Burg, ordfører. – (EN) Hr. formand! Det er den anden tekst. Den handlede bestemt om indskudsgarantiordninger. Vi forsøgte at styrke den nuværende tekst ved at anmode om, at EU's regler "omgående revideres for at undgå arbitrage mellem garantiniveauer medlemsstaterne imellem, der kan fremme flygtighed yderligere og underminere den finansielle stabilitet frem for at øge sikkerheden og indlånernes tillid". Derefter står der, at de ligeledes bør sikre lige vilkår for finansielle institutioner. Jeg beklager dette.

(Parlamentet accepterede begge mundtlige ændringsforslag)

– Før afstemningen om ændringsforslag 8:

Daniel Dăianu, ordfører. – (EN) Hr. formand! Som en erkendelse af EU-medlemsstaternes desperate forsøg på at redde banksystemet, men ikke på tilstrækkelig koordineret vis, har vi fundet det hensigtsmæssigt at komme med dette ændringsforslag. Det lyder som følger: "der henviser til, at en øget grænseoverskridende banksektor i Europa, nødvendigheden af at reagere på samordnet vis over for uønskede chok samt nødvendigheden af at håndtere systemiske risici effektivt kræver, at forskelle mellem medlemsstaters nationale regimer reduceres mest muligt; der henviser til, at det er nødvendigt at bevæge sig videre end de studier, Kommissionen har foretaget i den henseende, og således ændre direktiv 94/19/EF så hurtigt som muligt med henblik på at yde den samme form for beskyttelse af bankdeponeringer i hele EU, således at den finansielle stabilitet og indlånernes tillid bevares, og konkurrenceforvridning undgås".

(Parlamentet accepterede det mundtlige ændringsforslag)

7.15. Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008-2013 (A6-0350/2008, Alojz Peterle) (afstemning)

– Før afstemningen:

Alojz Peterle, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne oplyse, hvorfor jeg som ordfører har sat syv minusser ud for Den Socialdemokratiske Gruppens ændringsforslag. Det drejer sig om min troværdighed, da seks af disse syv ændringsforslag blev forkastet i ENVI-udvalget for tre uger siden. Der var ingen stemmer imod, og jeg kan ikke se nogen nye grunde til, at jeg skulle ændre min mening om dem.

Den anden grund er, at vi vedtog en beslutning om sikkerhed på arbejdspladsen i januar, og jeg mener, at dette emne allerede er godt dækket ind i den. Jeg har ingen problemer med indholdet, men jeg mener ikke, der er behov for at gentage dele af den i andre beslutninger. Under alle omstændigheder vil jeg gerne sammen med skyggeordførerne stille følgende mundtlige ændringsforslag for at give teksten en ordentlig struktur. Ændringsforslag 1, 3 og 4 skal flyttes til efter punkt 32, ændringsforslag 5 til efter betragtning M og ændringsforslag 6 til efter betragtning Q. Det handler blot om at flytte dem.

Formanden. – For at opsummere situationen stiller ordføreren altså ikke noget ændringsforslag til teksten. Han ønsker blot at sikre sig, at tjenesterne efter afstemningen opstiller den endelige tekst på den måde, han netop har foreslået.

8. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

9. Valgs prøvelse: se protokollen

10. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

Betænkning af Panzeri (A6-0365/2008)

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne have lov til først at takke min kollega Panzeri for hans betænkning. Jeg var skyggeordfører for PPE-DE-Gruppen og stemte for betænkningen.

Jeg stemte, som jeg gjorde, fordi jeg mener, at vi gennem vores arbejde med kompromiserne har været i stand til at indlemme visse ændringsforslag og opnå en mere afbalanceret tilgang til nogle af forslagene. På samme tid blev nogle af de ændringsforslag, som vores gruppe stillede, og som ville have gjort betænkningen mere omfattende, ikke vedtaget.

Betænkningen burde absolut have indeholdt en tekst, som oplister den overdrevne beskatningsbyrde og de høje socialsikringsbidrag blandt de væsentligste grunde til, at paralleløkonomien findes og endda er i vækst. I forbindelse med bekæmpelsen af sort arbejde skal vi sikre os, at forretningsverdenen er vores allierede.

Det skal gøres lettere for de små og mellemstore virksomheder ved at begrænse de administrative byrder og forenkle procedurerne. Men der kan naturligvis ikke føres forhandlinger og stilles ændringsforslag på dette stadium, da betænkningen blev indledt under et regelsæt og færdiggjort og vedtaget under et andet.

Betænkning af Zimmer (A6-0364/2008)

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg stemte imod Zimmer-betænkningen, men ikke desto mindre vil jeg gerne helhjertet tilslutte mig betænkningens formål, nemlig fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU. Jeg glæder mig udtrykkeligt over en tilgang, som taler for, at minimumsindkomstordninger er en grundlæggende forudsætning for et værdigt liv. Dette princip skal gælde for folk, der er i arbejde, og for de arbejdsløse.

Det, jeg ikke kan, er imidlertid at stemme for en betænkning, som gentagne gange opfordrer medlemsstaterne til at indføre mindstelønsordninger, og som opfordrer Rådet til at enes om et EU-mål for mindstelønsordninger. Dette krav er i modstrid med subsidiaritetsprincippet og medlemsstaternes grundlæggende kompetence på sociallovgivningsområdet.

I betænkningen glæder man sig ligeledes udtrykkeligt over Kommissionens forslag om et horisontalt direktiv, der omfatter alle former for forskelsbehandling. Jeg er også imod forskelsbehandling, men jeg mener ikke, at dette er den rigtige tilgang.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! De skal have tak for, at De har givet mig mulighed for at afgive en stemmeforklaring. Ligesom den sidste taler mener jeg ikke, at nogen kan være uenige i betænkningens mål med hensyn til fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom.

Det, vi virkelig har brug for at erkende, er imidlertid, at vi skal væk fra denne idé om, at uanset hvad problemet er, så skal løsningen findes på EU-plan. Faktisk skal løsningen ofte ikke engang findes på nationalt plan.

Hvis vi virkelig vil bekæmpe fattigdommen, hvis vi virkelig vil fremme den sociale integration, skal vi ganske ofte se på løsningerne i vores egne samfund. Overalt i EU, overalt i mit land, overalt i den by, jeg repræsenterer, London, verdens dejligste by, ser vi en række lokale samfundsgrupper, der bekæmper fattigdom "på brydningsfronten" uden statslig indgriben. De forstår problemerne, og samfundene handler sammen. Vi skal skabe de rigtige vilkår for, at lokalsamfundene kan håndtere disse problemer. Hvis De vil finde en løsning, kan De besøge webstedet for Centre for Social Justice i min valgkreds i London.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Fattigdom er et fænomen med mange facetter. Det hænger generelt sammen med ledighed, især langtidsledighed. Derfor opfattes arbejde som værende den bedste måde at forebygge fattigdom på. Men arbejde er ikke den eneste måde at forebygge fattigdom på, hvilket fremgår af de mange tilfælde af fattigdom i den arbejdende del af befolkningen. Vi skal huske, at 78 mio. individer er truet af fattigdom i EU. Det udgør 16 % af EU's befolkning.

De offentlige myndigheder på alle niveauer skal slå sig sammen med arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationerne og de enkelte borgere. Socialpolitikken og arbejdsmarkedspolitikken skal

tilrettelægges bedre og gøres mere effektiv. Der er behov for en ihærdig og vidtrækkende indsats for at bekæmpe fattigdom og social udelukkelse.

Vi bør endvidere huske på, at lovgivningsmæssige socialsikringsprogrammer skal have en forebyggende rolle. De skal tjene til at fremme den sociale samhørighed og lette den sociale integration. Et af de vigtige punkter i betænkningen vedrører udryddelsen af børnefattigdom. Der bør lægges særlig vægt på de tilfælde, hvor børn opfostres af enlige forældre, i børnerige familier eller indvandrerfamilier. Der er behov for effektive løsninger for at forhindre sådanne mennesker i at blive socialt marginaliseret.

Betænkning af Panzeri (A6-0365/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg kan tilslutte mig denne beslutning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, da den indeholder mine specifikke forslag til bekæmpelse af ulovligt arbejde, navnlig sort arbejde.

Jeg glæder mig især over støtten til mit forslag om at opfordre Kommissionen til at udarbejde et prøveværktøj med inspiration fra modeller som f.eks. 2 Plus-projektet i Luxembourg (medfinansieret af Den Europæiske Socialfond), der har til formål at bekæmpe sort arbejde ved at gøre det uinteressant gennem en kraftig forenkling af de administrative procedurer, der påhviler arbejdsgiverne, idet det sikres, at arbejdstagerne dækkes af de sociale sikringsordninger, en beskatning, der er attraktiv for arbejdsgiverne, navnlig gennem fradrag af omkostninger i forbindelse med bl.a. lokale arbejdsopgaver, og skattefritagelse for alt arbejde, der ydes mod et vederlag, der ligger under et af medlemsstaternes fastsat beløb.

Mit forslag om en lovramme vedrørende medhjælpende ægtefæller eller familiemedlemmer i familievirksomheder for at sikre deres obligatoriske medlemskab af en social sikringsordning er også blevet tilgodeset, og det er jeg meget glad for. Det glæder mig endvidere, at vi understreger, at familiens måde at fungere på er et familieanliggende, og at det bør overvejes at indføre en anerkendelsesramme for uformelt familiearbejde og dets optagelse i det sociale sikringssystem. Sagen er, at der ud over det almindelige sorte arbejde findes millioner af europæere, især kvinder, der arbejder i familievirksomheder, og som står uden nogen som helst form for personlig social sikringsdækning.

Formanden. – Jeg vil bare lige gøre en ting klar, kære Astrid: Taletiden er begrænset til et minut, ikke to. Det er næsten det samme som sort arbejde.

Situationen i Belarus (RC B6-0527/2008)

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! Jeg stemte for beslutningen, da den er en utvetydig opfordring til den belarussiske regering om endelig at respektere menneskerettighederne.

Det er skuffende, at det håb om en demokratisk udvikling, som det belarussiske folk, der lever i Europas sidste diktatur, havde, ikke blev opfyldt ved parlamentsvalget, der fandt sted i september, og hvis resultat var tvivlsomt for ikke at sige forfalsket. Det samme gælder den strategiske undertrykkelse af oppositionen og civilsamfundet.

Vi har endvidere i dag opfordret Rådet og Kommissionen til at iværksætte yderligere foranstaltninger med henblik på at lette og styrke forbindelserne mellem borgerne i EU og Belarus og demokratisere landet samt til at overveje mulighederne for at sænke omkostningerne i forbindelse med visum for de belarussiske borgere, der rejser ind i Schengenområdet, hvilket er den eneste måde, hvorpå vi kan forhindre Belarus og dets borgere i at blive mere og mere isoleret.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Demokratiets nederlag i Belarus er særdeles smertefuldt i lyset af Unionens nye forsoningspolitik over for dette land efter hændelserne i Georgien. Hr. Lukashenko anerkendte ikke Europas gestus og muligheden for at komme ud af isolationen. I OSCE's rapporter hedder det, at valget i Belarus ikke levede op til de demokratiske standarder. Det nye parlament vil derfor endnu en gang blive sammensat af folk, der tjener Europas sidste diktator. Det synes nødvendigt at fortsætte politikken med at optø de gensidige forbindelser på trods af dette misbrug. Det skal dog understreges, at Unionen ikke bør være alene om at gøre indrømmelser. Den belarussiske præsident skal udvise en klart venskabelig indstilling, der udmønter sig i hensigtsmæssige foranstaltninger. Der bør lægges større pres på hr. Lukashenko, men på samme tid bør den belarussiske befolkning tilbydes en række fordele, så de opfatter Europas tilbud som værende bedre end alternativet, der indebærer tættere forbindelser til Rusland.

Udsættelse af Doharunden i WTO (RC-B6-0521/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Det bliver mere og mere usandsynligt at få en succesfuld udgang på forhandlingerne inden for rammerne af Doharunden. Det er hr. Mandelsons fratrædelse som handelskommissær en af grundene til. Forhandlingerne vil formodentlig først blive genoptaget efter begyndelsen af 2010. Situationen kompliceres yderligere af, at der i de næste to år er valg ikke blot i USA, men også i Indien og Brasilien. Det betyder, at de nye forhandlinger vil blive ført af en anden gruppe mennesker. For første gang er EU ikke ansvarlig for, at forhandlingerne er brudt sammen. USA og Indien må påtage sig skylden for, at ministerforhandlingerne i juli gik i hårdknude. Ifølge eksperter er den væsentligste grund til sammenbruddet imidlertid de manglende fremskridt med hensyn til tjenesteydelser og på det industrielle område.

Hvis man vender tilbage til forhandlingsbordet, skal overvejelserne om, hvordan vi kan hjælpe de fattigste lande, prioriteres højt. På samme tid må vi dog ikke negligere vores egne interesser, navnlig inden for landbrugssektoren. En overdreven åbning af vores marked ville udgøre en alvorlig trussel for stabiliteten af landmændenes indkomster. Det kunne få mange landbrug til at gå konkurs. Hvis dette skulle ske, hvordan ville vi så kunne garantere fødevarer sikkerheden i EU? Det mislykkede forsøg på at nå frem til en aftale om handelsspørgsmålene er et eksempel på, hvor vanskeligt det er at opnå et kompromis om vigtige sager, når så mange lande med så forskellige interesser deltager i forhandlingerne.

Lad os håbe på et mere positivt resultat af de internationale forhandlinger om bekæmpelse af klimaændringer.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! De skal have mange tak for, at De har givet mig mulighed for at afgive en stemmeforklaring om udsættelsen af Doharunden.

Det glæder mig meget at se, at de fleste i Parlamentet er kede af udsættelsen af Doharunden i WTO, for der var rent faktisk reelle målsætninger, der kunne være blevet opfyldt med yderligere liberalisering.

Desværre var det endnu en gang landbruget, der forsinkede os, og mens det lykkedes EU at undgå at få skylden, mener jeg, vi er nødt til at erkende, at vi havde vores egne interne politikker, og at kommissær Mandelson, da han ønskede at gå videre på landbrugsområdet, blev holdt tilbage af nogle af de mest protektionistiske stater i EU.

Vi bliver nødt til at erkende, at der er et større mål derude, nemlig at tjenesteydelserne, der udgør en så stor del af vores økonomi, skal frigøres og liberaliseres. Desværre skal vi have frigjort landbruget og varehandelen, før vi kan frigøre handelen med tjenesteydelser.

Vi er nødt til at åbne mere for handelen. Vi er nødt til at holde op med at beskytte ikkekonkurrencedygtige landmænd. Vi er nødt til at gøre det lettere for iværksættere og landmænd i udviklingslandene og de fattigere lande at handle med os, at sælge deres varer og tjenesteydelser, for kun handelen, ikke den store støtteindustri, vil hjælpe disse mennesker ud af fattigdommen.

Betænkning af González (A6-0347/2008)

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Hr. formand! Den foreliggende betænkning har allerede fået tilslutning fra et flertal i Parlamentet. Umiddelbart inden afstemningen vovede hr. Duff, et af de førende medlemmer, imidlertid at sige, at han er overrasket over, at de østeuropæiske lande, der først for nylig er kommet med i Unionen, kan være imod, at flaget og hymnen indføres som obligatoriske i Europa-Parlamentet. Jeg bliver nødt til omgående at forklare hr. Duff, at der er masser af begrundelser for det enkle slogan, der blev anvendt under kampagnen, nemlig at regler fra Bruxelles ikke er bedre end regler fra Moskva. Den lethed, hvormed Bruxelles kan indføre og gennemføre ændringer, der krænker EU-lovgivningen, står i skarp kontrast til vanskelighederne med at gennemføre principperne om solidaritet, ærlighed og ikkeforskelsbehandling. Et relevant eksempel er energipolitikken, hvorved Polen fik pålagt foranstaltninger, der vil ødelægge Polens energiindustri, i henhold til retskraften og i modstrid med de førnævnte principper.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Hr. formand! Vi har netop med stort flertal – selv om jeg selv og flere af mine kolleger stemte imod den – vedtaget en betænkning, der indfører et flag, en hymne, et motto og en festdag for denne institution. Alle en rigtig stats symboler og staffage. Der er en hollandsk cabaretsanger, Wim Sonneveld, der faktisk ikke ville være malplaceret her i Parlamentet, og han ville sige noget i denne retning: "Der går grænsen!".

Jeg vil dog gerne minde Dem om, at det ikke er ret lang tid siden, efter Nederlandenes og Frankrigs klare forkastelse af den europæiske forfatning, at bestemmelserne om anvendelse af symboler meget omhyggeligt

blev fjernet, og de måtte ikke længere være at finde i Lissabontraktaten, da man var blevet klar over, at befolkningen ikke ville have dem. Nu vil Parlamentet anvende dem igen og endda fastholde i teksten, at de skal indføjes for at sende et klart politisk signal til borgerne. Sikke en kynisk joke! Den europæiske nomenklatur af privilegerede mennesker vandrer ufortrødent videre, men den europæiske befolkning holdt op med at følge dem for lang tid siden.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! I forhandlingen om Carnero González-betænkningen virkede det til tider som om, vi talte om selve de europæiske symboler og ikke om deres indføjelser i vores forretningsorden. Lige nu drejer forhandlingen sig ikke om symbolerne, selv om jeg kan forestille mig, at mange mennesker har spørgsmål om Europadagen den 9. maj. Pointen er imidlertid, at det i første omgang blev lovet, at symbolerne udadtil for en europæisk superstat ikke ville blive indføjet i Lissabontraktaten, som de fleste medlemsstater har ratificeret, og nu skal de pludselig indføjes og knæses i Europa-Parlamentets forretningsorden. Det er ganske enkelt at udvise foragt for vælgerne, de europæiske borgere. Fra vores elfenbenstårne i Bruxelles er det endnu en gang lykkedes at fremmedgøre os selv endnu mere for borgerne i medlemsstaterne. Det er trist.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Vi bliver generelt opfordret til at se nationalisme som noget vilkårligt, forbigående og en smule belastende, men når det drejer sig om euronationalismen, indtager vi en helt anden holdning, og vi bliver opfordret til at svælge i statsdannelsens emblemer og staffage i form af et flag, en hymne, en nationaldag og alt det andet.

Jeg tager især afstand fra Beethovens niende symfoni som den europæiske hymne, som vi nu alle forventes at rejse os for. Jeg er bange for, den har den samme effekt på mig, som den har på Alex i "A Clockwork Orange", og af samme grund, nemlig dens dårlige undertoner.

Men det, jeg gerne vil have frem, er, at den eneste – ret symbolske – ændring, der blev foretaget i den europæiske forfatning, da den blev lavet om til Lissabontraktaten, var, at disse europæiske nationalsymboler blev fjernet.

Ved enerådigt at putte dem tilbage igen knipser Parlamentet, dette aldrende og udtjente Parlament, med to leverplettede og leverprikke fingre over for de vælgere, der forkastede den europæiske forfatning.

Hvis De vil give disse symboler bindende kraft, så tag mod til Dem og bring dem ud til befolkningen i en folkeafstemning. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Roger Helmer (NI). – (EN) Hr. formand! Jeg stemte imod denne betænkning fra hr. Carnero González, som har til formål i højere grad at indføre det europæiske flag og den europæiske hymne her i Parlamentet.

I mit land fik folk at vide, at Lissabontraktaten var så forskellig fra den europæiske forfatning, at det ikke længere var berettiget at afholde en folkeafstemning, og ikke desto mindre er den eneste væsentlige forskel, jeg kan finde mellem forfatningen og Lissabontraktaten, at denne statslige staffage er blevet fjernet. Nu forsøger Parlamentet så at få den med igen.

Dette illustrerer det bedrag, som hele det europæiske projekt bygger på. Og det illustrerer den monumentale foragt, hvormed vi her i Parlamentet behandler offentligheden og de vælgere, der valgte os ind her. Vi er nødt til at få en folkeafstemning om Lissabontraktaten i sin helhed.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! De skal have mange tak for, at De har givet mig mulighed for at afgive en stemmeforklaring om denne særdeles vigtige sag.

Ligesom de tidligere talere har jeg bemærket den tvetydighed, hvormed dem, der støtter det europæiske projekt, ofte udtaler sig. Vi fik f.eks. at vide, at Lissabontraktaten ville blive forkastet, hvis et eneste land stemte imod den. Da franskmændene og hollænderne stemte nej, fik vi at vide, at de fleste lande rent faktisk ønskede at fortsætte, og at vi burde fortsætte.

Da irerne forkastede den, fik vi i stedet blot at acceptere dette som den sidste pind til Lissabontraktatens ligkiste, at vide, at vi skulle finde en måde, hvorpå vi kunne få irerne til at stemme igen, indtil de stemte på den rigtige måde. Her kommer et nyt eksempel. Vi fik at vide, at Lissabontraktaten er fuldstændig forskellig fra forfatningen. "Se på beviserne", sagde de. "Vi har ændret skriftstørrelsen, vi har flyttet rundt på teksten, den er helt anderledes, og vi har slettet EU's symboler". Vi advarede dem om, at dette ikke ville vare ved. Dem, der støtter projektet, ville finde en måde, hvorpå de kunne få genindført symbolerne. Det er lige nøjagtig det, der er sket.

Min bøn til dem, der støtter det europæiske projekt, er, at de bør være ærlige over for vælgerne og have mod til at underkaste det en folkeafstemning.

Betænkning af Seeber (A6-0362/2008)

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Hr. formand! Klimaændringerne i Centraleuropa synes primært at komme til udtryk i en radikal omfordeling af nedbøren. En lang tør periode blev efterfulgt af voldsom regn. Tørke og oversvømmelser kan forårsage skader, der beløber sig til milliarder. Dette er et tegn på, at klimaændringerne rent faktisk er begyndt. Den europæiske klimapolitik skal handle om afhjælpning af skader, forebyggelse af katastrofer og metoder til at sætte tempoet ned for klimaændringerne. Vi skal udvikle vandopsamlings- og vandingssystemer, regnvandsreserverne skal opretholdes i vores byer og i landområderne, så vi også har vand i tørkeperioder. Dette er særdeles vigtigt i Alföld-regionen i Ungarn. Vandforvaltningen skal forbedres i EU som et fællesskabspolitisk mål, og der skal stilles omfattende EU-midler til rådighed på det kommende budget.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Hr. formand! Jeg bliver nødt til at sige, at jeg stemte imod denne betænkning, fordi det er en dårlig betænkning. Emnet klimaændringer er vidtfavnende, og vandknapheden er et spørgsmål, der også påvirker jorden og kræver en bred tilgang.

Dette dokument synes at hævde, at den eneste løsning er at bevare hanevandet og vandet i vores byers vandværker. Det er en naiv, usystematisk og ubæredygtig tilgang. Jeg stemte imod betænkningen, selv om den også indeholder nogle gode punkter, f.eks. at vandet skal være for alle, at vi skal dele ressourcerne, og at der skal herske solidaritet mellem regionerne.

Jeg er dog enig med hr. Hegyi i, at vi skal iværksætte foranstaltninger med hensyn til jorden. Den nye tilgang består i at bevare vandet på jorden gennem nye dæmninger, ny flodregulering, katastroforebyggelse, nye landbrugsstrategier, der giver plads til en ny og frisk tilgang, og selvfølgelig vandaflledning, når dette er nødvendigt.

De sociale og økonomiske bekymringer har indvirkning på folks liv og har betydning for den fødevaremangel, verden oplever. Det burde man have taget højde for i dette beslutningsforslag.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). – (FR) Hr. formand! Jeg stemte for hr. Seebers betænkning på grund af dens meritter. Jeg takker dem, der gjorde det muligt at få vedtaget de ændringsforslag, jeg havde stillet.

Jeg er dog bekymret over en ting, nemlig forureningen af jorden og grundvandet som følge af landbrugets anvendelse af farlige forurenende stoffer. Dette er sket i de franske oversøiske områder, navnlig Martinique og Guadeloupe, som følge af anvendelsen af chlordecon, et molekyle med lang levetid. Dette forurenende stof, der har været forbudt i Europa i næsten 30 år, blev fortsat anvendt i de franske oversøiske områder frem til 1997.

Ud over truslen om at forårsage alvorlige folkesundhedsmæssige problemer og hæmme den økonomiske vækst vil dette forurenende stof gøre det umuligt at nå målene i VRD, det europæiske vandrammedirektiv af 23. oktober 2000, i hvert fald for så vidt angår Martinique.

Vil Kommissionen mon en gang indrømme, at nogle medlemsstater overtræder direktiverne på områder så følsomme som miljø og sundhed?

Betænkning af van den Burg og Dăianu (A6-0359/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne rette min stemme vedrørende ændringsforslag 3 og 9 i van den Burg-betænkningen. Jeg kom til at stemme imod dem, men jeg ville have stemt for dem. Hvorfor? Jeg mener, at det i forslaget om kapitalkrav kunne fastlægges, at kreditinstitutterne skal opføre en del af deres securitisationsprodukter på deres balance, at kreditinstitutterne pålægges kapitalkrav, der er beregnet ud fra, at de er i besiddelse af den pågældende del af lånene, eller der kunne overvejes andre midler til at sikre, at investorernes og kreditinstitutternes interesser er rimelige. Jeg mener endvidere, at de selvreguleringsløsninger, der foreslås af kreditvurderingsbureauerne, eventuelt vil vise sig at være utilstrækkelige i lyset af den centrale rolle, de spiller i det finansielle system.

Formanden. – De har fire sekunders kredittid tilbage til næste gang, Astrid.

Betænkning af Peterle (A6-0350/2008)

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi har netop hørt, at reformmodstanderne lever i fortiden. Men vi ønsker at forme fremtiden! Dem, der er imod reformen, skulle blive hjemme i deres nationalstater og støtte dem, der arbejder for Europa.

Hr. Peterle har sagt, hvad der skal siges. Vi ønsker, at vores borgere skal leve et langt og sundt liv. Derfor har vi arbejdet aktivt med de aldersrelaterede sygdomme under det syvende rammeprogram for forskning. Tiden er nu inde til at yde massiv støtte til freelancerne, de selvstændige og enkeltmandsvirksomhederne inden for rammerne af Small Business Act, så også de kan spille en aktiv rolle på sundhedsmarkedet og dermed i fremtiden give borgerne flere valgmuligheder på dette marked og sætte dem i stand til at vælge den bedste løsning ud fra et såvel kvantitativt som kvalitativt synspunkt.

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning af Leinen (A6-0372/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for afgørelsen om godkendelse af generelle rammer, som fastlægger de væsentligste aspekter af Kommissionens kommunikation om Europa, med titlen "Kommunikation om Europa i partnerskab". Den har til formål at opstille rammer for styrkelse af de omfattende kommunikationselementer ved at indlemme dem i en bredere struktur, som blev lanceret med hvidbogen om en europæisk kommunikationspolitik, der taler for en tovejskommunikation kendetegnet ved borgernes aktive deltagelse og en plan D (D for demokrati, dialog og debat).

Det er vigtigt at erkende, at denne kommunikation, som Kommissionen iværksatte efter forfatningstraktatudkastets manglende evne til at opmuntre til drøftelser om forbindelserne mellem Unionens demokratiske institutioner og dens borgere, ikke synes at have nået sit mål. Plan D er en fiasko. Hvordan kan man have et demokrati uden dialog og dialog uden debat? Det er klart, at dette ikke rigtig gør noget for at bygge bro over den enorme kløft, der har dannet sig mellem borgerne, som ikke længere forstår betydningen af europæisk integration, og institutionerne, som er blevet for uigennemsigtige og uforståelige. Vi kan kun håbe, at dette nye forsøg på at nå frem til en interinstitutionel aftale vil hjælpe os med at komme fremad.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Vi har ikke noget imod at oplyse og uddanne borgerne i EU objektivt og faktisk om EU-samarbejdet. Men det må ikke være propaganda for at indføre endnu mere overnational kontrol i Unionen.

I den fælles erklæring om kommunikation om Europa, som denne betænkning omhandler, nævnes ligeledes flere forskellige EU-programmer, herunder Plan D og Borgere for Europa, som Junilistan er yderst kritisk over for. I erklæringen roser man endvidere en række EU-partier og de tilknyttede politiske fundamenter, som Junilistan mener skal opbygges nedefra af medlemsstaternes nationale partier og ikke ovenfra af EU's bureaukrati.

Vi har derfor stemt imod betænkningen. Vi mener, at den fælles erklæring om kommunikation om Europa burde have været udarbejdet anderledes og burde have lagt vægt på faktisk oplysning og uddannelse og en åben debat, hvor de politiske styrker, der ønsker et regeringssamarbejde i Europa og ikke et Europas forenede stater, også kan deltage.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Endnu en typisk betænkning ...

Mens der henvises til, at "kommunikation er et vigtigt element i både et repræsentativt og et partiparticipatorisk demokrati", er man rent faktisk bekymret – det er den venligste måde at udtrykke det på – over resultaterne af de folkeafstemninger, der forkastede traktaten, nu kendt som Lissabontraktaten, og udtrykkeligt over den folkeafstemning, der blev afholdt i Irland.

Derfor har et flertal i Parlamentet besluttet at godkende den fælles erklæring om kommunikation om Europa i partnerskab. Dermed enes tre af EU's institutioner (Rådet, Kommissionen og Parlamentet) om en propagandakampagne – der, og det bør nævnes, vil fortsætte lige frem til det forestående valg til Europa-Parlamentet – baseret på den antagelse, at den stigende grad af forkastelse af og viden om klassenaturen og de væsentligste interesser, der ligger bag EU's politikker, som disse folkeafstemninger har påvist, vil kunne overvindes ved at betinge og kontrollere mediernes dagsorden.

I virkeligheden er dette et forsøg på at skjule eller dække over det egentlige indhold af EU's politikker og beslutningstagning, hvor disse er i modstrid med arbejdstagernes og andre samfundsgruppers interesser i de forskellige EU-medlemsstater.

Ved demagogisk at bruge ordene "demokrati" og "kommunikation" forsøger man i betænkningen i virkeligheden at drage dem i tvivl.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg og mine britiske konservative kolleger støtter offentlighedens adgang til faktuelle oplysninger om EU's politikker og institutioner og forbedringen af gennemsigtigheden.

Under de aktuelle økonomiske og finansielle omstændigheder mener vi dog, der er andre prioriteter, som er mere presserende og vigtigere for EU.

Derfor har vi besluttet os for at afholde os fra at stemme.

Betænkning af Marinescu (A6-0343/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LV) Denne protokol er en logisk udvidelse af aftalen med EU-25. Den bygger på samme retsgrundlag som den foregående protokol (protokol med EU-10) og giver Schweiz ret til at opretholde kvantitative begrænsninger for arbejdstagere og selvstændige fra Rumænien og Bulgarien, idet adgangen for de to nationaliteter til det schweiziske arbejdsmarked gradvist vil blive lempet, og der hvert år vil blive givet adgang til større grupper.

Efter min opfattelse vil udvidelsen af denne aftale med Rumænien og Bulgarien øge konkurrencen på det schweiziske arbejdsmarked, gøre det nemmere at sende schweiziske ansatte til disse to lande, forbedre mulighederne for at rekruttere rumænsk og bulgarsk arbejdskraft og åbne fremtidige markeder for schweizisk eksport.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jeg støtter dette initiativ, som har til formål endnu en gang at udvide aftalen (fra juni 2002) om fri bevægelighed for personer mellem Schweiz og EU, for at indlemme Rumænien og Bulgarien.

Denne udvidelse vil uden tvivl få en positiv indvirkning på de nye arbejds- og investeringsmuligheder samt på den økonomiske vækst i alle de berørte lande, navnlig gennem den øgede handel mellem landene.

Der er fastlagt særlige overgangsperioder på op til syv år, hvor Schweiz har ret til at opretholde kvantitative begrænsninger for arbejdstagere og selvstændige fra Rumænien og Bulgarien, idet adgangen for de to nationaliteter til det schweiziske arbejdsmarked gradvist vil blive lempet, og der hvert år vil blive givet adgang til større grupper, dog afhængigt af Schweiz' arbejdskraftreserve og beskæftigelsestal.

Rumænien og Bulgarien kan ligeledes anvende de samme kvantitative begrænsninger for schweiziske borgere i de samme perioder.

Efter denne periode må der kun genindføres kvoter, hvis de nødvendige betingelser, der fremgår af beskyttelsesklausulen, er opfyldt, og dette kun indtil 2019.

Bogusław Liberadzki (PSE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for vedtagelsen af betænkningen om Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters vegne af en protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union (9116/2008 – C6-0209/2008 C6-0209/2008 – 2008/0080(AVC)).

Ordføreren, hr. Marinescu, støtter ubetinget en udvidelse af aftalens anvendelsesområde. Han påpeger med rette, at denne udvidelse giver enestående muligheder for Schweiz på den ene side og Rumænien og Bulgarien på den anden side. Den er endvidere med til at udsprede EU's politik, der er orienteret mod vækst og beskæftigelse.

Som hr. Marinescu bemærker, er det forhold, at denne løsning afviger fra den tidligere protokol, der fulgte efter EU-10's tiltrædelse, i henseende til tidsrammen, kilde til bekymring. Jeg er helt enig i, at udvidelsen af overgangsperioden for de to førnævnte lande i dokumentet er en negativ foranstaltning.

Det er vigtigt at have alle disse ting in mente og presse på for at få protokollen ratificeret og gennemført umiddelbart efter 2009-folkeafstemningen.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Der vil blive afholdt en folkeafstemning om udvidelsen af den aftale om fri bevægelighed, der er indgået med EU, og indlemmelsen af Rumænien og Bulgarien i Schweiz den 8. februar 2009.

Ifølge nogle schweiziske parter har folkeafstemningen til formål at stoppe "den massive, ukontrollerede indvandring" fra Rumænien og Bulgarien. Schweiz afholdt en tilsvarende folkeafstemning i september 2005 efter 2004-udvidelsen. Resultatet af den folkeafstemning var heldigvis positivt.

Vi må ikke bestride de enkelte staters ret til at afholde folkeafstemninger, men jeg mener, at de enkelte medlemsstater skal sørge for, at EU står sammen, uanset resultatet af denne høring.

Dumitru Oprea (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for henstillingen fra hr. Marinescu (A6-0343/2008) af følgende grunde:

I artikel 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder hedder det, at "Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område", og i henhold til Romtraktaten fra 1957 er "al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, forbudt".

Det er naturligt, at både Rumænien og Bulgarien som nye medlemmer af EU deltager som kontraherende parter i protokollen til aftalen mellem EF og Schweiz om fri bevægelighed for personer, så de kan drage fordel af dens bestemmelser og af de samme rettigheder som alle EU-medlemsstater. Ellers kunne vi ikke tale om et egentligt "europæisk borgerskab" i overensstemmelse med Maastrichttraktaten (1993).

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Marinescus betænkning om udvidelse af aftalen om fri bevægelighed for personer mellem Schweiz og EU til Rumænien og Bulgarien, som tiltrådte EU pr. 1. januar 2007.

Ligesom ordføreren mener jeg, at denne udvidelse vil bibringe begge kontraherende parter økonomiske fordele, idet den vil øge beskæftigelsen, åbne eksportmarkeder og dermed øge handelen og den økonomiske vækst og samtidig bevare Schweiz' ret til at iværksætte de overgangsforanstaltninger, der allerede blev fastlagt i den tidligere protokol (EU-10), dog med de nødvendige tilpasninger.

Betænkning af Romagnoli (A6-0360/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LV) Formålet med dette forslag er at gennemføre principper, der er indgået i tidligere retsinstrumenter, ved at skabe en elektronisk sammenkobling mellem de nationale strafferegistre, som har manglet hidtil, hvorfor den europæiske strafferegisterordning ikke har kunnet fungere effektivt. Forslaget er ment som et supplement til det system, der er skabt med de forudgående reguleringsredskaber, i teknisk og it-mæssig henseende. De grundlæggende principper ændres dog ikke. Referencepunktet er fortsat den medlemsstat, hvori den domfældte er statsborger. Oplysningerne opbevares i de enkelte nationale strafferegistre og er ikke direkte tilgængelige for de andre medlemsstaters strafferegistre. Medlemsstaterne forvalter og ajourfører deres egne databaser.

Med vedtagelsen af dette dokument vil de 27 medlemsstater, som for øjeblikket hver især har deres egne retlige og sociale forhold, finde et fælles holdepunkt.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Siden 2005 har Kommissionen foreslået en række lovgivningsinitiativer, som skal regulere og fremme udvekslingen af oplysninger fra strafferegistre med henblik på at afskaffe et langsommeligt og grundlæggende ineffektivt system, der byggede på mekanismerne i Europarådets konvention fra 1959.

Den første forbedring kom i 2005 med Rådets afgørelse om udveksling af oplysninger fra strafferegistre, hovedsagelig for at fremskynde overførslen af oplysninger.

I 2007 nåede Rådet frem til en politisk aftale om rammeafgørelsen, som har til formål at sikre, at en medlemsstat er i stand til hurtigt og på fyldestgørende vis at besvare anmodninger om strafferegistret over dets statsborgere.

Det foreliggende forslag har ikke til formål at ændre de grundlæggende principper i rammeafgørelsen, men at supplere dem. Det har til formål at oprette et it-system til udveksling af oplysninger om straffedomme mellem medlemsstater ved at indføre det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS).

Vi vil fortsat have 27 forskellige retssystemer, som alle har deres egne retslige og sociale forhold, men målet har været at finde et fælles holdepunkt for at muliggøre den praktiske gennemførelse af systemet.

For at sikre en passende grad af databeskyttelse kan vi i denne forbindelse endnu en gang klart se det presserende behov for at vedtage rammeafgåelsen om databeskyttelse under tredje søjle, som jeg gentagne gange har opfordret til.

Gérard Deprez (ALDE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for betænkningen om ECRIS, da man bag denne obskure forkortelse finder det centrale element i udvekslingen af de nationale strafferegistre.

Tag ikke fejl! Vi vil ikke oprette en enorm, centraliseret database. Hver enkelt medlemsstat samler oplysningerne om sine egne borgere. De enkelte nationale centrale myndigheder er ene om at have adgang til sammenkoblingen med de andre europæiske strafferegistre.

Dette betyder, at ikke engang retsmyndighederne har adgang til det europæiske strafferegister, og at de skal sende anmodninger om oplysninger til det centrale register i deres eget land, som fungerer som mellemlid.

Hidtil har den europæiske strafferegisterordning ikke kunnet fungere effektivt. Vi har selvfølgelig pilotprojektet, der blev iværksat i 2006 og involverede Belgien, Tjekkiet, Frankrig, Tyskland, Luxembourg og Spanien. Projektets succes har siden fået flere lande til at tilslutte sig det.

Vi har også rammeafgåelsen om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne.

Men vi manglede en tekst, der tilrettelagde denne elektroniske sammenkobling rent teknisk.

Det har vi nu fået med ECRIS, som viser, at de nye teknologier letter den dagligdags drift af retsvæsenet i Unionen.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Romagnoli-betænkningen fortjener vores støtte, da den udgør et reelt fremskridt med hensyn til det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne. Der har tidligere været alt for mange sager, hvor strafferegistrene over alvorlige forbrydere, som boede i en anden medlemsstat end deres hjemland, ikke er blevet videregivet til den offentlige anklager. Det er den belgiske Fourniret-sag det sørgeligste eksempel på.

Det er en god idé at få en harmoniseret europæisk strafferegisterordning, under forudsætning af, selvfølgelig, at alles grundlæggende rettigheder sikres. Ytringsfriheden, som i visse medlemsstater begrænses voldsomt af antiracistiske love, der kræver fængselsdomme, kan være et problem i denne henseende. Kriminaliseringen af holdningsstyringer i Belgien er f.eks. langt mere omfattende end i lande som Italien og Det Forenede Kongerige, hvor ytringsfriheden rent faktisk respekteres.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Dette er en høringsprocedure, som efter planen skal udmønte sig i en aftale om forslaget om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS), som indebærer it-udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne.

Kommissionen bekræfter, at det centrale mål er at styrke det europæiske område med sikkerhed og retfærdighed, og at der skal udveksles oplysninger om tidligere domme mellem dommere og anklagere samt politimyndigheder.

Som nævnt forudsætter målet "systematisk udveksling mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder af oplysninger fra de nationale strafferegistre på en måde, der garanterer, at de kan forstås på samme måde, og at udvekslingen sker effektivt".

Vi mener, at en medlemsstats fremsendelse af oplysninger fra strafferegistret over dens borgere til en anden medlemsstat skal ske med udgangspunkt i et (bilateralt) samarbejde mellem de berørte parter. Blandt andre emner, hvis rækkevidde og konsekvenser bør vurderes, pålægger betænkningen medlemsstaterne forpligtelser, der har til formål at overføre de retlige og indre anliggender til EU-kompetence i en målestok, der rækker videre end det grundlæggende samarbejde blandt medlemsstater, som vi anbefaler.

Vi erkender naturligvis behovet for mekanismer, der muliggør gensidig udveksling af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne, men denne udveksling bør vurderes i hvert enkelt tilfælde og finde sted inden for en samarbejdsramme.

Carl Lang (NI), *skriftlig*. – (FR) Vores kollegas betænkning signalerer et reelt fremskridt med hensyn til tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne.

Der er ingen tvivl om, at der fortsat findes individer som Fourniret, en afskyelig pædofil, for hvem det lykkedes at terrorisere folk i Frankrig og derefter i Belgien, fordi hans strafferegister ikke var blevet sendt videre fra det ene land til det andet. Sådanne uhyrer, mordere, lømler og tyvekægte kan ikke gemme sig for retsvæsenet bag manglende gennemsigtighed i de forskellige nationale databaser.

Af disse bydende årsager støtter vi oprettelsen af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre, hvis det ellers garanterer alles grundlæggende rettigheder. Jeg tænker især på den nødvendige beskyttelse af ytringsfriheden og på den ideologiske straf for den forbrydelse, det er at have en holdning, når den ikke stemmer overens med proeuropæernes dogmer og det politisk korrektes diktatur.

Den elektroniske sammenkobling af strafferegistre kræver endvidere, at vi træffer vigtige forholdsregler som f.eks. at garantere integriteten og ægtheden af de udvekslede oplysninger og sikre, at de bliver ajourført. Vi befinder os i dag i den indledende fase til denne mekanisme. Vi skal derfor være årvågne og forsigtige.

Bogusław Liberadzki (PSE), *skriftlig*. – (PL) Jeg stemte for betænkningen om forslag til Rådets afgørelse om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) i henhold til artikel 11 i rammeafgørelse 2008/XX/RIA (KOM (2008) 0332 – C6 – 0216/2008 – 2008/0101(CNS)).

Ordføreren, hr. Romagnoli, har med rette lagt vægt på, at forslaget har til formål at gennemføre principper, der allerede er indgået aftale om, og at fungere som et gennemførelsesinstrument. Det skal ikke indføre nye regler.

Det er ekstremt vigtigt at etablere elektronisk kommunikation med henblik på at gøre overførslen af oplysninger inden for rammerne af den europæiske strafferegisterordning mere effektiv. For øjeblikket tager det for lang tid at overføre data. I dag er dette afgørende for at opnå gode resultater.

Vi skal huske på følgende punkter:

- Alt skal sættes ind for at give domstolene efterforskningsværktøjer, som sikrer optimale resultater.
- S-TESTA-systemet, som garanterer netværkets sikkerhed, er vigtigt med hensyn til databeskyttelse.

Man har bemærket, at det foreslåede retsgrundlag ikke er korrekt. Dette giver anledning til bekymring og bør kontrolleres i de relevante traktater.

Sammenfattende mener jeg, at betænkningen bør vedtages, og at der bør gøres en indsats for at gennemføre afgørelserne i medlemsstaterne.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) I en tid, hvor den grænseoverskridende kriminalitet er i stigning, er samarbejdet mellem medlemsstaterne vigtigere end nogensinde. Vi må heller ikke glemme, at en forbrydelse, som straffes hårdt i et land, måske opfattes som en mindre forbrydelse i et andet. Det er noget, vi ikke må glemme. Det er endvidere afgørende at overholde databeskyttelseskravene og såvel den anklagedes som ofrenes rettigheder. Dette synes at være sikret i den foreliggende betænkning, og derfor stemte jeg for den.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, da jeg mener, den spiller en væsentlig rolle for gennemførelsen af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre, idet den indeholder tekniske og praktiske midler, der muliggør udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne.

Jeg mener imidlertid, at den vedtagne tekst kan forbedres yderligere i fremtiden (efter den midlertidige anvendelse af det administrative kommunikationsnetværk S-TESTA) ved at anvende det europæiske retlige netværks kommunikationssystem. Det mener jeg af følgende grunde:

- Med vedtagelsen af Kaufmann-betænkningen støttede Europa-Parlamentet oprettelsen af et moderne og sikkert telekommunikationsnetværk til det europæiske retlige netværk;
- Oplysninger fra strafferegistre er et af de emner, der er omfattet af det europæiske retlige netværk, som fremmer retfærdighed i medlemsstaterne;
- Der vil kunne gøres store besparelser ved kun at bruge et kommunikationsnetværk;
- Anvendelsen af et enkelt kommunikationssystem af juridisk karakter vil sikre de berørte parter hurtig, sikker, integreret og nem adgang til de nødvendige oplysninger.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De britiske konservative stemte imod dette forslag af den grund, at det udvider de nationale myndigheders beføjelse til at indhente oplysninger fra strafferegistre uden egentlig kontrol. Vi er stadig for et regeringssamarbejde på det strafferetlige område, men ikke for automatisk ret til adgang til sådanne oplysninger.

Betænkning af Panzeri (A6-0365/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Vi, de svenske socialdemokrater, har valgt at stemme for betænkningen om bekæmpelse af sort arbejde (A6-0365/2008). Betænkningen indeholder mange vigtige bestemmelser, herunder bestemmelserne om leverandørernes ansvar for uregelmæssigheder hos deres underentreprisevirksomheder. Betænkningen er endvidere imod Domstolens aktuelle tendens med hensyn til fortolkningen af direktivet om udstationering af arbejdstagere.

Betænkningen er således i det store og hele en god betænkning, men vi vil gerne gøre det klart, at vi mener, at skattepolitikken og frem for alt valget af beskatningsgrundlag er et medlemsstatsanliggende. Der var dog ikke mulighed for at stemme separat om disse to dele af betænkningen.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for initiativbetænkningen fra min italienske kollega, Pier Antonio Panzeri, om øget indsats til bekæmpelse af sort arbejde, som er udarbejdet med udgangspunkt i Kommissionens meddelelse. I betænkningen opfordres der til en fornyet bekæmpelse af paralleløkonomi, som skader økonomien, stiller arbejdstagerne uden beskyttelse, er til ulempe for forbrugerne, mindsker skatteindtægterne og fører til illoyal konkurrence mellem virksomhederne.

Det er vigtigt at skelne klart mellem kriminelle eller ulovlige aktiviteter og arbejde, som er lovligt, men som myndighederne ikke er bekendt med, dvs. som ikke er i overensstemmelse med de forskellige lovkrav, navnlig betaling af socialsikringsbidrag og skat. Det er klart, at kontrollen skal skærpes. Vi skal dog ligeledes fortsætte med at sænke beskatningsbyrden på arbejdskraft i henhold til de enkelte landes situation ved at forbedre de offentlige finansers kvalitet. Det er afgørende at mindske den administrative kompleksitet af skatte- og socialsikringsordningerne, som kan opmuntre til sort arbejde, navnlig blandt selvstændige og små virksomheder.

Vi skal se nærmere på oprettelsen af en europæisk platform for samarbejde mellem arbejdstilsynet og andre relevante organer med ansvar for at føre tilsyn og bekæmpe svig.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De britiske konservative støtter foranstaltninger med henblik på at øge indsatsen til bekæmpelse af sort arbejde, navnlig nogle af de foranstaltninger, der er nævnt i betænkningen, herunder de foranstaltninger, der opfordrer medlemsstaterne til at sænke beskatningsbyrden på arbejdskraft og fremme de fordele, der er forbundet med lovlig beskæftigelse.

Der er imidlertid flere punkter i betænkningen, som vi ikke kan tilslutte os.

Det gælder bl.a. oprettelsen af en fællesskabsplatform for koordinering af arbejdstilsyn og revisionen af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere. De britiske konservative mener, at der er behov for at gennemføre direktivet bedre, men at det ikke kræver lovmæssige ændringer, som risikerer at forvirre arbejdsgivere og arbejdstagere. Af disse grunde afholdt de konservative sig fra at stemme.

Petru Filip (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for betænkningen om øget indsats til bekæmpelse af sort arbejde, da fænomenet sort arbejde er et alvorligt problem i hele Fællesskabet. Det sorte arbejdsmarkeds udbredelse skyldes primært overdreven beskatning og overdrevent bureaukrati og medfører et væsentligt fald i skatteindtægterne og dermed utilstrækkelige budgetter.

Derudover fremmer beskæftigelse af personale uden overholdelse af lovkravene den illoyale konkurrence. I denne forbindelse vil jeg gerne – ud over det forhold, at myndighederne bør gøre en større indsats for at sænke beskatningsbyrden på arbejdskraft og mindske bureaukratiet – understrege behovet for at stimulere jobskabelsen og indføre fleksible regler for midlertidig og lejlighedsvis beskæftigelse.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Et velfungerende arbejdsmarked kræver både god lovgivning og effektiv samordning mellem arbejdsmarkedets parter og de relevante myndigheder. Sort arbejde er blot et af mange alvorlige problemer, som arbejdsmarkedets parter skal have fundet en løsning på.

Panzeri-betænkningen løber over med gode intentioner og i nogle tilfælde omfattende råd om, hvordan de enkelte medlemsstater kan tilrettelægge deres arbejdsmarkeder i almindelighed og håndtere problemet med

sort arbejde i særdeleshed. Ordføreren opfordrer bl.a. medlemsstaterne til at videreføre reformerne af deres skatte- og socialsikringssystemer og til at forene deres bestræbelser på at bekæmpe sort arbejde. Ordføreren mener ligeledes, at man skal overveje en fælles tilgang til indvandring i EU, og at "enhver reform af de økonomiske politikker, skatten og socialbeskyttelsesordninger i medlemsstaterne og af medlemsstaterne skal integreres og tage højde for de vigtigste årsager til sort arbejde".

Junilistan mener, at arbejdsmarkedspolitikken er et nationalt anliggende, og vi er derfor meget bekymrede over, at EU vedvarende forsøger at øge sin indflydelse på dette område på bekostning af medlemsstaternes selvbestemmelsesret. Af disse grunde valgte Junilistan at stemme imod betænkningen.

Malgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Sort arbejde er et komplekst fænomen med mange facetter. Det har økonomiske, sociale, institutionelle og endda kulturelle dimensioner og er til skade for mange faktorer. Statsbudgettet mister indtægter, som det naturligvis har behov for med henblik på at dække dets udgifter. For så vidt angår paralleløkonomiens arbejdstagere, har de ofte ikke alle de rettigheder, som arbejdstagere er berettiget til. Derudover udsættes disse arbejdstagere for sundheds- og sikkerhedsmæssige risici, og de har kun få muligheder for at udvikle sig fagligt.

Sort arbejde er endvidere et problem for det indre marked. Det er til skade for et velfungerende indre marked. Årsagerne til sort arbejde er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, og derfor skal de foranstaltninger, der iværksættes for at bekæmpe det, være tilsvarende forskellige. Jeg er enig i de væsentligste punkter i betænkningen, hvorved indsatsen til bekæmpelse af dette fænomen bør øges. Derfor stemte jeg for hr. Panzeris betænkning.

Jeg vil dog gerne gøre det helt klart, at jeg ikke mener, at den foreslåede revision af direktivets bestemmelser i lyset af Domstolens domme vil vise sig at være et effektivt instrument til bekæmpelse af sort arbejde. Jeg er således imod opfordringer til at ændre bestemmelserne i direktivet om udstationering af arbejdstagere.

Jeg mener, at det i forbindelse med bekæmpelse af sort arbejde, som involverer udstationerede arbejdstagere, blot er nødvendigt at styrke det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne.

Jens Holm og Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (SV) Vi mener, at der bør iværksættes effektive foranstaltninger for at sætte en stopper for sort arbejde.

Vi kan dog ikke acceptere, at f.eks. en fælles indvandringspolitik bliver en del af løsningen på problemet med sort arbejde. Vi afholdt os derfor fra at stemme under den endelige afstemning.

Ian Hughton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Sort arbejde er et fænomen, der påvirker alle EU's medlemsstater. Sort arbejde er mest almindeligt i arbejdsintensive og ofte dårligt betalte erhverv, og de involverede arbejdstagere nyder ikke godt af jobsikkerhed, sociale ydelser og arbejdstagerrettigheder. EU og dets medlemsstater skal iværksætte foranstaltninger for at bekæmpe sort arbejde, og derfor stemte jeg for Panzeri-betænkningen.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Det er vigtigt at bekæmpe sort arbejde, især når denne økonomiske kræftsygdom spreder sig og dermed hæmmer vores vækst og forvrænger konkurrencen på det indre marked som følge af social dumping. De første ofre for denne paralleløkonomi er de lovlige arbejdstagere, medlemsstaternes borgere, hvis legitime økonomiske og sociale rettigheder trues.

Vi kunne godt glæde os over denne betænkning og det, den tager afstand fra. Desværre er den endnu en anledning for de ubarmhjertige proeuropæere til at bruge storstilet økonomisk indvandring som en social løftestang. Nødindvandring, i deres øjne, til den knækkede europæiske økonomi og befolkning. Denne opfordring til at erstatte indvandringen af ulovlig arbejdskraft med "lovlig" indvandring er ubegrundet hykleri. Derudover har den ikke nogen økonomisk, social eller samfundsmæssig mening.

Frankrig og Europa skal ikke åbne flere "muligheder for lovlig indvandring", når de ikke engang kan få sat en stopper for den ulovlige indvandring. For at stimulere væksten og genvinde kontrollen på det indre marked skal vi genskabe borgernes tillid gennem en familieorienteret og fødselsfremmende politik, gennem bedre uddannelse og vejledning af de unge og de arbejdsløse og gennem fællesskabspræference og -beskyttelse.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Jeg afholdt mig fra at stemme om Panzeri-betænkningen om øget indsats til bekæmpelse af sort arbejde. Selv om der er nogle gode punkter i betænkningen, mener jeg, at betænkningen igen vil indføre elementer af flexicurity på det europæiske arbejdsmarked ad bagdøren.

Flexicurity vil give arbejdsgiverne større fleksibilitet og arbejdstagerne mindre sikkerhed. Det kan jeg ikke tilslutte mig.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Betænkningen indeholder en række problemer, herunder fremme af atypiske kontrakter og flexicurity, som risikerer at underminere de faste ansættelseskontrakter. Også det forhold, at betænkningen ligger inden for rammerne af den ekstremt mangelfulde Lissabonstrategi, er et problem.

Der synes også at være modsigelser i det, der bliver sagt om udstationerede arbejdstagere i de forskellige sprogversioner.

På trods af disse problemer indeholder betænkningen nok positive elementer til, at jeg kan tilslutte mig den.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Omkring 20 % af arbejdet i Europa er sort arbejde. Det underminerer vores socialsikringssystem. Det erkendes i forslaget, at markedet til en vis grad er korrumpet, og at det medfører illoyal konkurrence. Vi støtter foranstaltninger til bekæmpelse af sort arbejde, men vi bliver nødt til at afholde os fra at stemme, da dette forslag i høj grad er mangelfuldt. Det er desværre baseret på en neoliberal idé, som stiller arbejdstagerne op imod hinanden. Bekæmpelsen af sort arbejde bruges som en undskyldning for at øge arbejdskraftens fleksibilitet. Det sætter europæerne i en dårligere position på arbejdsmarkedet, fordi de tvinges til at konkurrere med billigere arbejdskraft andre steder fra.

EU's udvidelser i 2004 og 2007 har vidtrækkende konsekvenser. Borgernes velfærd er forskellig i EU, og disse forskelle er blevet væsentligt mere udprægede, da det, der i mange af de nye medlemsstater engang var succesfulde virksomheder, nu er kollapsede. Disse lande importerer nu primært varer og eksporterer arbejdskraft. Folk fra Polen og Rumænien rejser til andre lande for at arbejde for lønninger, der faktisk ikke er tilladt i disse lande, under uacceptable vilkår. Man benytter derefter deres lave lønninger til at sænke andres lønninger. Vi kan ikke komme videre med Europas integration, hvis vi har vidt forskellige indkomstniveauer i EU, og disse forskelle udnyttes i konkurrencen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemmer for hr. Panzeris betænkning om øget indsats til bekæmpelse af sort arbejde.

Jeg mener, det er mere nødvendigt end nogensinde at bekæmpe udbredelsen af et fænomen, der forhindrer loyal konkurrence mellem virksomheder og lokalområder, skaber administrative problemer og har ekstreme konsekvenser for arbejdstagere, der er lovligt beskæftiget. Jeg er enig i behovet for at gøre en stor, koordineret indsats for at bekæmpe dette fænomen gennem forebyggende foranstaltninger, incitamenter og større ansvarsfølelse samt gennem repressive foranstaltninger med effektiv overvågning og hensigtsmæssige sanktioner.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Vi er nødt til at gøre mere for at hjælpe de arbejdstagere, der påvirkes af anvendelsen af sort arbejde. Deres sundhed og sikkerhed sættes over styr af skrupelløse arbejdsgivere.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Vi stemmer imod betænkningen, da den primært sigter mod at videreføre den brutale udnyttelse af arbejdstagere. Den ser ikke problemet med sort arbejde ud fra arbejdstagernes interesser. Det er det stik modsatte, der er tilfældet. Den er baseret på behovet for at opretholde kapitalens rentabilitet og styrke EU's monopolers konkurrenceevne inden for rammerne af Lissabonstrategien. Af denne grund foreslår den kapitalrelaterede incitamenter som f.eks. "en reduktion af de indirekte lønomkostninger" i stedet for foranstaltninger som tilsyn og sanktioner for arbejdsgiverne. Derved mindskes eller tilsidesættes pligten til at betale forsikringsbidrag. Det er også skattefritagelser. Den finansielle byrde på virksomhederne mindskes, og der indføres uformelle ansættelseskontrakter.

Sådanne foranstaltninger er ikke blot uegnede til at løse problemet med sort arbejde, men de giver også kapitalen fuldstændig straffrihed. Der vil således ske en stigning i denne form for beskæftigelse, så arbejdernes, de sociale og de forsikringsmæssige rettigheder krænkes, og arbejderklassen vil blive udnyttet endnu mere.

Arbejderklassen kan ikke forvente en positiv løsning fra EU, Europa-Parlamentet eller plutokratiets politiske personale.

Arbejdstagernes kamp gennem arbejderbevægelsen har til formål at afskaffe den antifolkelige politik, som EU og medlemsstaternes småborgerlige regeringer fører. Dette vil medføre radikale magtændringer og garantere, at den velstand, som arbejdstagerne producerer, anvendes til folkets bedste.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (PL) Sort arbejde er blevet et udbredt fænomen i EU. I Danmark f.eks. udfører op mod 18 % af befolkningen arbejde af denne slags eller har haft kontakt med det.

Det sker meget ofte, at en arbejdstager ikke sanktioneres overhovedet for at have udført sådant arbejde. Det er generelt arbejdsgiveren, der sanktioneres. I det, der kunne beskrives som bedste fald, pålægges arbejdstageren en bøde, som under alle omstændigheder er lavere end den bøde, som arbejdsgiveren skal betale. I teorien er sort arbejde ikke en grund til at udvise en person fra hans eller hendes hjemland. I nogle lande som f.eks. Belgien og Danmark oplyser man imidlertid, at dette kan ske i særlige tilfælde, som når der er tale om utilsløret og gentagen overtrædelse af loven.

EU bør gøre en stor indsats for at bekæmpe dette fænomen. Den mest effektive tilgang er at sænke skatten og fjerne de administrative forhindringer på det lovlige arbejdsmarked, så sort arbejde med tiden bliver urentabelt for begge parter.

Betænkning af Zimmer (A6-0364/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Vi, de svenske socialdemokrater, har stemt for denne betænkning om den vigtige kamp mod social udstødelse. Vi vil dog gerne gøres vores holdning klar med hensyn til punkterne vedrørende mindsteløn. Vi er enige i, at antallet af arbejdende fattige i Europa skal sænkes. Alle lønmodtagere i Europa skal garanteres en acceptabel indkomst. De medlemsstater, der ønsker at gøre dette ved at indføre obligatoriske mindstelønsordninger, har frie hænder til at gøre det. Det er endvidere klart, at de medlemsstater, der har ladet det være op til arbejdsmarkedets parter at fastsætte lønningerne, skal fortsætte med dette.

Der foretages sammenligninger mellem forskellige arbejdsmarkedsmodeller og de måder, hvorpå de garanterer lønmodtagerne rimelige lønninger, i Lissabonstrategien. Det er vigtigt, at der finder sådanne udvekslinger af erfaringer sted mellem medlemsstaterne.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for betænkningen fra min tyske kollega, Gabriele Zimmer, om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU. En betragtelig del af EU's befolkning er fortsat socialt udstødt. 16 % af befolkningen lever med risikoen for indkomstfattigdom, hver femte bor i uegnede boliger, 10 % bor i husstande, hvor ingen har arbejde, langtidsledigheden nærmer sig 4 %, og antallet af børn, der forlader skolen før tiden, er over 15 %. Et andet aspekt af social udstødelse, som bliver mere og mere vigtigt, er den manglende adgang til informationsteknologier.

Som langt de fleste af mine kolleger glæder jeg mig over Kommissionens tilgang til aktiv social integration, som skal gøre det muligt for folk at leve i værdighed og deltage i samfundet og på arbejdsmarkedet. Jeg støtter opfordringen til medlemsstaterne om at indføre minimumsindkomstordninger til fremme af social integration og støtteordninger, som har til formål at hjælpe borgerne ud af fattigdom og give dem mulighed for at få en værdig tilværelse.

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LV) Bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse er det vigtigste punkt på EU's og medlemsstaternes dagsorden. I marts 2000, da Lissabonstrategien begyndte at blive gennemført, pålagde Rådet medlemsstaterne og Kommissionen at iværksætte foranstaltninger med henblik på at sænke fattigdommen radikalt og udrydde den inden 2010. Medlemsstaterne har bevist deres beslutsomhed gennem deres utallige tiltag på både EU- og nationalt plan. At bekæmpe fattigdom og forsøge at genintegrere folk, der er blevet afvist af arbejdsmarkedet, er dog en ordentlig mundfuld for det udvidede EU. Vi vil ikke være i stand til at nå målsætningerne i den reviderede Lissabonstrategi, hvis vi bliver ved med at spille menneskelig kapital, som er vores mest værdifulde ressource.

De fleste medlemsstater fører en velfærdspolitik og en aktiveringspolitik, som sigter mod at genintegrere folk, der er blevet drevet ud af arbejdsmarkedet. Ikke desto mindre er der stadig en stor gruppe mennesker, der kun har en meget lille chance for at finde beskæftigelse, og som derfor risikerer at blive socialt udstødt og leve under fattigdomsgrænsen. Minimumsindkomstordninger er den eneste måde, hvorpå dem, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, kan undgå alvorlig fattigdom. Ud over denne vitale funktion bør minimumsindkomstordningerne imidlertid også fremme integrationen af dem, der er i stand til at arbejde, på arbejdsmarkedet. Hovedopgaven er derfor at sikre, at velfærdspolitikken hjælper med effektivt at garantere mobiliseringen af dem, der er i stand til at arbejde, og hjælper med at nå et mere langsigtet mål, nemlig at garantere alle dem, der er og vil blive ved med at være uden for arbejdsmarkedet, en acceptabel tilværelse.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De britiske konservative støtter fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom. Selv om betænkningen indeholder flere positive elementer, som understreger visse samfundsgruppers tilstand, er der andre punkter, vi ikke kan støtte, som f.eks. henviser til indførelsen af en mindstelønsordning på EU-plan. Mange lande i EU har en mindstelønsordning, men de britiske konservative mener, at dette er noget, medlemsstaterne skal bestemme.

Betænkningen indeholder endvidere nogle negative henvisninger til deltidsarbejde, hvilket delegationen på ingen måde mener er repræsentativt for situationen i Det Forenede Kongerige. Af disse grunde afholdt de konservative sig fra at stemme om betænkningen.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark og Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. – (SV) Vi har valgt at stemme imod betænkningen om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom i EU, da mange af forslagene vedrører områder, der bør håndteres på nationalt plan. Indholdet af sundhedsplejen er primært et nationalt ansvarsområde, ligesom det er tilfældet med det specifikke arbejdsmarkedspolitiske indhold. Disse to områder kan man bedre håndtere på nationalt plan, tættere på borgerne. Foranstaltninger som f.eks. mindstelønsordninger er også i modstrid med betænkningens formål, idet de opstiller en lang række forhindringer for bekæmpelsen af social udstødelse.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi ved, at andelen af arbejdende fattige stiger som følge af stigningen i de usikre og dårligt betalte job. Dette emne bør derfor være et af de centrale emner for EU's ansvarlige. Løn i almindelighed og mindsteløn i særdeleshed – uanset om den er fastsat ved lov eller ved overenskomst – skal kunne sikre en acceptabel levestandard.

Det er vigtigt, at denne betænkning er blevet vedtaget, men det er beklageligt, at flertallet ikke gjorde det muligt at få den drøftet på plenarmødet. Fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU er ubehagelige spørgsmål, da vi ikke er glade for at blive stillet ansigt til ansigt med kendsgerningerne. Det hedder sig, at 20 mio. mennesker i EU, hvoraf størstedelen er kvinder, eller ca. 6 % af den samlede befolkning, er berørt af fattigdom blandt beskæftigede, og at 36 % af den erhvervsaktive del af befolkningen er udsat for fattigdom blandt beskæftigede. Blandt betænkningens forskellige henstillinger opfordrer Europa-Parlamentet indtrængende medlemsstaterne til at reducere børnefattigdommen med 50 % inden 2012 og til at tilslutte sig en forpligtelse for hele EU til at standse fænomenet gadebørn inden 2015.

Petru Filip (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg vil gerne rose betænkningen for, at den tager godt fat om de faktorer, der fremmer en aktiv social integrationsproces, og derfor har jeg stemt for det drøftede dokument. For at gøre denne integration mere effektiv vil jeg gerne minde Dem om en række emner, som jeg finder hensigtsmæssige ud fra et indlæringsmæssigt perspektiv, da jeg mener, at de unge bør modtage ekstremt stabil undervisning gennem en organiseret, sammenhængende, social og faglig udviklingsstrategi.

Jeg mener, at vi har brug for en fælles tilgang til uddannelsessystemerne i EU-27, men vi skal også fokusere på anerkendelsen af eksamensbeviser og faglige uddannelsesbeviser samt på sprogundervisningen for at afhjælpe kommunikationsvanskelighederne inden for EU. Jeg glæder mig endvidere over initiativet med hensyn til en sammenhængende strategi for overvågning af kommende universitetsuddannede og deres praktiske uddannelse med henblik på integration på arbejdsmarkedet gennem udveksling af arbejdskraft, som tilrettelægges på regionalt og ikke kun på nationalt plan, med det formål at fremme bedre beskæftigelsesdynamikker i EU.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Denne betænkning om fattigdom i Europa er et bevis på, at de europæiske politikker har spillet fallit, og endnu et eksempel på den manglende realisme i dette Parlament.

Der findes over 80 mio. mennesker, som er i "risiko for fattigdom", for at bruge betænkningens terminologi. Over 100 mio. europæere bor i uegnede boliger, over 30 mio. arbejdstagere har ekstremt lave lønninger, og dette tal er i virkeligheden langt højere, for alene i Frankrig opfattes 7 mio. arbejdstagere som fattige.

Jeg vil gerne fokusere på dette sidste aspekt. Ordføreren foreslår mindstelønsordninger og tilstrækkelige indkomstniveauer til at undgå social udstødelse, men hvad godt gør det i et Europa, der på samme tid fremmer omfattende indvandring af billig arbejdskraft? Hvad godt gør det i et Europa, der tillader social dumping mellem medlemsstaterne, som det understreges i Domstolens skandaløse domme i Viking- og Laval-sagerne? Hvad godt gør det i et Europa, der ofrer sine arbejdstagere på den globale frihandels alter? Er målet at supplere skammeligt lave lønninger med offentlige midler og lade de lave lønninger være?

Endnu en gang ser vi begrænsningerne af det system, De påtvang os for 50 år siden. Nu er tiden inde til at ændre dette!

Ian Hughton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Det er en skandale, at børnefattigdom stadig er et så presserende emne i det 21. århundredes Europa. Mit eget land Skotland, som er rigt på naturressourcer, har skandaløse niveauer for børnefattigdom, mens regeringen i London sætter penge i så ødsle og umenneskelige projekter som fornyelsen af Trident-missilsystemet. Heldigvis er den skotske regering indstillet på at bruge den magt, den for øjeblikket har, til at tackle børnefattigdomsspørgsmålene. Så sent som i sidste uge varslede den skotske undervisningsminister en ordning med frie skolemåltider til børn i deres første tre skoleår – et kærdokument tiltag i den aktuelle økonomiske situation. Dette tiltag vil hjælpe med at bekæmpe børnefattigdom, og der vil blive gjort meget mere, når et uafhængigt Skotland får fuld kontrol over nationens finanser.

Thomas Mann (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Jeg stemte for Zimmer-betænkningen om bekæmpelse af fattigdom. Politikerne skal sætte hårdt ind for at sænke fattigdommen og bekæmpe den sociale udstødelse. For en, der overlever på utilstrækkelige velfærdsydelser, der arbejder i et usikkert ansættelsesforhold eller vokser op i en familie med en lang fattigdomshistorie, er store ord ikke nok. Her spiller passende social beskyttelse, individuel uddannelse og erhvervsuddannelse fra et tidligt tidspunkt og motivation til selv at komme ud af fattigdomsspiralen en afgørende rolle.

Det er derfor meget beklageligt, at det ikke længere er muligt at stille ændringsforslag til initiativbetænkninger på plenarmødet. PPE-DE-Gruppen forkaster punkt 5 og punkt 10 til 17, som handler om mindstelønninger. Vi er imod EU-bestemmelser. Parterne i overenskomstforhandlingerne bør være i stand til at vedtage deres beslutninger på egen hånd. Vi ønsker naturligvis ikke arbejdende fattige, med andre ord folk, der arbejder alt for hårdt for alt for lidt. Retfærdighed er et grundlæggende element i den sociale markedsøkonomi, og der skal også være retfærdighed med hensyn til lønninger. Ikke desto mindre er udledningen af en ret til mindsteløn heraf ikke noget, vi kan tilslutte os.

Der stilles ligeledes igen forslag om et horisontalt direktiv om ikkeforskelsbehandling, hvilket min gruppe er enstemmigt imod. Vi ville have foretrukket en mere koncis betænkning, men da målene og foranstaltningerne er de rigtige – nemlig at sænke fattigdommen på EU-plan – kan et flertal i min gruppe stemme for betænkningen.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Bekæmpelse af fattigdom er en prioritet i ethvert demokratisk samfund, som bygger på menneskelig værdighed og alle borgeres deltagelse i samfundets udvikling. De hidtil iværksatte foranstaltninger har endnu ikke givet de ønskede resultater i form af en drastisk sænkelse af den sociale udstødelse og fattigdom. Vi mangler en global tilgang til et globalt problem, hvis kompleksitet har alvorlige sociale og økonomiske konsekvenser for samfundet som helhed.

Fremme af økonomisk vækst som et primært formål for en fremgangsrig, retfærdig og miljømæssigt bæredygtig fremtid for Europa kræver indkomststøtte med henblik på at undgå social udstødelse, adgang til rummelige arbejdsmarkeder, bedre adgang til ydelser af høj kvalitet og aktiv deltagelse fra alle borgeres side. Vi kan ikke tillade, at 16 % af den europæiske befolkning er truet af fattigdom, at hver femte bor i uegnede boliger og at hver tiende europæer bor i husstande, hvor ingen har arbejde. Disse er grundene til vores konstante kamp mod fattigdom, en lidelse, som truer alle og forhindrer den fremtidige sunde vækst i vores samfund.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemmer for betænkningen fra fru Zimmer om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU.

Det er klart, at der stadig er lang vej igen i EU med hensyn til at sikre, at den integration, vi så ofte drøfter, bliver virkelig og effektiv. Målene om at udrydde fattigdom, udvikle de socialt rummelige arbejdsmarkeder og garantere alle borgere adgang til tjenesteydelser af høj kvalitet og tilstrækkelige indkomster til at sikre en værdig tilværelse – som fru Zimmer nævner i betænkningen – bør selvfølgelig støttes og fortjener vores fulde opmærksomhed.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – (SV) Gabriele Zimmers betænkning er et typisk eksempel på, hvad der sker, når det valgte emne ikke er tilstrækkeligt klart defineret. Der er bestemt en række intelligente idéer om betydningen af et rimeligt skattetryk, som ledsages af underlige udtalelser om betydningen af borgernes lønninger og EU-fastsatte mindstelønsordninger. Uanset hvad man mener om denne sag – og min holdning til disse to ting er klart negativ – kan man se, at det ikke er områder, hvor EU har eller bør have kompetence. For hverken det politiske emne eller det politiske niveau er i overensstemmelse med min grundlæggende overbevisning som liberal og medlem af Folkepartiet De Liberale, og jeg har derfor stemt for at forkaste forslaget, selv om betænkningen også indeholder flere bemærkninger, som fortjener overvejelse.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Bekæmpelse af fattigdom i EU er afgørende for at opnå et mere lige samfund. Hvert femte barn i EU lever på kanten af fattigdom, og vi er ikke desto mindre et af de rigeste områder i verden. Vi er nødt til at arbejde sammen for at finde løsninger, der gør det muligt at udrydde børnefattigdommen i EU.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (PL) I 2006 var 19 % af de europæiske børn i risiko for fattigdom mod 16 % af den samlede befolkning. På nuværende tidspunkt er 19 mio. af de 78 mio. mennesker, der lever i fattigdom på vores kontinent, børn.

Jeg vil gerne blot nævne nogle af de mange årsager til fattigdom. De omfatter utilstrækkelig indkomst, manglende adgang til de grundlæggende tjenesteydelser, begrænsede udviklingsmuligheder og forskelle med hensyn til de overordnede og målrettede politikkers effektivitet.

Den politik, der går på at støtte børnefamilier, er med til at bekæmpe den fattigdom og sociale udstødelse, der rammer enlige forældre. Den bør også bekæmpe den trussel, som ovenstående problemer udgør. Derfor mener jeg ikke, at Unionen må spare på kræfterne i denne henseende.

Betænkning af Zaleski (A6-0337/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for betænkningen fra min polske kollega og ven, Zbigniew Zaleski, om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine vedrørende bevarelse af de indgåede forpligtelser om handel med tjenesteydelser i partnerskabs- og samarbejdsaftalen, der blev undertegnet i Luxembourg i 1994 og trådte i kraft den 1. marts 1998. Disse tjenesteydelser er omfattet af Ukraines forpligtelser som led i landets tiltrædelse af WTO, med undtagelse af den internationale søtransport, som bliver ved med at være omfattet af en bilateral aftale.

Jeg er enig med ordføreren i, at servicesektoren er af afgørende betydning for EU's og Ukraines økonomier. Jeg glæder mig over den store indsats, EU har gjort for at støtte Ukraines bestræbelser på at blive medlem af WTO.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Junilistan er for mere handel og uddybende økonomiske forbindelser med Ukraine. Vi har tidligere stemt for indgåelsen af en samarbejdsaftale med Ukraine (Brok, betænkning A6-0023/2004).

Zaleski-betænkningen tager udgangspunkt i et forslag fra Kommissionen, som har til formål blot at forny nogle af samarbejdsaftalerne med Ukraine efter landets tiltrædelse af WTO. Ikke desto mindre er betænkningen kendetegnet ved interventionistiske ambitioner og vidtrækkende forslag om måder, hvorpå EU kan kontrollere udviklingen af en række politikområder i Ukraine, herunder energipolitikken, finanspolitikken, telekommunikation, vand, turisme og uddannelse.

Da Junilistan er klart imod EU's udenrigspolitiske ambitioner, har vi valgt at stemme imod betænkningen.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Den begrundelse, der ledsager denne betænkning, udmærker sig derved, at den påviser, hvad der rent faktisk står på spil, og den fik os dermed til at stemme imod betænkningen.

Ordføreren bekræfter, at Ukraines tiltrædelse af WTO "vil bane vejen for dannelsen af et omfattende frihandelsområde mellem EU og Ukraine, som indbefatter yderligere forpligtelser, for så vidt angår handel med tjenesteydelser", og at "for at opfylde denne målsætning er Ukraine nødt til at gennemføre reformer på hjemmefronten og føre konstruktive forhandlinger med EU".

Med udgangspunkt i denne forudsætning kommer ordføreren med en række eksempler:

- "bedre integration af Ukraines transportinfrastruktur, navnlig havne og indre farvande, i det europæiske transportnetværk";
- "fuld indlemmelse af Ukraine i det fælles europæiske luftrum, hvilket kan indebære en vis liberalisering af luftfartsrelaterede aktiviteter, herunder lufthavne";
- "understreger dog, at et velfungerende energimarked og en effektiv olie- og gastransitpolitik er nødvendige forudsætninger for en fuldstændig integration af Ukraine i EU's energisystem";

– ”Indgåelsen af frihandelsaftalen gør det muligt ikke blot at fjerne restriktioner for kapitalbevægelser, men også for finansielle tjenesteydelser”.

Flere ord til hvilken nytte ...

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemmer for hr. Zaleskis betænkning om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine vedrørende bevarelse af de indgåede forpligtelser om handel med tjenesteydelser i partnerskabs- og samarbejdsaftalen, hvad angår friheden til at udføre international søtransport i deres indre farvande.

Jeg er enig med hr. Zaleski i, at der er et stort vækstpotentiale inden for handel mellem EU og Ukraine, navnlig for så vidt angår tjenesteydelser. Jeg mener, at denne betænkning er helt på linje med den europæiske naboskabspolitik, som Ukraine blev integreret i i 2004, og at servicesektoren er den sektor, hvor denne politik kan være mest frugtbar, for så vidt angår økonomiske fordele for begge parter.

IASCF: Gennemgang af vedtægterne – offentlig ansvarlighed og sammensætningen af IASB – forslag til ændringer (B6-0450/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for Økonomi- og Valutaudvalgets beslutning om reformen af IASB (International Accounting Standards Board) som led i de drøftelser, der blev afholdt efter den forespørgsel til mundtlig besvarelse, der blev indgivet inden for rammerne af høringen af IASCF (International Accounting Standards Committee Foundation).

Det er vigtigt at huske på, at EU via udvalgsproceduren inden for rammerne af fællesskabsretten omdanner de internationale regnskabsstandarder udarbejdet af IASB. På trods af denne EU-vedtagelsesprocedure er det af afgørende betydning at sikre, at IASB fungerer korrekt, og oprettelsen af en overvågningsgruppe er et positivt skridt i denne retning. Overvågningsgruppen bør afspejle balancen mellem verdens vigtigste valutaområder, de kulturelle forskelle, interessen i de udviklede økonomier og vækstøkonomierne og de internationale institutioner, som har regnskabspligt over for de offentlige myndigheder.

Overvågningsgruppen bør spille en aktiv rolle ved at fremme gennemsigtigheden i regnskabsrapporteringen og udviklingen af velfungerende kapitalmarkeder, imødegå en procyklisk linje, sikre stabilitet på finansmarkederne samt forebygge systemiske risici.

Peter Skinner (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, som nu er blevet behørigt drøftet i udvalgene og på plenarmødet.

Det er afgørende, at vi har et stærkt overvågningsorgan, som er sammensat af institutioner, der har regnskabspligt over for valgte organer.

Jeg håber nu, at beslutningernes gennemsigtighed vil blive opfattet som værende lige så vigtig som beslutningerne selv.

Situationen i Belarus (RC B6-0527/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning af 9. oktober 2008, som blev forelagt af seks politiske grupper, herunder PPE-DE, om situationen i Belarus efter parlamentsvalget den 28. september 2008. Præsident Alexander Lukashenkos udtalelser har givet os nogen grund til at håbe. Den 10. juli 2008 opfordrede han offentligt til, at valget blev afholdt på åben og demokratisk vis, og han gentog dette i et fjernsynsprogram den 29. august 2008, hvor han lovede, at valget ville blive mere fair end nogensinde. Det er uacceptabelt, at valget den 28. september 2008 til trods for visse mindre forbedringer i sidste instans ikke levede op til de internationalt anerkendte demokratiske standarder, som det blev fastslået af OSCE-valgobservationen. Af frygt for demokratiet forspildte den sidste europæiske diktator en mulighed for at slå følgeskab med det optog af prægtige historiske fremskridt, vi har været vidne til siden Berlinmurens fald i 1989 og kommunismens sammenbrud.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Junilistan mener, at EU er en værdiunion og derfor bør spille en rolle med hensyn til at fremme demokratiet og menneskerettighederne i nabolandene, herunder Belarus.

Det parlamentsvalg, der blev afholdt i Belarus i september, synes ikke at have levet op til de internationale standarder, hvilket også blev understreget af de internationale observatører. Det er yderst beklageligt, at valget ikke var gennemsigtigt og demokratisk – for Belarus, for regionen og for Europa.

Beslutningen indeholder imidlertid adskillige bestemmelser, som ikke bør medtages. F.eks. opfordrer Europa-Parlamentet Belarus til at afskaffe den tidlige afstemningsprocedure. Det er måske nok rigtigt, at der opstår en del valgsvindler som følge af denne afstemningsmåde, men vi mener fortsat, det er op til de enkelte suveræne stater at afgøre, hvordan valg skal afholdes, så længe de er demokratiske. Der er også idéer vedrørende visa, som vi mener er et nationalt anliggende. Det er op til den enkelte suveræne stat at afgøre, hvem der skal have tilladelse til at bo på dens område.

På trods af disse indsigelser har vi stemt for beslutningen, da vi mener, det er vigtigt at understrege, at Belarus skal blive demokratisk.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) For 117. gang, forvent ikke, at vi vasker jeres hykleriske og utilslørede interventionistiske udgydelser rene.

Blandt andre bemærkelsesværdige aspekter har et flertal i Parlamentet i denne beslutning forsøgt at kringlade veje at sætte spørgsmålstegn ved ting, som OSCE-valgobservationen ikke satte spørgsmålstegn ved (f.eks. det valgte parlaments demokratiske legitimitet) og at opfordre indtrængende til brug af EU's finansielle ressourcer til indblandingsaktiviteter.

Det grundlæggende spørgsmål går imidlertid på, hvilken moral Parlamentet har, når det bedømmer valg afholdt i andre lande med udgangspunkt i EU's største magters geostrategiske, politiske og økonomiske interesser? Jeg skal henvise til den manglende anerkendelse af resultatet af det palæstinensiske valg ... Jeg skal minde om formaningerne vedrørende resultatet af det georgiske valg ... Det er ren og skær kynisme.

Hvilken moral har et Parlament, der insisterer på at vedtage et traktatudkast, der blev forkastet af Frankrig og Nederlandene i 2005 og af Irland i 2008, med fuld foragt for disse folks demokratiske og suverænt udtrykte vilje?

Hvilken moral har et Parlament, der på dette selsamme møde har vedtaget en betænkning, der har til formål at gennemtvinge de såkaldte "Unionens symboler", når denne Union ikke eksisterer rent juridisk, og efter at disse symboler er blevet fjernet fra traktatudkastets tekst?

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for beslutningen om Belarus. Beslutningen er både afbalanceret og nødvendig. Den er et bevis på vores bestræbelser på at forbedre situationen i Belarus. Det er tydeligt, at vi alle længes efter et frit og demokratisk Belarus, som deler vores europæiske værdier og standarder. Jeg mener, at situationen kan blive bedre. En forudsætning herfor er, at vi finder et passende scenarie og gennemfører dets bestemmelser. Jeg tror på, at den vedtagne beslutning vil bringe os tættere på en løsning.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Belarus udgør en klar udfordring for EU's mål med hensyn til at fremme demokratiet i verden, navnlig i dets nabolande.

I den teoretiske drøftelse af sagen hører vi til dem, der mener, at fremme af demokratiet har lige så meget legitimitet og merit i sig selv, som det har i forsvaret af egne interesser. Af denne grund mener jeg, at vi ud over de aktuelle spørgsmål, som er meget vigtige (f.eks. løsladelsen af politiske fanger og en let forbedring af valgprocessens kvalitet) bør understrege, at det vigtigste for os er at besvare følgende spørgsmål: Hvad kan EU gøre for at fremme demokratiet i nabolandene? Hvilke mekanismer har EU (og især hvilke mekanismer burde det have) i denne forbindelse? Hvis vi virkelig ønsker at være demokratiske naboer og ikke kan tilbyde alle medlemskabets gulerod, hvilken vej bør vi da gå?

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Belarus efter parlamentsvalget den 28. september 2008.

Til trods for bemærkelsesværdige tegn på åbenhed fra de belarussiske myndigheders side, herunder løsladelsen af politiske fanger og afvisningen af at anerkende Sydossetiens og Abkhasiens unilaterale uafhængighedserklæringer, mener jeg faktisk, at det seneste valgs demokratiske legitimitet er om ikke andet så i hvert fald tvivlsom.

Denne situation er et resultat af landets interne politikker, som på ingen måde stemmer overens med EU's, hvilket f.eks. den fortsatte anvendelse af dødsstraf og anvendelsen af visse paragraffer i strafferetten som midler til undertrykkelse viser. Derfor skal den belarussiske regering i fremtiden iværksætte foranstaltninger for at garantere afholdelse af ægte demokratiske valg i overensstemmelse med de internationale demokratiske standarder.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg og mine britiske konservative kolleger har i dag stemt kraftigt for det fælles beslutningsforslag om situationen i Belarus. Vi støtter fuldt ud de demokratiske oppositionskræfter i Belarus og er enige i alle de centrale punkter vedrørende det nye parlaments tvivlsomme demokratiske legitimitet.

For så vidt angår beslutningens punkt 19, vil vi gerne gøre det klart, at spørgsmålet om dødsstraf traditionelt er et samvittighedsspørgsmål for de britiske konservative medlemmer af Parlamentet.

Udsættelse af Doharunden i WTO (RC-B6-0521/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for og underskrev PPE's beslutning udarbejdet af min græske ven og tidligere minister Georgios Papastamkos om udsættelse af Doharunden. Disse forhandlinger gik i hårdknude i juli 2008, og jeg beklager Pascal Lamys stædige fremturen for at få indgået en overambitiøs aftale for enhver pris, hvor han glemte, at Doha først og fremmest er en udviklingsrunde, som har til formål at hjælpe de mindst udviklede lande og udviklingslandene.

Denne fiasko kommer oven i den nuværende globale økonomiske usikkerhed og drager WTO's troværdighed i tvivl, hvilket betyder et skift i retning af regionale og bilaterale handelsaftaler. Jeg støtter fuldt ud den multilaterale tilgang til handelspolitik og til et WTO, der er i stand til at sikre et omfattende, ambitiøst og velafbalanceret resultat for den internationale handel med fuld respekt for FN's millenniumudviklingsmål.

Jeg beklager, at kommissær Peter Mandelson ikke sad på Kommissionens bæk og kunne redegøre for sit mandat, og samtidig anerkender jeg den britiske regerings presserende behov for et nyt medlem, der kan destillere den europæiske tilgang, navnlig for at bringe finanskrisen til ophør.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støttede denne fælles beslutning, som giver udtryk for Parlamentets beklagelse og skuffelse over udsættelsen af WTO's Doharunde. Så tæt på og alligevel så langt fra. Sandheden er, at med det forestående amerikanske valg i november, der optager alle vores tanker, og den nye administrations ankomst til Washington vil der ikke være nogen amerikansk handelsforhandler på plads til at føre forhandlingerne før til næste sommer. Til den tid vil Europa selv være ved at gendanne sit politiske tyngdepunkt. Doha er påkrævet og nødvendig, men vi kommer ikke tilbage til det før tidligst i 2010. I mellemtiden skal EU fortsætte forhandlingerne om dets regionale frihandelsaftaler med Republikken Korea, ASEAN-landene og Indien.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Junilistan accepterer, at EU spiller en central rolle inden for handelspolitikken. Gode forbindelser og veludviklet global handel er grundlæggende krav i forbindelse med bestræbelserne på at opnå økonomisk fremgang for alle verdens lande, ikke mindst de fattigste lande.

Junilistan støtter derfor mange af beslutningens bestemmelser. Vi glæder os over opfordringen til, at industrilandene og de bedst stillede udviklingslande tilbyder de mindst udviklede lande 100 % told- og kvotefri markedsadgang, herunder til det indre marked. Vi støtter ligeledes forslaget om en reform af WTO med henblik på at gøre institutionen mere effektiv og gennemsigtig samt øge dens demokratiske legitimitet, når Doharunden er afsluttet.

På den anden side beklager vi, at beslutningen indeholder henvisninger til Lissabontraktaten. Traktatens ikrafttrædelse bør opfattes som værende ekstremt usikker, navnlig i lyset af den irske befolknings forkastelse af traktaten tidligere på året. Fortsatte henvisninger til Lissabontraktaten er derfor et tegn på, at man ikke accepterer det demokratiske systems regler.

Beslutningens bestemmelser er dog i det store og hele baseret på en sund forståelse af den globale handels betydning for fortsat udvikling og fremgang. Junilistan har derfor valgt at stemme for beslutningen i sin helhed.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Dette er et eksempel på den legendariske struds, der gemmer sit hoved i sandet ...

Efter sammenbruddet af WTO-forhandlingerne i juli 2008 – som kun syv af organisationens medlemmer deltog i – som følge af holdningsforskelle mellem EU og USA på den ene side og de største udviklingslande på den anden side er et flertal her i Parlamentet igen blevet tvunget af omstændighederne til at moderere deres sprog i et forsøg på at redde dagsordenen og liberaliseringsmålene for verdenshandelen gennem den nuværende forhandlingsrunde.

Bag den eufemistisk benævnte Dohaudviklingsdagsorden og andre sproglige floskler har det meste af Parlamentet ikke sat spørgsmålstegn ved det grundlæggende punkt, som er det nuværende forhandlingsmandat, som Rådet fastlagde for syv år siden, og som Kommissionen desperat forsøger at formalisere.

Til trods for deres fortsatte bestræbelser mødes dagsordenen for økonomisk kontrol, som EU's største finansielle og økonomiske grupper slår til lyd for, nu af flere og flere modsigelser og udviklingslandenes interesser.

EU's egentlige intentioner fremgår af indholdet af de bilaterale frihandelsaftaler, som det forsøger at pådutte AVS-landene (gruppen af lande i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet) samt de latinamerikanske og asiatiske lande.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Da forhandlingerne brød sammen, blev det klart, at landbruget i EU undermineredes i udviklings navn, men at den pågældende udvikling var i industrilandenesteyderes og de globale fødevarereselskabers interesse og ikke i udviklingslandenes befolknings interesse.

Mandelson-forslaget bør omgående tages af bordet.

Under de nuværende forhold, hvor konsekvenserne af den manglende regulering af den internationale finanssektor er blevet endnu tydeligere, skal fødevarerikkerheden gøres til en prioritet på en måde, der er til gavn for udviklings- og industrilandene. Dette retfærdiggør brugen af ikkemarkedsmekanismer til at støtte landbrugssektoren. Under de nuværende forhold, hvor konsekvenserne af den manglende kontrol med den internationale finanssektor er alt for tydelige, er dette særdeles vigtigt.

WTO's Doharunde skal fuldstændig omorienteres med henblik på at skabe en vind-vind-situation for EU og for udviklingslandene.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Som socialdemokrater er vi bange for, at udsættelsen af WTO's forhandlinger i Doharunden skal påvirke opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene.

I den aktuelle kontekst med kriser på det økonomiske, finansielle og fødevareremæssige område er det vigtigt at støtte et multilateralt system, der kan sikre troværdig og retfærdig handel. I denne forbindelse er det vigtigt, at Europa-Parlamentet deltager aktivt i de internationale forhandlingsaftaler i Lissabontraktatens ånd.

Rumænien er for at få afsluttet en forhandlingsrunde, som sikrer balance for hele pakken samt i de enkelte sektorer, herunder landbrugs- og industriprodukter.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) De på hinanden følgende hårdknuder i Doharunden er dårligt nyt for verden. Økonomien bliver global, uanset om regeringerne vil det eller ej. Spørgsmålet er derfor, om de nationale myndigheder ønsker at regulere denne globalisering, om de ønsker at opfordre til og stimulere succesfulde mekanismer i denne globale rigdomsskabende proces. Hvis svaret er ja, som vi hævder, skal vi fremme mere handel, mere gennemsigtighed og mere klare og forudsigelige regler. Manglende afslutning af Doharunden vil ikke være til gavn for hverken industrilandene eller udviklingslandene. Det vil ikke skabe mere rigdom eller øge tilliden i en tid med turbulens i verdensøkonomien. Af disse grunde fortjener denne udtalelse om behovet for beslutsomt at videreføre den proces, der har udmøntet sig i en stigning i den internationale handel, vores tilslutning. Det er et godt tegn, at Europa-Parlamentet fortsat er entusiastisk omkring handelens virkeevne og virkelighed.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for beslutningsforslaget om udsættelsen af Doharunden i WTO.

Jeg er udmærket klar over de vanskeligheder, der er forbundet med ønsket om at nå et utvetydigt forhandlingsresultat. Jeg mener, at vanskelighederne i forbindelse med Doharunden understreger det forhold, at WTO har behov for en intern reform med henblik på at sikre den gennemsigtighed og effektivitet, der for øjeblikket mangler. Jeg vil desuden gerne gentage behovet for som led i Dohaudviklingsrunden at yde teknisk bistand for at bistå udviklingslandene. Endelig er jeg overbevist om, at en vellykket afslutning på Doharunden under de nuværende omstændigheder kunne være en stabiliserende faktor for hele verdensøkonomien.

Betænkning af González (A6-0347/2008)

Jan Andersson, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), *skriftlig*. – (SV) Vi, de svenske socialdemokrater, har valgt at stemme imod Carlos Carnero González' betænkning om Parlamentets anvendelse af Unionens symboler (A6-0347/2008).

Disse symboler findes og anvendes allerede og har ikke behov for at blive reguleret på denne måde.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for betænkningen fra min spanske kollega, Carlos Carnero González, om indføjelser i Europa-Parlamentets forretningsorden af en ny artikel 202a om Parlamentets anvendelse af Unionens symboler. De tre symboler (flaget med 12 gyldne stjerner på blå baggrund, hymnen baseret på "Ode til Glæden" fra Beethovens niende symfoni og mottoet "Forenet i mangfoldighed") hjælper med at bringe borgerne tættere på EU og med at opbygge en europæisk identitet, som supplerer vores nationale identiteter.

Disse symboler har været anvendt i over 30 år af alle europæiske institutioner og blev vedtaget formelt af Det Europæiske Råd i 1985. Jeg glæder mig over valget af den 9. maj som Europadag. Den minder om den 9. maj 1950, hvor den franske udenrigsminister, Robert Schuman, i sin tale i Salon de l'Horloge på Quai d'Orsay offentligt skitserede Jean Monnets idé om at bringe kul- og stålproduktionen ind under en fælles overnational høj myndighed og dermed slå ressourcerne til krigsmateriel sammen. Dengang var hans mål at forhindre endnu en krig mellem Frankrig og Tyskland og at forankre Tyskland i den vestlige lejr i begyndelsen af den kolde krig.

Koenraad Dillen (NI), *skriftlig*. – (NL) Jeg stemte imod denne betænkning. EU er ikke en stat, så det skal ikke smykke sig med en stats eller en nations symboler såsom en hymne, et flag osv. Det var også hensigten med Lissabontraktaten og dens kopi, den såkaldte europæiske forfatning, som irerne, franskmændene og hollænderne stemte imod, at gøre dette. En smule respekt for folkets demokratiske vilje ville bestemt være på sin plads her, hvis Europa ønsker at opnå demokratisk legitimitet. Flag og hymner er for nationer, ikke for økonomiske sammenslutninger for samarbejde mellem stater.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Denne betænkning om Parlamentets anvendelse af Unionens symboler er ikke en betænkning. Den er en forfatningsmæssig troshandling, et udtryk for en næsten religiøs trosbekendelse!

EU's symboler – flag, hymne og motto – findes ikke længere ud fra et juridisk synspunkt, da to europæiske nationer tydeligt forkastede den europæiske forfatning i 2005. De forekommer heller ikke i Lissabontraktaten, som selv har været død siden den irske afstemning. Der findes ikke nogen europæisk superstat!

Deres forsøg på at få den til at eksistere ved at anvende disse symboler kunne virke latterligt, hvis ikke det afspejlede Deres dybt forankrede foragt for det demokratiske udtryk og Deres ønske om at gennemtvinge den overnationale eurokratiske stat for enhver pris.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Vi kan se, at der gøres desperate forsøg på at opbygge en europæisk nation med en egen national identitet. Erfaringerne viser, at det ikke er muligt at oprette en fælles identitet på kunstig vis. Det er der mange eksempler på, herunder staten Belgien, som blev oprettet for snart 180 år siden med sammenlægningen af Flandern og Vallonien. Trods fælles kongefamilie, flag, nationalhymne og valuta bliver Belgien ved med at falde fra hinanden.

EU-flag, nationalhymner og Europadage kan virke symbolske og uden større betydning. De er imidlertid en del af Europa-Parlamentets overordnede ambition, nemlig at opbygge et Europas forenede stater. Den oprindelige EU-forfatning, som blev nedstemt under folkeafstemningerne i Frankrig og Nederlandene, indeholdt også henvisninger til bl.a. EU's nationalhymne og flag. Disse henvisninger blev slettet, og EU's ledere kom med en "ny" traktat, den såkaldte Lissabontraktat. Så nu vil Europa-Parlamentet hævne sig og snige anvendelsen af EU-symboler ind gennem bagdøren.

Vi mener, at dette EU-samarbejde sandsynligvis vil lide samme skæbne som esperantoprojektet, det kunstige sprog, der aldrig blev et verdenssprog, men i vid udstrækning døde hen. Identitet og enhed skabes af folket, ikke af en elite.

Vi har derfor stemt imod denne betænkning.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Med vedtagelsen af denne betænkning – 503 stemmer for, 96 stemmer imod og 15 hverken/eller – har et flertal i Parlamentet igen vist sin dybe foragt for demokratiet og folkets suverænitet.

Den er et forsøg på at gennemtvunge de såkaldte "Unionens symboler", i dette tilfælde ved at indføje dem i Parlamentets forretningsorden, hvori det vil blive anført, at "der flages ved alle Parlamentets bygninger og ved officielle lejligheder", at flaget "anvendes i alle Parlamentets mødeværelser", at "hymnen spilles ved åbningen af alle konstituerende møder og på andre højtidelige møder", og at "mottoet [Forenet i mangfoldighed] gengives på Parlamentets officielle dokumenter".

Der henvises til "symbolernes betydning for at fremme borgernes tilknytning til Den Europæiske Union og for opbygningen af en europæisk identitet, som supplerer medlemsstaternes nationale identiteter".

Indebærer denne "tilknytning", at man ser stort på og forsøger at omgå folkets demokratiske og suverænt udtrykte vilje, da de forkastede det første forslag til forfatningstraktat og derefter Lissabontraktaten? Sikke et hykleri!

Indebærer denne "tilknytning", at man gennemtvunger disse "Unionens symboler", når Unionen ikke eksisterer rent juridisk, og efter at disse symboler er blevet fjernet fra traktatudkastets tekst? Sikke en kynisme!

Dette er i virkeligheden blot endnu en manøvre for at forsøge endnu en gang at genoplive det forkastede, dobbelt hedengangne traktatudkast.

Anna Hedh (PSE), skriftlig. – (SV) Jeg har valgt at stemme imod Carlos Carnero González' betænkning om Parlamentets anvendelse af Unionens symboler. Det skyldes, at jeg ikke mener, at anvendelsen af symboler behøver at blive fastlagt i en traktat eller i en forretningsorden. De er der under alle omstændigheder.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg kunne ikke stemme for Carnero-betænkningen, men ville heller ikke give min støtte til et euroskeptisk synspunkt. Jeg er for EU af hele mit hjerte. Det parti, jeg er formand for, bygger på det princip, at Skotland bør være en uafhængig nation – og vi mener, at denne uafhængige stat bør optages som en fri EU-medlemsstat. Ikke desto mindre mener jeg ikke, der er noget stort ønske blandt de europæiske borgere om, at Unionen iklæder sig en superstats staffage. EU's symboler blev knæsat i EU-forfatningen – og det dokument blev forkastet i Frankrig og Nederlandene. Derefter blev symbolerne fjernet fra Lissabontraktaten, som ikke desto mindre blev forkastet i Irland. Hvis Europa igen vil have føling med sine borgere, skal det føre politikker, som betyder noget for borgerne, og ikke flirte med meningsløse symboler, som overhovedet ikke har noget indhold.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), skriftlig. – (ES) Den europæiske befolkning er ligesom et stort flertal i Parlamentet ekstremt bekymret over den økonomiske situation og vores banksektors synlige skrøbelighed. Hvor er sikkerheden for vores job, opsparinger og pensioner? De europæiske borgere, som langt fra er "forenet i mangfoldighed", som det hedder i EU's motto, er i stedet forfærdede i modgang og vil se med vantrø på denne afstemning.

Med denne betænkning har Parlamentet givet efter for en slags ufrugtbar navlebeskuelse og smidt alt vores gode arbejde ud. Parlamentets kræfter, der regelmæssigt bliver trukket rundt ved håret, spørger sig selv, hvorfor ikke de europæiske borgere kan give Parlamentet det, det er berettiget til. Det viser sig, at de har besluttet, at symboler og hymner vil løse problemet.

Jeg foreslår, at hvis nogle medlemmer fokuserede mindre på tæpper og Beethoven og mere på at udføre Parlamentets egentlige arbejde, ville vi ikke være nødt til at tigge om vælgernes tillid.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Europa ønsker at smykke sig med en stats regalia. Det vil have sin egen hymne, sit eget flag, sin egen dag, sin egen valuta og sit eget motto. Vi ønsker ikke denne superstat. Vi ønsker ikke denne påtvungne føderalisme.

I 2005 forkastede det franske og det hollandske folk ved en folkeafstemning det udkast til europæisk forfatning, der omfattede disse symboler. I juni 2008 var det irerne, der igen forkastede denne superstats symboler, da de sagde nej til Lissabontraktaten.

Det er fuldstændig skandaløst at forsøge at genindføre dem i det skjulte som ændringsforslag til Europa-Parlamentets forretningsorden.

De europæiske borgere har noget at skulle have sagt i denne forbindelse, og det skal respekteres. De har også pligt til at huske. I lyset af vores i stigende grad globaliserede samfund og økonomier må vi ikke glemme, nu mere end nogensinde, hvem vi er, hvor vi kommer fra, og hvilke værdier og identiteter vi har.

Det vil ikke være muligt at opbygge Europa ved at fornægte dets folks og dets nationers historie og gå imod den nationale virkelighed.

Jean-Marie Le Pen (NI), *skriftlig*. – (FR) En af de få forskelle mellem den europæiske forfatning og Lissabontraktaten, der blev undertegnet af de 25 stats- og regeringschefer, var lige præcis disse EU-symboler – flaget, hymnen, mottoet og Europadagen – som blev enstemmigt forkastet den 13. december 2007. Det var vigtigt at holde masken udadtil og ikke give de europæiske borgere indtryk af, at man var ved at indføre strukturerne til en føderalstat.

Ved at forsøge at genindføre disse symboler bevæger Europa-Parlamentet sig endnu en gang uden for lovens grænser og overtræder forsættligt de europæiske traktater.

Der er ingen tvivl om, at de europæiske institutioner har prøvet dette før. Den skandaløse måde, hvorpå institutionerne forsøger at få Irland til at afholde en ny folkeafstemning, er en karikatur af deres opfattelse af demokratiet.

Alt det, der går imod europæisk integration, skal fjernes med alle midler, herunder ved lov.

Hvordan kan vi have tillid til dette Europa, der træder de principper, det burde forsvare, under føde og portrætterer det tidligere Sovjetunionen, hvor menings- og ytringsfrihed var knæsat i forfatningen, men aldrig blev holdt i hævd?

Demokrati deles ikke. Det gør totalitarisme heller ikke. Det er alt sammen så indlysende i dag.

Erik Meijer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (NL) Ordføreren, hr. Carnero González, hævder, at det er tvivlsomt, hvorvidt en formel anerkendelse af et flag kan udgøre en hindring for ratificeringen af Lissabontraktaten. Han sår dermed tvivl om den holdning, den hollandske premierminister, hr. Balkenende, har givet udtryk for. Den 23. maj 2007 sagde hr. Balkenende i Strasbourg, at EU's symboler ikke bør indføjes i en forfatningstraktat.

Hans væsentligste begrundelse for dette var, at ellers ville det hollandske statsråd finde det nødvendigt at afholde endnu en folkeafstemning. Hr. Carnero González foreslår nu, at EU-flaget, hymnen og mottoet knæsettes i Europa-Parlamentets forretningsorden. Hans argument er, at det sender et politisk budskab om, at disse symboler repræsenterer de europæiske værdier. Han forventer, at EU vil blive et symbol på frihed, udvikling og solidaritet i verden. EU er mindst i lige så høj grad kendetegnet ved ambitioner, som er ude af kontrol, kedelig indblanding, risikofyldt pres i retning af økonomisk frihed og militær magtfremvisning.

Det er bedre, at Europa får en mere klar identitet ved at lytte til vælgerne. Denne symbolpolitik ændrer ikke noget. Man finder allerede det blå flag på alle pengesedler og bilnummerplader. Vi handler fortsat, som om Lissabontraktaten var levedygtig, selv om den er blevet forkastet ifølge dens egne regler.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Symbolernes magt må ikke undervurderes. De kan gøre det u håndgribelige håndgribeligt og skabe en identitet. Symboler kan dog også have negative konnotationer. Symbolet for menneskets dna er f.eks. blevet et symbol for genmanipulering. "Manipulering" er også det ord, jeg vil bruge til at beskrive EU's aktuelle tilgang.

Under folkeafstemningerne i 2005 forkastede den franske og hollandske befolkning EU-forfatningen, og ikke desto mindre har man nu som et klassisk eksempel på EU's forstokkethed forsøgt at give hele projektet et frisk pust ved at droppe EU's symboler og pakke dette mislykkede, men næsten identiske projekt ind i en ny emballage, nemlig Lissabontraktaten. Hvis EU bliver ved med at forsøge at genoplive den oprindelige traktat ved at foretage blot en reel ændring, nemlig at skaffe sig af med EU's symboler, vil EU miste det, der er tilbage af dets troværdighed. Dette er et klokkeklart forsøg på at vildlede vores borgere, og derfor stemmer jeg imod betænkningen.

Cristiana Muscardini (UEN), *skriftlig*. – (IT) Jeg vil gerne takke ordføreren for at have indføjet Unionens symboler i forretningsordenen, nu hvor de på overraskende vis er blevet fjernet fra den nye traktat. Som medlem af Det Europæiske Konvent har jeg altid forfægtet, at Unionen har brug for at få en sjæl, som bringer den tættere på Europas borgere gennem vores fælles værdier.

Fjernelsen af symbolerne fra traktaten var en af de utallige handlinger, der bringer de europæiske institutioner længere væk fra borgerne. Hvordan kan man forvente, at borgerne identificerer sig med Unionen, hvis Unionen selv gør sig endnu mere uidentificerbar og opgiver selve de symboler, der på det bestemteste burde repræsentere den, både i medlemsstaterne og i EU's internationale forbindelser?

Det forhold, at alle borgere anerkender Unionens symboler, er et første skridt i retning af det fælles ønske om at opbygge et fælles europæisk hjem, som ikke blot er i stand til at give de europæiske borgere politiske svar, men som også kan give den politiske verden den hædersplads, den fortjener i vores forståelse og forvaltning af det offentlige gode.

Jeg skal derfor igen sige tak til ordføreren med håbet om, at dette initiativ fra Europa-Parlamentet vil blive fulgt op af de øvrige europæiske institutioner, og i overbevisning om, at dette vil styrke den parlamentariske institution, vi tilhører.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Det Europæiske Fællesskab og senere hen Den Europæiske Union har siden deres oprettelse forsøgt at skabe nogle symboler, som offentligheden kan identificere sig med. Ratificeringen af forfatningstraktaten slog fejl som følge af de fejlslagne folkeafstemninger i Frankrig og Nederlandene. Lissabontraktaten, som opstod ud af et kompromis og erstattede forfatningstraktatens tekst, indeholdt ikke symbolerne på grund af et pres fra visse medlemsstaters side.

Offentligheden er vant til, at enhver organisation har et logo. Flag, emblemer, hymner, mottoer, farver og andre typer symboler giver således et følelsesmæssigt billede af de værdier, der ligger til grund for de organisationer, de repræsenterer.

Dette har vi alle erfaret i vores respektive lande, regioner, kirker, partier, borgerorganisationer osv., og det gælder også på EU-plan. Flaget, der indeholder en cirkel bestående af 12 gyldne stjerner på blå baggrund, har altid fascineret mig. Når jeg kommer til Slovakiet og ser flaget vaje fra bygningerne, bliver jeg glad, fordi Slovakiet hører til det fælles europæiske hjem. Det ville blive svært at finde et lige så vellykket musikstykke og digt, der bedre ville kunne symbolisere idéen om europæisk integration, end EU-hymnen fra Ludwig van Beethovens niende symfoni.

Selv om den fælles valuta endnu ikke anvendes i alle medlemsstaterne, er især tredjelændene begyndt at identificere EU med euroen på samme måde, som de identificerer USA med dollaren. Jeg mener, at mottoet "Forenet i mangfoldighed" er den perfekte definition af hele essensen af det europæiske projekt. Jeg er for anvendelsen af Unionens symboler, og derfor stemte jeg for betænkningen fra ordføreren, hr. Carnero González.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg vil gerne have ført til protokols, at jeg stemte for betænkningen af hr. Carnero González om indføjelse i Europa-Parlamentets forretningsorden af en ny artikel om Parlamentets anvendelse af Unionens symboler.

Som det er almindeligt kendt, er symboler mere værd end alverdens slogans og ord. De er en afgørende del af enhver kommunikationsproces, navnlig med hensyn til identifikationsprocesser i en samfundsgruppe eller organisation. Flag, billeder og hymner har stor betydning med henblik på at sikre, at en organisation genkendes af offentligheden.

Derfor glæder jeg mig over vores kollegas initiativ, som har til formål at hjælpe borgerne med at blive mere involverede i og få større føling med det europæiske projekt og dermed bidrage til dets legitimitet.

Daniel Strož (GUE/NGL), skriftlig. – (CS) For så vidt angår betænkningen om anvendelse af Unionens symboler, kan jeg kun sige, at den er endnu en illustration af den måde, hvorpå de demokratiske procedurer tilsidesættes i EU. For nogen tid siden faldt Unionens symboler til jorden, da udkastet til den såkaldte europæiske forfatning blev forkastet. Forfatningen eller i hvert fald dens centrale indhold formodes de facto at blive genoplivet i Lissabontraktaten, og nu forsøger Europa-Parlamentet at genoplive Unionens symboler. Jeg kan ikke gøre andet end at spørge, hvad de europæiske organer og institutioner har tænkt sig at gøre, hvis disse symboler misbruges? For nylig kunne hele verden f.eks. se billeder af den georgiske præsident, som ikke blot havde det georgiske flag, men også EU-flaget i sit kontor, da han indledte konflikten med Rusland. Dette er selvfølgelig uacceptabelt.

Konrad Szymański (UEN), skriftlig. – (PL) Jeg stemte imod Europa-Parlamentets juridiske anerkendelse af EU's symboler af følgende grunde.

For det første lader begrebet juridisk anerkendelse hånt om Det Europæiske Råds beslutninger. I disse besluttede samtlige medlemsstater at udelade de europæiske symboler fra reformtraktaten, der erstattede forfatningstraktatudkastet.

For det andet er Parlamentets beslutning det samme som at bringe symbolerne ind ad bagdøren i modstrid med medlemsstaternes ønsker. Parlamentet udviser svaghed og ikke styrke ved at gribe til sådanne juridiske manøvrer.

For det tredje skaber foranstaltninger af denne art begrundet mistillid blandt mange af EU-medlemsstaternes borgere, som ikke ønsker, at en international organisation som EU anvender symboler, der er forbeholdt nationalstater.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) De europæiske borgere provokeres af denne opfordring til Europa-Parlamentet om at spille en hovedrolle i forbindelse med fremme og intensiv anvendelse af EU's symboler. Gennem Parlamentets initiativ gøres der en indsats for at vække den europæiske forfatning til live, ikke blot i dens ændrede version, Lissabontraktaten, som den irske befolkning for nylig forkastede, men i dens oprindelige form, forfatningstraktaten, som også er blevet fordømt af det franske og det nederlandske folk.

Med denne holdning viser Europa-Parlamentet igen, at det er den drivende kraft og arkitekten bag reaktionære EU-reformer. Det udviser stor foragt for det franske, nederlandske og irske folks dom og for alle de øvrige europæiske befolkningers åbenlyse tilbøjeligheder, som ikke lader sig røre af det europæiske plutokratis politikker, institutioner, værdier, visioner og symboler, der er så typiske for EU's antifolkelige karakter.

De europæiske befolkninger skal skærpe deres indsats for at få afvist den reaktionære europæiske forfatning en gang for alle. De skal kæmpe for at underminere det imperialistiske EU med fattigdom, uretfærdighed, krise og undertrykkelse. De ser frem til dets opløsning og har til hensigt at etablere deres egen magt med nye institutioner og symboler, som stemmer overens med deres egne behov og værdier.

Betænkning af Seeber (A6-0362/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Vi, de svenske socialdemokrater, er enige i, at forbrugerne spiller en vigtig rolle, hvis der skal opnås en bæredygtig anvendelse af vand i EU. Vi mener dog, at oplysnings- og uddannelseskampagnerne primært bør køres på lokalt og regionalt plan og ikke på EU's opfordring.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for den fremragende initiativbetænkning fra min østrigske kollega, Richard Seeber, som reaktion på Kommissionens meddelelse om indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union.

Jeg beklager, at Kommissionens tilgang mangler en international dimension, og jeg støtter ordførerens forslag om, at vandknapheds- og tørkespørgsmålets særlige karakter kræver en samordnet indsats på både EU- og medlemsstatsplan og regionalt og lokalt forvaltningsplan. Mindst 11 % af befolkningen og 17 % af territoriet i EU har været påvirket af vandknaphed, og den seneste udvikling har vist, at vandknapheden sandsynligvis bliver endnu værre i Europa.

Der er et presserende behov for, at EU udarbejder en vandpolitik, der giver os mulighed for at garantere over for Europas befolkning, virksomheder, offentlige organer, dyre- og planteliv osv., at vi har tilstrækkelige vandressourcer af kvalitet til at dække deres behov.

Liam Aylward (UEN), skriftlig. – (EN) Vandknaphed er et vigtigt spørgsmål, som påvirker borgerne i Europa og i resten af verden. I betænkningen gøres vi opmærksom på, at EU spilder 20 % af sit vand som følge af manglende effektivitet, at der er for lidt opmærksomhed blandt offentligheden til at fremme vandbesparelser, og at 17 % af EU lider af alvorlig vandmangel. Som reaktion herpå skal EU indtage en holistisk tilgang med præcise foranstaltninger for bedre vandforvaltning og -forsyning.

Det er klart, vi har et stort potentiale (besparelser på op til 40 %) med hensyn til at spare på vandet gennem teknologiske forbedringer, ændringer i menneskets adfærd og produktionsmønstre, som bør erstatte den aktuelle kriseforvaltningsstil. Vandbesparelseteknologier og vandingssstyring i industri- og landbrugssektorerne kunne mindske den overdrevne brug med helt op til 43 %, mens vandeffektivitetsforanstaltninger kunne mindske vandspild med op mod en tredjedel. For øjeblikket står landbruget for 64 % af vandforbruget, mens energisektoren står for 20 %, offentligheden for 12 % og industrien

for 4 %. Derudover påvirkes tørkeperioder i stigende grad af klimaændringerne, som forårsager skovbrande, der er ødelæggende for miljøet.

EU har til formål at fremme genbrug af spildevand og afsaltning, forbedre vandforvaltningspolitikkerne, som baseres på princippet om, at forureneren betaler, oprette mærkningsordninger, forsknings- og overvågningsaktiviteter til standsning af ørkendannelsen, forbedre afgrødeplanlægningen og fremme mere effektiv vandanvendelse i offentligheden.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Et par flotte ord er ikke nok til at skjule det antifolkelige aspekt i betænkningens forslag, hvis væsentligste indhold er den reaktionære idé om efterspørgselsbaseret vandforvaltning. Betænkningen afsluttes med en understregning af en række foranstaltninger, der primært er begrænset til at hæve prisen på vand og vandforsyningsomkostningerne. Der gennemtvinges dog endnu en høj afgift for de almindelige mennesker og de fattige og mellemstore landmænd, da vandet bliver fuldstændig kommercialiseret. Formålet er endvidere at øge monopolvirksomhedernes rentabilitet.

I beslutningen skelnes der ikke mellem tørke og vandknaphed, som er to forskellige fænomener, der kræver forskellige reaktioner. Den indeholder ikke så meget som en henvisning til princippet om at bevare og forbedre forholdet mellem de udnyttelige vandreserver og de tilgængelige vandreserver og nedbørsmængden.

Betænkningen undervurderer skovenes positive rolle som en aktiv faktor med hensyn til at mindske det naturfænomen, som tørke er, og bekæmpe vandknapheden. Det betyder, at den ikke blot undlader at foreslå genplantningsforanstaltninger, men at den også lægger vægt på, at der kun bør ske en stigning i skovdækket, når det er absolut nødvendigt.

I betænkningen underspiller man risikoen for oversvømmelser og behovet for at iværksætte oversvømmelsesbeskyttelsesforanstaltninger. Det er det stik modsatte, man gør. Man opfordrer os til at "undgå at skabe barrierer for floders naturlige løb" og hengiver sig til at sprede panik, idet man nævner en række sociale og miljømæssige problemer, som omledningen af floder kunne forårsage.

Arbejderne kæmper for at få passende forsyninger af rent, sikkert vand. De er imod kommercialiseringen af det, der fortsat er et fælles gode, selv om det er offer for profitsøgende monopoler.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi er ikke enige i den logik, der ligger til grund for idéen om, at vandforvaltning skal følge markedsprincipperne, og at prisen (afgifterne) derfor skal være det centrale instrument til at kontrollere forbruget. I betænkningen nævnes behovet for investeringsafkast, som om dette var hele eller en del af løsningen på vandknaphedsproblemet. Det er ganske enkelt ikke rigtigt.

Det er klart, at vandspild, vandområdeplanlægning, genbrug af spildevand, udveksling mellem staterne og gradvis etablering af et observatorium virker som emner eller forslag, der er fulde af tydelige gode intentioner. De er imidlertid ikke tydelige i den ordning, der fastsættes i vandrammedirektivet, som opfordrer til anvendelse af økonomiske og finansielle principper for vandforvaltning uden at beskytte dets væsentligste betingelser, nemlig dets knæsettelse som en rettighed og dets demokratiske forvaltning.

Der er endvidere blevet rejst problemer, der bør tages højde for, også selv om de sætter spørgsmålstejn ved EU's politik. I betænkningen etableres en direkte forbindelse mellem skov- og landbrugspolitik, mellem ukontrolleret byudvikling og ørkendannelse og tørke. På intet tidspunkt sås der imidlertid tvivl om den fælles landbrugspolitik, som er en væsentlig kilde til ørkendannelse i lande som f.eks. Portugal.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Som repræsentant for Skotland mener jeg, at mange af de spørgsmål, der behandles i Seeber-betænkningen, måske er af begrænset interesse for mine vælgere. Forsyningen af vandressourcer af høj kvalitet er imidlertid af enorm betydning i alle geografiske områder af EU, og spørgsmål som vandspild på grund af manglende effektivitet og belastning vedrører os alle. Vandet i Skotland kommer fra en offentligt ejet virksomhed, der refererer til det skotske parlament, og den skotske regering har en vision om, at Scottish Water skal blive et beundringsværdigt eksempel på verdensplan på, hvordan man bedst leverer vandydelser. Jeg støtter fuldt ud denne vision og anbefaler den til Parlamentet.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), skriftlig. – (IT) Problemerne med vandknaphed og tørke, som er direkte forbundet, påvirker mange dele af især Sydeuropa og har katastrofale konsekvenser for miljøet og de lokale indbyggere.

Den region, jeg kommer fra, Sicilien, lider hvert år regelmæssigt af perioder med vandmangel og tørke, hvilket påfører landbruget alvorlige skader. Det er et alarmerende problem, som delvis kunne løses, hvis der blev gjort en energisk indsats på mindst to fronter. Den første vedrører infrastrukturen. På øen Sicilien f.eks.

går der en hel del vand tabt – mængden vurderes til så meget som 30 % – som følge af den dårlige vedligeholdelse af vandledninger. Den anden vedrører forebyggelsesaspektet. Jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at undervisning og erhvervsuddannelse i form af oplysningskampagner, startende i skolerne, har central betydning for at fremme adfærdsændringer og skabe en kultur kendetegnet ved vandbesparelse og effektiv anvendelse af vand.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Jeg afholdt mig fra at stemme om hr. Seebers betænkning. Betænkningen er for lang, og nogle af henstillingerne gentager hinanden. Det største problem er, at hele betænkningen er baseret på det gamle vandparadigme, og kun i et enkelt tilfælde, i punkt 48, berører den kort det nye paradigme, dvs. behovet for at fremme opsamling af regnvand.

Andre forslag er alt for rodede, og derfor vil deres praktiske gennemførelse ikke blive nogen succes. Betænkningen omfatter ikke en integreret tilgang og fokuserer udelukkende på besparelser af postevand. Den er meget struktureret og giver derfor ikke mulighed for utvetydige fortolkninger.

Når alt kommer til alt, vil den være en gentagelse af historien i EU's vandrammedirektiv. Direktivets ambition var at fremme integreret forvaltning af vandløb i vandområder. Den er kopt ned til kun at indeholde specifikke politikker. Beviset herpå er, at der blev vedtaget et nyt direktiv sidste år, nemlig oversvømmelsesdirektivet. Noget, der betegnes som "integreret", behandles som en helhed, ikke i små bidder. Tilgangen var desværre ikke integreret, og rammedirektivet anvendes som en afrivningskalender af dem, der arbejder med vandforvaltning. I et øjeblik løser de oversvømmelsesproblemer, og i det næste tørkeproblemer.

Der skete noget lignende i Slovakiet under socialismen, nærmere betegnet i det østslaviske lavland. Først forsøgte vi at løse dræningsproblemet og derefter i anden runde vandingsproblemet. I dag er det østslaviske lavland som en varm tallerken, der tvinger skyerne videre til de køligere karpatiske bjerge, hvor store oversvømmelser tager udsping.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for Seeber-betænkningen, som tager fat på det alvorlige problem med vandknaphed og tørke i EU.

Vand er en knap ressource. Beskyttelse af vores økosystemer, vandressourcer og af det vand, vi drikker og bader i, er en af hjørnestenene i miljøbeskyttelse. Det er derfor nødvendigt med en samordnet indsats på EU-plan for at sikre effektiv beskyttelse af denne værdifulde ressource.

Jeg vil endvidere gerne rose hr. Seeber for hans arbejde. Han gør opmærksom på de væsentligste problemer, som Unionen skal løse: overdrevent vandforbrug og hermed forbundet vandspild, manglende bevidsthed om problemet og mangel på en fælles europæisk tilgang.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Problemet med vandknaphed og tørke er nu blevet kritisk, ligesom følgevirkningerne af den globale opvarmning er det. Der har været en dramatisk stigning i eksemplerne på ekstrem tørke og vandknaphed i de seneste årtier. Dette skyldes i vid udstrækning ineffektiv vandforvaltning og overforbrug af vand til landbrugsformål.

EU står selv over for alvorlige trusler som følge af klimaændringerne og den menneskelige aktivitet. Over en tredjedel af alle europæere bor allerede i områder med vandknaphed. Medmindre der øjeblikkeligt iværksættes passende foranstaltninger for at sikre en mere rationel og bæredygtig anvendelse af vand, må vi antage, at endnu flere mennesker kommer til at lide under vandknaphed i fremtiden. Derudover vil den forventede befolkningstilvækst fra seks til ni mia. inden 2050 give en endnu større efterspørgsel efter vand.

Nogle eksperter begynder at sammenligne vand og olie. Perioden med billigt og relativt lettilgængeligt vand er ovre. I landbrugssektoren bør vandknaphedsproblemet løses ved at udvikle vandopsamlingsanlæg og forbedre vandingsmetoderne. Derudover bør der udvikles en specifik kultur kendetegnet ved ansvarlig vandbesparelse gennem en aktiv bevidsthedspolitik.

Vi bør alle begynde at spare på vandet og anvende det fornuftigt. Det er endvidere vigtigt at gennemføre teknologier til forebyggelse af vandspild og at højne samfundets bevidsthed om problemet. Der er desuden behov for en mere integreret tilgang til problemerne i forbindelse med vand og tørke.

Arktisk forvaltning (RC-B6-0523/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning om arktisk forvaltning, som er blevet forelagt af fem politiske grupper, herunder PPE-DE. I løbet af det 20. århundrede er lufttemperaturen i Arktis steget med ca. 5 °C. Denne stigning er sket 10 gange hurtigere end den generelle

globale gennemsnitlige overfladetemperatur. Man har forudset en yderligere stigning på ca. 4-7 °C i Arktis i løbet af de næste 100 år.

Jeg støtter på det kraftigste den udtalelse, at det ikke længere drejer sig om at stille en diagnose, men at det nu er på tide at træffe de nødvendige foranstaltninger. Derudover er der tre arktiske lande blandt EU's medlemsstater og yderligere to arktiske lande blandt de nærmeste nabolande, der deltager i det indre marked gennem aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), hvilket betyder, at EU og de associerede lande udgør mere end halvdelen af antallet af medlemmer af Det Arktiske Råd.

Dette område spiller en central rolle for de væsentligste balancer på jorden, og jeg vil gerne takke forfatterne af denne beslutning på et tidspunkt, hvor vi fejrer det internationale polarår.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for ændringsforslag 6 fra De Europæiske Socialdemokraters Gruppe, som opfordrede til et atomfrit og demilitariseret Polarhav. Jeg er udmærket klar over, at Det Forenede Kongeriges ubåde for øjeblikket sejler i disse farvande, men det er ikke nogen grund til ikke at støtte forslaget om, at der indgås en international aftale om at indstille indførelsen af atomvåben og den militære aktivitet i dette område i fremtiden. Jeg er skuffet over, at det ikke blev vedtaget, men glæder mig over henvisningen til UNCLOS-traktaten og behovet for, at det amerikanske Senat ratificerer den.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi finder det meget negativt, at de foreslåede ændringsforslag til denne beslutning blev forkastet, herunder de ændringsforslag, der understreger "risiciene i forbindelse med en eventuel anvendelse af Arktis til strategiske eller militære formål og behovet for at lade Polarhavet være en demilitariseret og atomfri zone", og som nævner, at vi fortsat er "navnlige bekymret over den nuværende konkurrence om naturressourcerne i Arktis, der kan medføre sikkerhedstrusler ... og en generel international ustabilitet".

Som et resultat heraf og til trods for at beslutningen indeholder enkelte efter vores mening positive punkter, giver den mulighed for konkurrence om naturressourcerne på dette kontinent, navnlig der, hvor det hedder, at Arktis "er omfattet af EU's politik om den nordiske dimension", og der, hvor man erklærer sig "overbevist om, at der skal gøres yderligere opmærksom på Arktis' betydning i en global sammenhæng gennem en selvstændig EU-politik for Arktis".

Man opfordrer endvidere Kommissionen "til at sætte energi- og sikkerhedspolitikken for den arktiske region på dagsordenen" og "til at spille en proaktiv rolle i Arktis ved i det mindste som det første skridt at påtage sig en status som observatør af Det Arktiske Råd".

Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer, Esko Seppänen og Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Vi deler den bekymring, der gives udtryk for i beslutningen, om følgerne af klimaændringerne for den oprindelige befolknings levebrød i det arktiske område og for det naturlige habitat, og vi anerkender Arktis' betydning for det globale klima og derfor Arktis som et fælles problem.

Vi kan dog ikke støtte beslutningen, da dens udgangspunkt først og fremmest er EU's interesser. Vi mener, at en politik, som ikke er dybt forankret i indbyggerne i det arktiske områdes interesser, er illegitim. Vi mener, at udgangspunktet for alle forhandlinger og initiativer vedrørende det arktiske område skal være at respektere de arktiske landes suveræne territorium og inddragelsen af alle indbyggere i det arktiske område som lige partnere.

Endelig forkastede et flertal under afstemningen et ændringsforslag, som understregede behovet for at lade Polarhavet være en demilitariseret og atomfri zone, hvilket baner vejen for, at den politik for Arktis, der opfordres til i beslutningen, omfatter militarisering af Arktis og placering af atomvåben i området. Det kan vi ikke under nogen omstændigheder tilslutte os.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for forslaget til beslutning om arktisk forvaltning i vores globaliserede verden.

Jeg er overbevist om, at vi skal gribe det arktiske områdes potentiale i global sammenhæng. Derfor skal EU have en specifik politik for området, der er gearret til at respektere de lokale indbyggere og miljøet. Jeg glæder mig over vores kollegas initiativ, eftersom miljøet er et særligt vigtigt emne. Der er behov for en grænseoverskridende politisk eller juridisk struktur, der kan mægle i politiske konflikter vedrørende naturressourcer.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Vi deler den bekymring, der gives udtryk for i beslutningen, om følgerne af klimaændringerne for den oprindelige befolknings levebrød i det arktiske

område og for det naturlige habitat, og vi anerkender Arktis' betydning for det globale klima og derfor Arktis som et fælles problem.

Vi kan dog ikke støtte beslutningen, da dens udgangspunkt først og fremmest er EU's interesser. Vi mener, at en politik, som ikke er dybt forankret i indbyggernes i det arktiske områdes interesser, er illegitim. Vi mener, at udgangspunktet for alle forhandlinger og initiativer vedrørende det arktiske område skal være at respektere de arktiske landes suveræne territorium og inddragelsen af alle indbyggere i det arktiske område som lige partnere.

Endelig forkastede et flertal under afstemningen et ændringsforslag, som understregede behovet for at lade Polarhavet være en demilitariseret og atomfri zone, hvilket baner vejen for, at den politik for Arktis, der opfordres til i beslutningen, omfatter militarisering af Arktis og placering af atomvåben i området. Det kan vi ikke under nogen omstændigheder støtte.

Betænkning af Cercas (A6-0357/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for denne initiativbetænkning fra min spanske kollega, Alejandro Cercas (PSE, ES) om gennemførelse af sociallovgivningen for vejtransport. Jeg er enig i, at det er beklageligt, at forordning (EØF) nr. 3820/85 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport stadig anvendes og gennemføres på meget forskellig vis.

Vi skal indtrængende opfordre medlemsstaterne til at skærpe deres bestræbelser på at sikre en effektiv og ensartet gennemførelse af de sociale bestemmelser og til at gennemføre direktiv 2002/15/EF om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, for at opfylde det generelle behov for færdselssikkerhed, sundhed og sikkerhed for chaufførerne samt klare rammer for fair konkurrence.

Kommissionen skal udvise størst mulig fasthed over for medlemsstater, som overtræder fællesskabslovgivningens sociale bestemmelser inden for vejtransport, træffe tvangsforanstaltninger, såfremt bestemmelserne ikke efterkommes, og træffe præventive foranstaltninger, om nødvendigt ved at indbringe sagen for de retslige instanser, for at sikre nøje overholdelse af fællesskabslovgivningen. Dette er afgørende for at sikre fair konkurrence og undgå konkurrenceforvridning.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning i lyset af det presserende behov for, at medlemsstaterne gennemfører sociallovgivningen og sikrer dens korrekte håndhævelse. Chaufførernes sundhed og velvære og sikkerheden for andre brugere af vejene er afhængig af klare regler for emner som f.eks. arbejdstider, køretider og hvileperioder samt af effektive inspektioner og sanktioner for manglende overholdelse.

Det er derfor meget vigtigt, at medlemsstaterne fremskynder gennemførelsen af direktiv 2002/15/EF, og at Europa-Parlamentet forsvare sin tilslutning til, at alle chauffører inkluderes i lovgivningen om arbejdstid på området, uanset deres beskæftigelsesstatus. Jeg kan ikke se nogen grund til, at selvstændige chauffører skulle fritages fra foranstaltninger, der er med til at opretholde sikkerheden på vores veje.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Det er med stor tøven, vi har valgt at stemme for denne betænkning. Men vejtransportsektoren er et grænseoverskridende spørgsmål, og arbejdsvilkårene for de selvstændige chauffører er en del af dette spørgsmål.

Der er dele af betænkningen, vi ikke er enige i, f.eks. spørgsmålet om sikre parkeringspladser for erhvervschauffører, hvilket vi mener er et medlemsstatsanliggende. Derudover mener vi, at spørgsmålene om arbejdstider generelt også er et anliggende for medlemsstaterne.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) EU's sociallovgivning for vejtransport er af stor betydning. Vejtransport er af afgørende økonomisk betydning overalt i Unionen. Det er imidlertid også vigtigt, at sociallovgivningen gennemføres for at beskytte såvel chaufførerne som den brede offentlighed. Der er uregelmæssigheder i den eksisterende lovgivning, og der har været en række mangler med hensyn til den nationale gennemførelse. Derfor stemte jeg for Cercas-betænkningen.

Ona Juknevičienė (ALDE), skriftlig. – (LV) Vejtransport er en yderst vigtig sektor i Europa, der spiller en meget væsentlig rolle for det indre marked i Europa. Den er meget vigtig ud fra et arbejdsmarkedssynspunkt, da den direkte beskæftiger over 3 mio. mennesker i hele EU. På trods af en omfattende mængde EU-lovgivning, som har til formål at sikre færdselssikkerheden for de europæiske borgere og sundheden og sikkerheden for passagerer og chauffører, stiger antallet af overtrædelser af bestemmelserne om hvileperioder og pauser i medlemsstaterne.

Det er der to hovedårsager til. Medlemsstaternes manglende eller mangelfulde gennemførelse af lovgivningen i national lovgivning. De sundheds- og sikkerhedskrav, der gælder chauffører med en ansættelseskontrakt, er forskellige fra dem, der gælder selvstændige chauffører. Den nuværende situation, hvor lovgivningen om arbejdstid kun gælder ansatte og ikke selvstændige, truer med at forvride konkurrencen i transportindustrien. Antallet af falske selvstændige chauffører stiger, da de sundheds- og sikkerhedsmæssige krav til selvstændige er mindre strenge. Situationen ikke blot opmuntrer til unfair konkurrence, men sætter også sundheden og sikkerheden for chaufførerne og de andre brugere af vejene over styr. Kommissionen ønsker at sørge for, at selvstændige chauffører overholder de samme bestemmelser i den relevante lovgivning.

Disse foranstaltninger vil hjælpe os med at nå meget højere niveauer for færdselssikkerheden og at sikre passende sundheds- og sikkerhedsvilkår for chaufførerne samt fair konkurrence i vejtransportsektoren.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Dette forslag er et forsøg på at tage tidligere beslutninger alvorligt gennem bedre kontrol, bedre information, sikre parkeringspladser på motorvejene og ophævelse af undtagelserne for selvstændige chauffører pr. 23. marts 2009. Gennemførelsen af sociallovgivningen for vejtransport i national lovgivning er håbløst bagud.

De fire medlemsstater, der står tilbage i denne forbindelse, er beskyttet, så længe de ikke bliver nævnt åbent. Det forhold, at de ikke regulerer arbejds- og køretider samt hvileperioder, er til skade for færdselssikkerheden og for erhvervschaufførernes velfærd. Mit parti, SP, støtter planen om at gøre noget ved dette, selv om bedre forslag allerede er blevet forkastet under tidligere afstemninger. Det gør vi, fordi vi mener, at det er vigtigt at overholde sociallovgivningen, og fordi selvstændige chauffører også vil blive omfattet af direktivet. Det vil sætte en stopper for arbejdsgivernes misbrug, hvor de tvinger deres ansatte til at blive selvstændige og ikke ansatte.

Når de fejlagtigt klassificeres som selvstændige, har de ringere arbejdsvilkår og er nødt til at påtage sig umulige forretningsrisici. Konkurrencen i sektoren er benhård. Al snakken om at overholde bestemmelserne skal omsættes til handling. Først da kan chaufførerne stadig tjene nok og samtidig leve et sikkert liv.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg vil gerne have ført til protokols, at jeg stemte for hr. Cercas' betænkning om gennemførelse af sociallovgivningen for vejtransport.

Europa-Parlamentet er nødt til at udtale sig om en så vigtig sag. Kun på den måde kan vi garantere færdselssikkerheden, chaufførernes og passagerernes sikkerhed og ikke mindst den fair konkurrence i det fælles europæiske område.

Jeg glæder mig endvidere over vores kollegas initiativ, da det er vigtigt at have klare regler og overvågningsprocedurer for at tilrettelægge arbejdstiden ordentligt for personer, der arbejder i denne sektor.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – (SV) Den lovgivning, Alejandro Cercas beskæftiger sig med, er ikke ukontroversiel. Jeg tror, alle er enige i, at det er i såvel lastbilchaufførernes som den brede offentligheds interesse, at tunge køretøjer ikke køres af folk, der lider af en alvorlig grad af søvnmangel. Der er naturligvis behov for regler på dette område. På samme tid er vi nødt til at indse, at den strejke blandt lastbilchauffører, der brød ud på Øresundsbroen i november 2007, ikke var nogen tilfældighed. De regler om arbejdstid, som EU har indført i mange dele af sektoren, er blevet voldsomt kritiseret, både af arbejdsgivere og arbejdstagere. Det kunne måske derfor være mere hensigtsmæssigt at anmode Kommissionen om at foretage en konsekvensanalyse for at undersøge, hvordan lovgivningen har virket og er blevet modtaget, i stedet for at opfordre til endnu strengere gennemførelsesforanstaltninger. Denne form for lovgivning kræver en høj grad af fleksibilitet, hvis man f.eks. skal kunne arbejde i både Rumænien og Danmark. Jeg afholdt mig derfor fra at stemme.

Betænkning af van den Burg og Dăianu (A6-0359/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for initiativbetænkningen fra min hollandske kollega, Ieke van den Burg, og min rumænske kollega, Daniel Dăianu, med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussyopfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur.

Jeg støtter den formelle anmodning om, at Kommissionen stiller lovgivningsmæssige forslag med henblik på at forbedre EU's lovgivningsramme for finansielle tjenesteydelser, ikke blot på grund af finanskrisen, men fordi vi ikke vil være i stand til at opbygge et europæisk indre marked, hvis ikke vi har nogen europæisk lovgivningspolitik. Jeg beklager, at man i betænkningen ikke anmoder Kommissionen om at anvende den procedure, der fastsættes i artikel 105, stk. 6, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som

giver den mulighed for at foreslå Rådet at overdrage ECB specifikke opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter.

Jeg er klart for en forordning, som styrker og præciserer Lamfalussy niveau 3-udvalgenes status og ansvar (CESR for værdipapirer, CEIOPS for forsikringer og pensioner og CEBS for banker) og giver dem en juridisk status, der stemmer overens med deres opgaver.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Medlemmerne af PSD (Det Socialdemokratiske Parti i Portugal) støtter denne betænkning, som er særdeles kærkommen i lyset af den internationale finanskrisen. Den finansielle stabilitet skal sikres, og vi skal på lang sigt iværksætte foranstaltninger til at tackle systemiske risici.

Globale problemer kræver samordnede løsninger på globalt plan. Internationalt samarbejde er vigtigt for at sikre og genskabe markedernes troværdighed.

EU er ikke nogen undtagelse, og løsningen på de aktuelle problemer må ikke afhænge af enkeltstående initiativer i de enkelte medlemsstater, men kræver en samordnet indsats. Større samhørighed blandt EU's medlemsstater er afgørende.

Efter det kortsigtede hastende greb er det bydende nødvendigt at foretage en institutionel reform af finanssystemet for at stabilisere økonomien, give den økonomiske vækst fornyet kraft og styrke eller forbedre det, den finansielle innovation har at tilbyde.

Det er vigtigt at sikre en større grad af gennemsigtighed og bedre finansielle oplysninger med de forhåndenværende teknologier. Kun på den måde kan folk få lettere adgang til bedre fremgangsmåder, produkter og finansielle tjenesteydelser. Innovationen og de finansielle markeder skal fremme bedre forbrugerbeskyttelse.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Dette Parlament tror på finansmarkedernes iboende godhed, på deres evne til ikke at lade sig slå ud og til selvregulering, og det er derfor, der kun findes minimale specifikke bestemmelser på europæisk – og muligvis på globalt – plan.

Det, den aktuelle krise har bevist, er, at det imidlertid er det stik modsatte, der er tilfældet. Vi er blevet bragt helt ud på afgrundens rand af finansiell disintermediation, den globale integration af den europæiske finansielle sektor, kapitalens udbredte frie bevægelighed, securitiseringen af den globaliserede økonomi og et vanvittigt markeds leg, som skaber produkter, der er mere og mere komplekse og i højere og højere grad ude af trit med den reelle økonomiske aktivitet. Nationen er beskytteren, og det er landenes beslutninger, der tæller i denne sammenhæng.

Systemet med hypotetisk fri international konkurrence har nået sine begrænsninger og skal ændres, begyndende med EU selv, hvis politikker og ideologiske lærdom til dels er ansvarlig for situationen. Det har i dag vist sig at være fuldstændig uanvendeligt, eftersom det er staterne, der agerer og reagerer. I morgen vil det vise sin evne til at forårsage skader, eftersom det indebærer en mulighed for at stadfæste de nationale beskyttelsesforanstaltninger i konkurrencens navn.

Ja, det er på høje tid, vi får sat en stopper for det Europa.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning i lyset af den presserende karakter af den finansielle situation, der har ramt EU og andre globale finansmarkeder.

Denne betænkning er vigtig, fordi vi har brug for effektive lovgivnings- og tilsynsordninger for at forbedre tilsynet med markedet for finansielle tjenesteydelsers funktion.

Jeg glæder mig især over det mundtlige ændringsforslag, som opfordrer til lige vilkår med hensyn til beskyttelse af EU's borgere i forbindelse med indskudsgarantier. Det er uretfærdigt, at borgere i en medlemsstat kan drage fordel af et højere beskyttelsesniveau med hensyn til indestående beløb. De enkelte medlemsstaters garantier varierer fra 20 000 EUR til ubegrænsede garantier i Irland.

Jeg glæder mig ligeledes over opfordringen til en mere koordineret reaktion i EU på finanskrisen og til, at forskelle mellem medlemsstaternes nationale ordninger i videst muligt omfang bør mindskes.

Jeg vil endvidere gerne opfordre den irske regering til at forelægge alle detaljerne omkring bankgarantiordningen og bemærke, at den nu er blevet udvidet til ikkeirske banker i henhold til EU's konkurrenceregler.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for forslaget til beslutning med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussyopfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur.

I lyset af den alvorlige krise, der har ramt markederne, er det absolut afgørende at iværksætte nye foranstaltninger, som regulerer de finansielle tjenesteydelser i EU. Økonomisk stabilitet er en af Unionens vigtigste målsætninger. Derfor tilslutter jeg mig fuldt ud dette initiativ, som har til formål at sikre vores borgere en rolig, stabil fremtid.

José Albino Silva Penada (PPE-DE), *skriftlig*. – (PT) EU står over for en tillidskrise, som er opstået på grund af de europæiske institutioners manglende kontrol, gennemsigtighed, ledelse og magt.

Der mangler kontrol, da ingen endnu har nogen klar idé om, hvordan man skal bringe krisen til ophør.

Der mangler gennemsigtighed, da de finansielle markeder har vist sig at være mere uigennemsigtige, end man troede.

Der mangler ledelse, da Europa har udsendt et budskab præget af rod og endda selvmodsigelser, mens USA har været i stand til at udsende et pragmatisk budskab, som viser, at de ikke vil miste kontrollen over situationen.

Der mangler magt, da de enkelte medlemsstater fortsat gør, som de vil. Man har endnu ikke set nogen fælles tal for indskudsgarantiordningen.

Hvis de medlemsstater, der bruger den fælles valuta, er ude af stand til at omsætte overnationale støttemekanismer til praksis, står vi over for en situation, der kan være ødelæggende for euroen.

Denne exceptionelle, globale situation kræver en exceptionel, global reaktion og især en hurtig reaktion.

Denne tillidskrise vil kun kunne løses med en hurtig, samordnet indsats.

Europa-Parlamentet gør sit arbejde. Jeg håber, at Rådet er situationen voksen, da det, når alt kommer til alt, er en nødsituation.

Peter Skinner (PSE), *skriftlig*. – (EN) Tiden er måske endnu ikke moden til en centralt placeret fælles myndighed på europæisk plan. Der er dog et klart pres, som viser, at en sådan tankegang (selv om den er forud for sin tid) er valabel. Jeg håber ikke, at EU i løbet af den aktuelle finanskrisen vil vige tilbage for at tackle alle de nuværende mangler på tilsynsområdet. Den kollegiale tilgang, der nævnes i Solvens II, er et centralt skridt fremad og åbner mulighed for en slags "efterbehandlingshjem".

Catherine Stihler (PSE), *skriftlig*. – (EN) Det var rædselsfuldt at se UKIP og visse britiske konservative forsøge at forhindre et mundtligt ændringsforslag, som ville beskytte opsparerne i den aktuelle økonomiske situation. Deres handling var en skændsel.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *skriftlig*. – (PL) Jeg støtter betænkningen fra fru van den Burg og hr. Dăianu om opfølgningen på Lamfalussydirektiverne og den fremtidige tilsynsstruktur.

Der kan ikke være nogen tvivl om, at der i lyset af den aktuelle finanskrisen, som skyldes overrisikable investeringer og andre aktiviteter i bankerne i USA, er et presserende behov for at reformere reguleringen af og tilsynet med de finansielle markeder. Uden Lissabontraktaten kan en samordnet EU-politik vedrørende finanskrisen imidlertid ikke fungere korrekt. Ratifikationen af traktaten er afgørende for at sikre, at de europæiske institutioner er passende repræsenteret i den internationale finansstruktur.

Markedsintegration er et positivt fænomen, men desværre har det finansielle tilsyn ikke holdt trit med den. Jeg mener, at tilsynet skal opdateres hurtigst muligt, og at denne opdatering skal indledes med en omfattende revision af Unionens regulerings- og tilsynsordninger.

Borgerne, investorerne og tilsynsmyndighederne bør sikres et passende gennemsigtighedsniveau. I denne forbindelse ville det være hensigtsmæssigt at nedsætte en rådgivningsgruppe, som udarbejder en langsigtet vision for tilsyn samt et program eller en handlingsplan for en langsigtet reform.

Jeg er enig i, at Unionen nu bør tage fat på at udvikle mere konsekvent og effektiv lovgivning for at mindske risikoen for fremtidige kriser.

Betænkning af Peterle (A6-0350/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for initiativbetænkningen fra min slovenske kollega og ven, Alojz Peterle, om hvidbogen "Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008-2013". Ifølge Verdenssundhedsorganisationen (WHO) er kroniske sygdomme, slagtilfælde og hjertesygdomme på vej til at overhale infektionssygdomme. Der er derfor et presserende behov for at iværksætte skrappe foranstaltninger på forebyggelsesområdet gennem udbredt indførelse af sundhedskonsekvensanalyser.

Bekæmpelsen af forfalskning af medicin skal prioriteres. Jeg beklager, at Kommissionen ikke har foretaget en detaljeret undersøgelse af problemerne vedrørende sundhedspersonalet, som bør stå i centrum for enhver sundhedspolitik. Jeg er enig med ordføreren i, at et af de prioriterede mål i sundhedssektoren bør være at begrænse sundhedsmæssige uligheder og uretfærdigheder. Jeg er for en moderne tilgang til fremme og beskyttelse af sundhed, navnlig for de mest sårbare befolkningsgrupper såsom små børn, og indførelse af integrerede social- og sundhedspolitikker.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Peterle-betænkningen om sundhedsstrategien 2008-2013, da jeg mener, at det at sikre et højt niveau for menneskets sundhedsbeskyttelse bør prioriteres på EU-plan.

Jeg vil gerne gentage betænkningens henstillinger, navnlig de forslag, jeg har stillet, som understreger betydningen af at udarbejde planer for forebyggende foranstaltninger og foranstaltninger til fremme af en sund livsstil i hele EU samt at gennemføre screeningprogrammer for at fremme tidlig opdagelse og øjeblikkelig behandling af sygdom og dermed reducere dødelighed og sygelighed.

Jeg vil endvidere gerne understrege behovet for at forbedre kvaliteten af de sundhedsydelser og den bistand, der ydes borgerne, i lyset af den stigende forekomst af kroniske sygdomme og den europæiske befolknings tiltagende aldring.

Genowefa Grabowska (PSE), skriftlig. – (PL) Jeg støtter fuldt ud hr. Peterles betænkning. Jeg synes, den er en god opfølgning på det slovenske formandskabs prioriteringer. Under dette formandskab blev sundhedsproblemerne prioriteret, hvilket er fuldt forståeligt, da sundhed er en af de vigtigste værdier i borgernes liv. Desværre er der dukket visse bekymrende sundhedsmæssige tendenser op i Europa, navnlig øget forekomst af kræft samt diabetes, hjerte-kar-sygdomme og fedme. Derudover skal vi tackle nye udfordringer, der hænger sammen med befolkningens aldring, klimaændringer, globalisering og konsekvenserne af terrorisme, for så vidt angår den biologiske terrortrussel.

Der er dog store uligheder mellem medlemsstaternes sundhedssystemer. Dette gælder i særdeleshed adgangen til sundhedsydelser, forebyggelse, opdagelse og effektiv behandling af bestemte sygdomme. Resultatet er store forskelle i den forventede levetid for europæerne. En undersøgelse af Europas sundhedskort viser, at jerntæppet til en vis grad stadig findes. Den aktuelle opsplitning er baseret på sundhed.

Vi skal forbedre samarbejdet på dette område, hvis vi vil afhjælpe denne situation. Og vi skal forbedre effektiviteten af vores indsats og udnytte hele Europas såkaldte medicinske potentiale. Jeg tilslutter mig ordførerens opfordring til, at investeringerne i sundhed øges. Jeg mener ikke, at penge, der investeres i sundhedsydelser, kun bør betragtes som en omkostning, men også som en vigtig del af investeringen i kvaliteten af menneskelig kapital. De europæiske borgers sundhed må derfor betragtes som et af de centrale sociale og politiske spørgsmål, som EU's fremtid afhænger af.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for Peterle-betænkningen om EU's sundhedsstrategi. I betænkningen anerkendes det, at sundhedsydelser er et medlemsstatsanliggende, og det mener jeg bestemt, de skal blive ved med at være. Der er nogle her i Parlamentet og i EU som helhed, der mener, at sundhedsydelserne bør åbnes helt op for det frie markeds udsving, og jeg er helt imod sådanne holdninger. EU har dog en vigtig rolle at spille i forbindelse med udvekslingen af oplysninger og fremme af en sund livsstil. Nu må Kommissionen komme med et konkret forslag til en europæisk indsats med hensyn til sundhedsfremme, samtidig med at de enkelte medlemsstaters ret til at træffe egne beslutninger på sundhedsområdet opretholdes.

Ona Juknevičienė (ALDE), skriftlig. – (LT) Adgangen til sundhedsydelser er en rettighed for alle EU-borgere, og lige adgang for alle til lægehjælp af høj kvalitet er en af de centrale opgaver for medlemsstaternes offentlige myndigheder.

Jeg støtter dette dokument og er enig i, at det dækker de mest akutte sundhedsproblemer. Vi bør uden tvivl både på EU-plan og i de enkelte medlemsstater fokusere mere på langtidspleje. Dette er særdeles vigtigt i forbindelse med ældre og personer med fysiske eller psykiske handicap samt pleje i hjemmet.

I lyset af manglen på plejere og betydningen af de ydelser, de leverer, er det vigtigt at forbedre deres arbejdsvilkår og at sikre, at de modtager en uddannelse af høj kvalitet. Medlemsstaterne bør reagere på Europa-Parlamentets opfordring til at garantere patienternes adgang til livsvigtige lægemidler, også selv om de er dyre, med henblik på at garantere retten til sundhed for alle.

Medlemsstaterne bør straks gennemføre EU's sundhedsstrategi. Dette vil fremme og lette leveringen af internationale sundhedsydelser, sundhedspersonalets og patienternes frie bevægelighed samt styrke samarbejdet mellem offentlige og private organer. Vigtigst af alt vil folk i hele EU med gennemførelsen af EU's sundhedsstrategi få adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Der er for øjeblikket fortsat store sundhedsmæssige uligheder mellem EU's medlemsstater. I henhold til Eurostat varierer den forventede levetid ved fødslen i de forskellige medlemsstater med ni år for kvinder og 13 for mænd, mens småbørnsdødeligheden varierer seksfold. I lyset heraf glæder jeg mig meget over den indsats, hr. Peterle har ydet, og over, at han i betænkningen henviser til behovet for at mindske disse uligheder. Da helt op mod 40 % af sygdommene er forbundet med en usund livsstil, og en tredjedel af alle kræfttilfælde kan forebygges med en tidlig diagnose, mener jeg, at bemærkningerne om forebyggelsesindsatsens betydning er særdeles værdifulde.

Jeg er enig i, at eftersom sygdomsforebyggelse kun tilgodeses med 3 % af sundhedsbudgetterne, bør der afsættes flere penge hertil fra disse budgetter. Ved at øge offentlighedens bevidsthed om vigtigheden af forebyggelse og en sund livsstil kan vi på sigt sænke udgifterne til sundhedspleje, da det er billigere at forebygge sygdomme end at behandle dem efterfølgende. Jeg mener fuldt og fast, at landene skal iværksætte foranstaltninger for at forbedre sundhedsplejen, og i den forbindelse er Kommissionens hvidbog og Rådets konklusioner fra december 2007 et passende udgangspunkt.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) I Tyskland tvinges mellem 20 og 30 klinikker hvert år til at lukke, fordi lægerne mister deres solvens på grund af erstatningskrav vedrørende formodet udskrivning af recepter på lægemidler, der er for dyre, og hele områder i landet er i alvorlig risiko for at komme til at mangle sundhedsydelser. Dette er blot nogle af følgerne af de sindssyge sundhedspolitikker, der er blevet ført i de senere år. Scenariet er ikke mere opmuntrende andre steder i Europa. Det er ikke blot et spørgsmål om, at finansieringen af sundhedsydelserne er usikker, hvilket er det mindste, man kan sige. Læger og sundhedspersonale tvinges til at tilbringe mere og mere tid bag deres skriveborde med administrativt arbejde i stedet for at udføre deres egentlige opgaver som leverandører af sundhedsydelser.

Vi har brug for radikal nytænkning på EU-plan. Det, vi har brug for, er f.eks. sunde strategier for at sikre en passende forsyning med læger samt eksempler på bedste praksis. Vi skal dog også tage fat på de grundlæggende problemer såsom den faldende fødselsrate blandt Europas oprindelige befolkning ved hjælp af bedre incitamenter. Og vi har brug for modeller for at fremme en sund livsstil. Forebyggelse er kun en lille brik i sundhedens puslespil. Derfor afholdt jeg mig fra at stemme.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Sundhed er noget af det dyrebareste i livet. Derfor glæder jeg mig over Kommissionens sundhedsstrategi "Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008-2013". Jeg stemte for betænkningen fra hr. Peterle, som har baseret sin betænkning på tre nøgleord: samarbejde, forskelle og forebyggelse.

Selv om sundhedspleje i henhold til solidaritetsprincippet udelukkende falder ind under medlemsstaternes kompetenceområde, er der intet, der forhindrer, at sundhedspleje får en europæisk dimension med udgangspunkt i samarbejde. Alle medlemsstater kan drage fordel af gensidig udveksling af deres knowhow med hensyn til bedste praksis. Hvis man i en medlemsstat med succes kan behandle en kræftpatient, bør alle borgere i hele EU have lige adgang til denne behandling.

Der er store sundhedsmæssige uligheder mellem EU's medlemsstater og inden for de enkelte medlemsstaters egne grænser. Med hensyn til kræft er forskellene mellem de nye og de gamle medlemsstater, for så vidt angår overlevelse, så store, at man kan tale om et "sundhedsjerntæppe". Der er brug for et vigtigt strategisk gennembrud inden for sygdomsforebyggelse. Derfor bør den langsigtede planlægning af forebyggende foranstaltninger være et udgangspunkt.

Investeringerne i kræftforskning i Europa udgør blot en femtedel af de midler, der afsættes i USA. Vi skal investere meget mere i sundhed, end vi hidtil har gjort, og konsekvent indarbejde sundhed i politikker på alle niveauer.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning i den overbevisning, at disse anbefalinger, hvis de omsættes til praksis, vil forlænge levetiden i EU og hjælpe os med at nå Lissabonmålene for økonomisk vækst.

Betænkningen afslører den vigtige forbindelse mellem dårlig gennemførelse af EU's miljølovgivning og de negative følger for borgernes livskvalitet.

Slaget om at mindske klimaændringernes følger for folkesundheden skal også underbygges af aktive politikker med sigte på tilpasning til klimaændringerne. Et eksempel i den henseende er udviklingen af metoder til at forudse og forebygge eventuelle store sundhedsproblemer, som bestemmes af alvoren af klimaændringernes følger, der også påvirker de samfundsøkonomiske vilkår.

Der skal gøres en stor indsats for at nå de målsætninger, som Kommissionen foreslog i 2005, nemlig at nedbringe antallet af dødsfald, der skyldes luftforurening, med 40 % inden 2020. Undersøgelser har vist, at to ud af fem dødsfald på verdensplan direkte eller indirekte hænger sammen med miljøforhold.

Jeg lykønsker ordføreren.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Hvidbogen om sundhed i EU rejser mange vigtige spørgsmål om Europas fremtid, navnlig om de paradigmatiskke ændringer, der vil påvirke den måde, vores samfund kommer til at fungere på i fremtiden. Jeg er derfor enig med hr. Peterle, når han henleder opmærksomheden på de aspekter, der er forbundet med disse nye udfordringer, herunder befolkningens aldring, klimaændringer, globalisering og mobilitet. De skal danne grundlag for de nye politikker, da det er dem, der vil medføre grundlæggende sociale og økonomiske ændringer. Vi skal dog også tage højde for de aktuelle sundhedsproblemer, som er hjerte-kar-sygdomme, diabetes, fedme og kræft. Forebyggelsespolitikkerne bliver derfor mere og mere vigtige, og vi skal opstille klare rammer for de nuværende omstændigheder med behørig hensyntagen til situationen i de 27 medlemsstater og de eksisterende uligheder mellem samfundsgrupper og mellem medlemsstater, så vi kan få vedtaget sundhedspolitikker på tværs af sektorerne, som skaber de rette betingelser for effektiv udvikling af sundhedspolitikken.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Peterles betænkning om EU's engagement over for og tilgang til sundhed.

Denne sag er af afgørende betydning i lyset af de nye sundhedstrusler, EU står over for. Derfor skal der være en fælles tilgang til at yde de europæiske borgere passende beskyttelse mod disse risici. Derudover glæder jeg mig over vores kollegas initiativ, da hans betænkning har gjort alle opmærksom på betydningen af sundhed, som ikke blot er fraværet af sygdom eller svækkelse.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Samordningen af bedste praksis på det sundhedspolitiske område er vigtig i EU med henblik på at give EU's borgere de bedst mulige behandlinger og den bedst mulige sundhedsbeskyttelse.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for betænkningen "Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008-2013". Denne strategi er et specifikt svar på Kommissionens hvidbog om sundhedspolitik i perioden 2008-2013. Hvidbogens væsentligste bestemmelser vedrører fremme af en sund livsstil og fjernelse af barriererne for adgang til sundhedsydelser i EU's medlemsstater. Derudover understreges beskyttelse af borgerne mod sundhedsmæssige risici, sikring af afbalancerede sundhedssystemer og indførelse af nye teknologier på området. Jeg mener, sundhedsfremmende strategier bør lægge stor vægt på forebyggelse og tidlig opdagelse af sygdomme.

På det seneste er der dukket bekymrende sundhedsmæssige tendenser op, navnlig øget forekomst af kræft, diabetes og hjerte-kar-sygdomme. Kun 3 % af sundhedsbudgetterne afsættes til forebyggelse, selv om det er almindeligt kendt, at det er bedre at forebygge end at helbrede.

Vi kan kun vinde kampen mod det moderne samfunds sygdomme, hvis vi giver borgerne ordentlig sundhedspleje og behandling. Derudover skal vi bekæmpe ulighederne, for så vidt angår de enkelte samfundsgruppers adgang til sundhedsydelser, og mindske forskellene mellem medlemsstaterne med hensyn til adgangen til sundhedspleje. Bestræbelserne på at garantere sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen er også meget vigtige. Derudover bør der gøres en større indsats for i højere grad at tilpasse sundhedsydelserne til patienternes behov.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) EU har taget fat på folkesundheden og dens kommerialisering. Formålet er at flerdoble kapitalistfortjenesten ved at nedgradere de offentlige strukturer, som begrænses til omkostningstunge sektorer, der er urentable for private aktører.

EU opfatter sundhed som et middel til at øge arbejdstagernes produktivitet og mindske de sociale udgifter. Det griber ind i en sektor, der udelukkende hører ind under medlemsstaternes kompetenceområde, idet det indfører private virksomhedskriterier, fremmer iværksætteraktivitet og ser igennem fingre med de grundlæggende menneskerettigheder til sundhed og liv. På samme tid bruger EU sundheden som et påskud for at fremme dets ekspansionistiske, imperialistiske planer, idet det foreslår, at sundhedsydelserne integreres i FUSP, i den internationale handel og forbindelserne med tredjelande.

Fællesskabets rammer for sundhedsydelser, forvaltningen af innovation inden for sundhedssystemerne og oprettelsen af europæiske ekspertisecentre og andre foreslåede foranstaltninger er blot det første skridt i retning af, at sundhedsydelserne lægges i hænderne på enkelte multinationale selskaber. De vil handle med private forsikringsselskaber for at afgøre, hvilke ydelser der skal tilbydes, med udgangspunkt i et uacceptabelt klassediskriminationssystem.

Vi stemmer imod betænkningen, da vi sætter os selv i arbejdstagernes sted i deres kamp mod sundhedens kommerialisering og privatisering. Vi støtter kampen for et frit offentligt sundhedssystem med ydelser af høj kvalitet, der dækker almindelige familiers behov fuldt ud.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (PL) Jeg er for vedtagelsen af betænkningen om EU's sundhedsstrategi for 2008-2013. De beløb, der afsættes til sygdomsforebyggelse på sundhedsbudgetterne, er for lave. De udgør blot 3 % af ressourcerne.

Vi bliver mere og mere opmærksomme på stigningen i sygdomme, der er forbundet med nutidens civilisation. De omfatter kræft, hjerte-kar-sygdomme og diabetes. Disse sygdomme skyldes primært dårlige spisevaner og en usund livsstil. Forebyggelse, måske gennem oplysningskampagner, ville være meget billigere for sundhedsbudgetterne.

Et andet problem er behandlingsvilkårene. De varierer voldsomt fra sted til sted i EU med meget høje standarder i de såkaldt gamle EU-medlemsstater og meget lavere standarder i de lande, der først er kommet med for nylig. Dette viser sig f.eks. i højere småbørnsdødelighed og kortere forventet levetid for såvel mænd som kvinder.

EU bør iværksætte foranstaltninger for at sikre lige behandlingsvilkår i samtlige medlemsstater. Sundhedspolitikken bør prioriteres i EU.

11. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

12. Meddelelse af Rådets fælles holdninger: se protokollen

13. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

14. Fremsendelse af beslutninger vedtaget under dette møde: se protokollen

15. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

16. Afbrydelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 12.05)